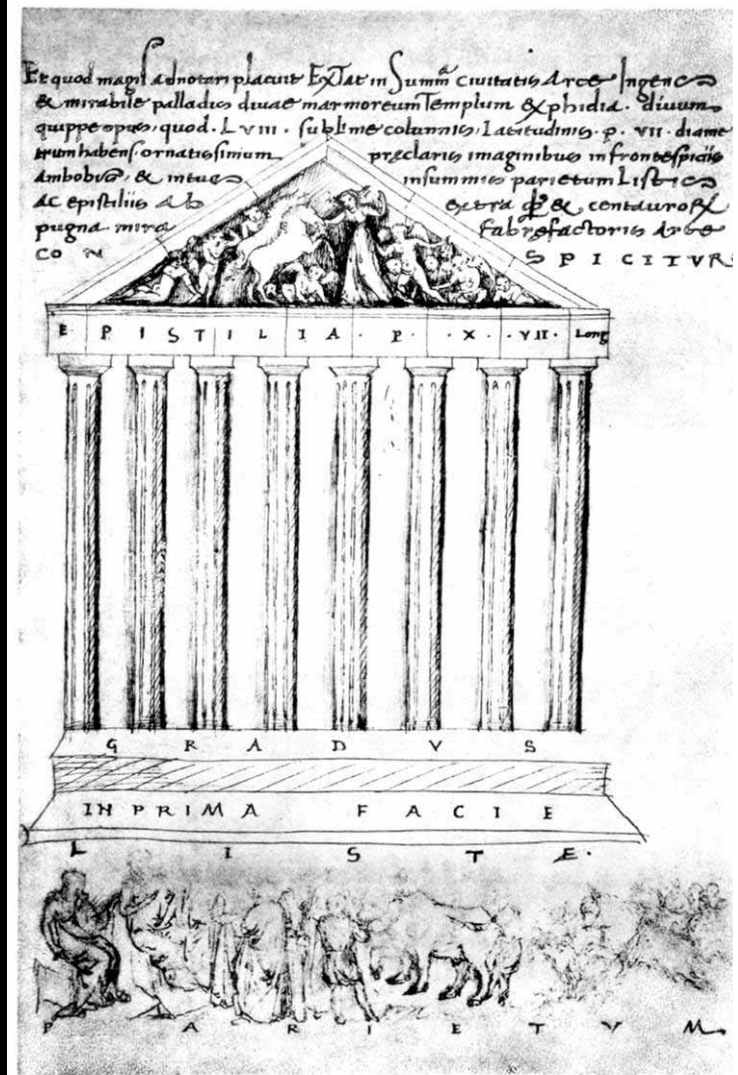
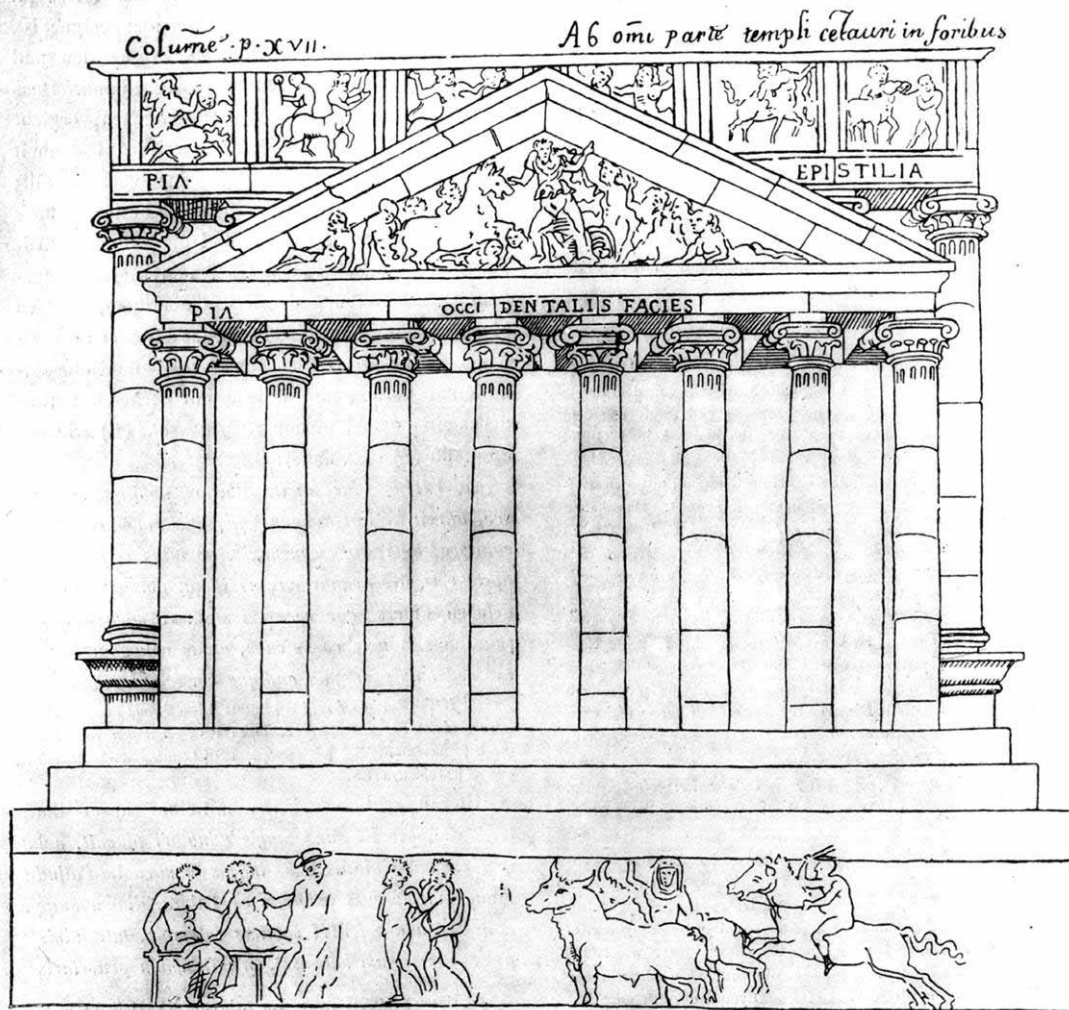
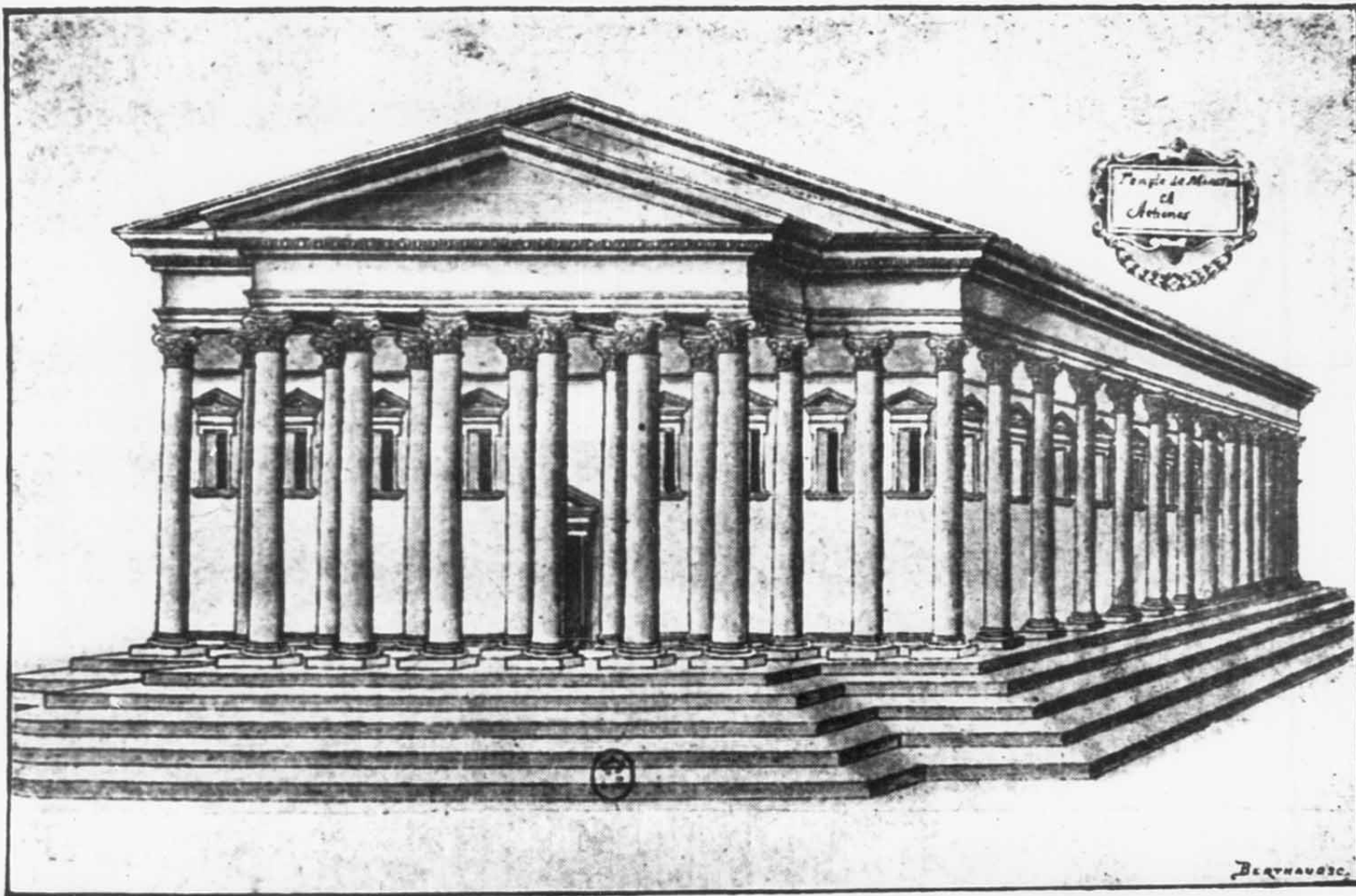

An aerial, sepia-toned photograph of the Acropolis of Athens. The Parthenon is the most prominent structure at the top of the rocky hill. Below it, the Propylaea and other smaller ruins are visible. To the right, the large, semi-circular Theater of Dionysus is nestled into the hillside. The surrounding city of Athens is visible in the background, with modern buildings and greenery. The text is overlaid on the left side of the image.

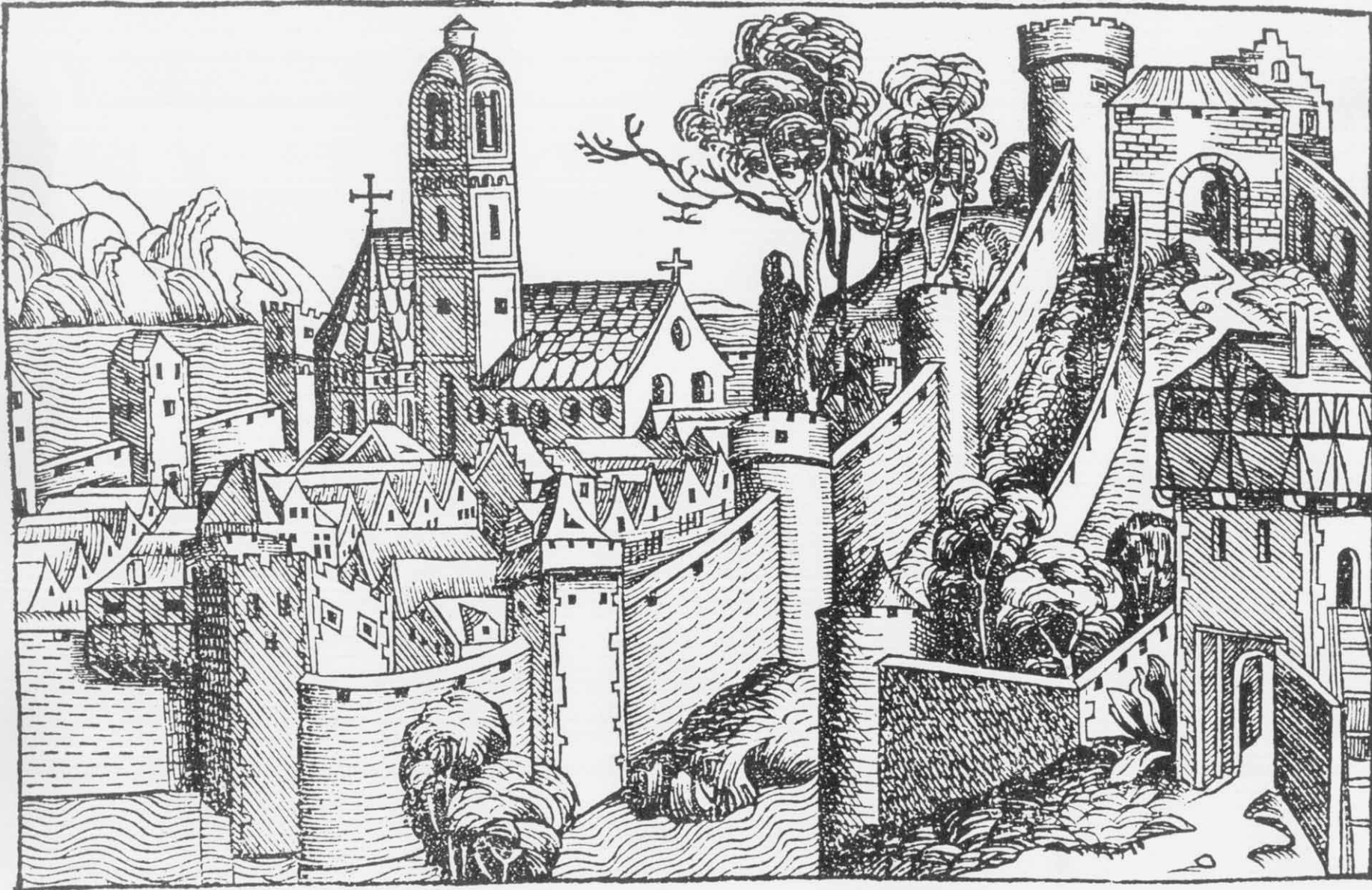
Η αναδρομική
κατασκευή του
Παρθενώνα στην
εποχή της ιστορίας
της αρχιτεκτονικής

Πλήρης απουσία του Παρθενώνα από τη δυτική Αναγέννηση όταν η Ακρόπολη ήταν παλάτι του Φλωρεντίνου δούκα Acciaiuoli

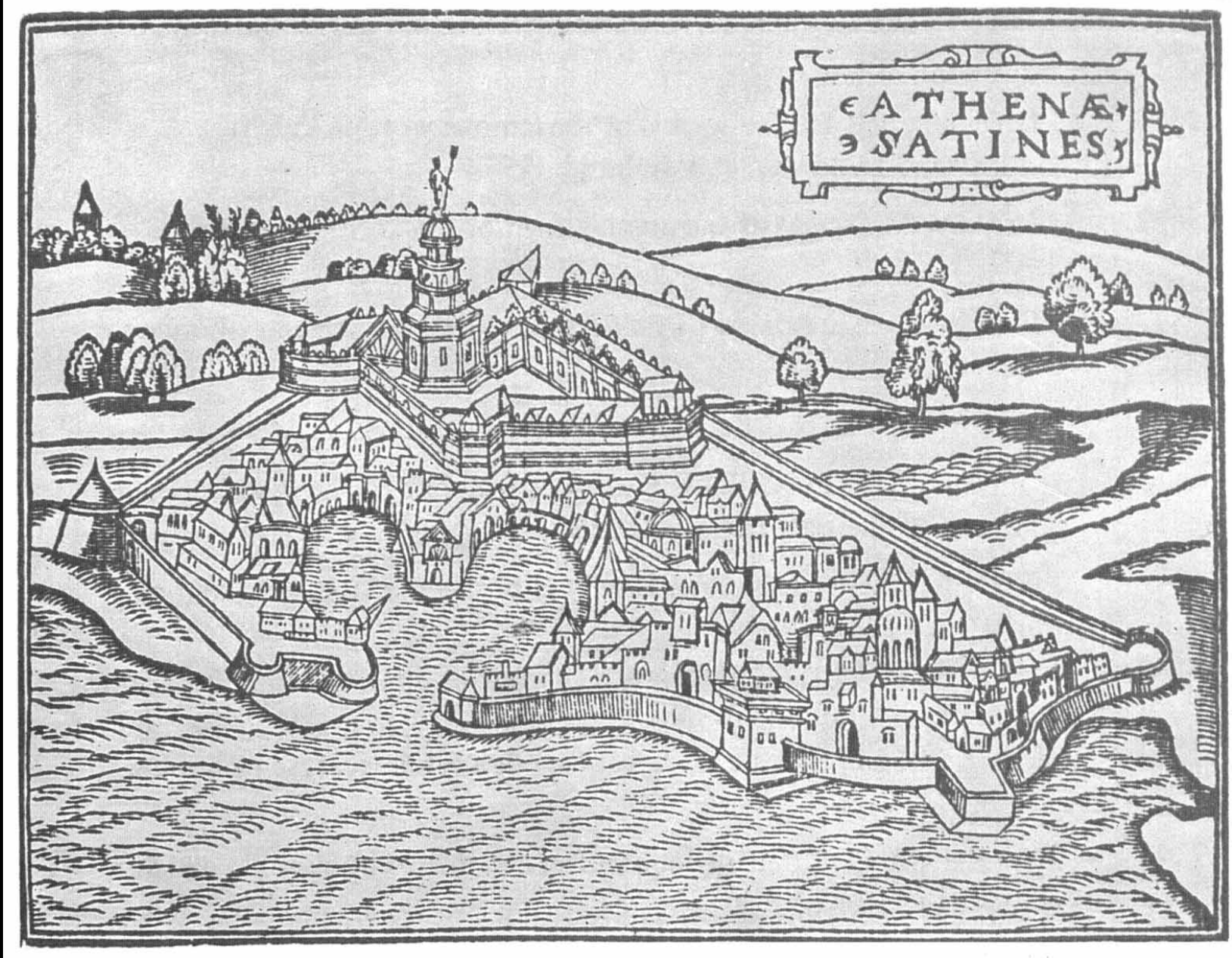
Ο Παρθενώνας σε σχέδιο ανωνύμου του 16ου αιώνα

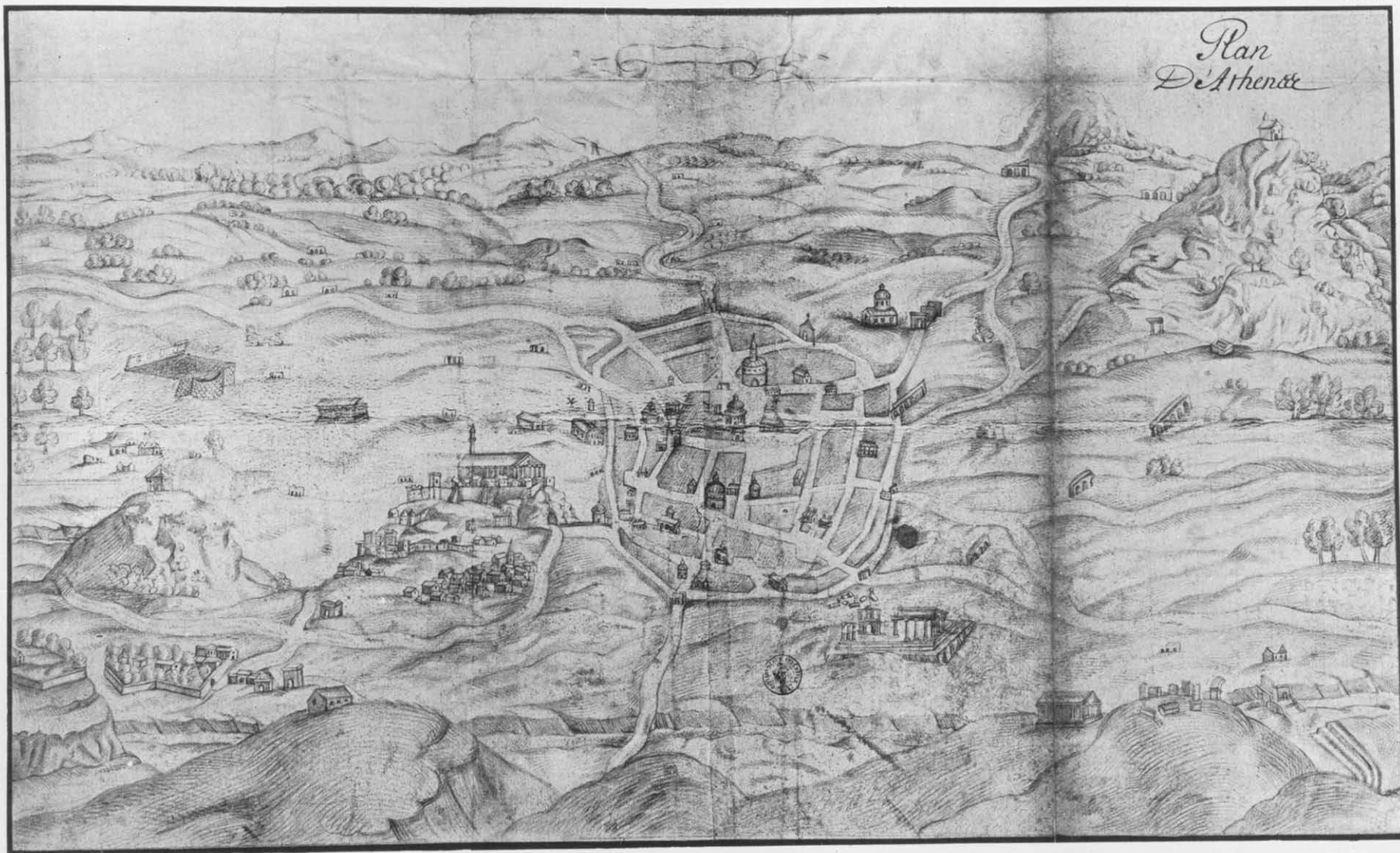
Η Αθήνα στο Hartmann Schedel, *Chronicarum Liber*, Νυρεμβέργη, 1493

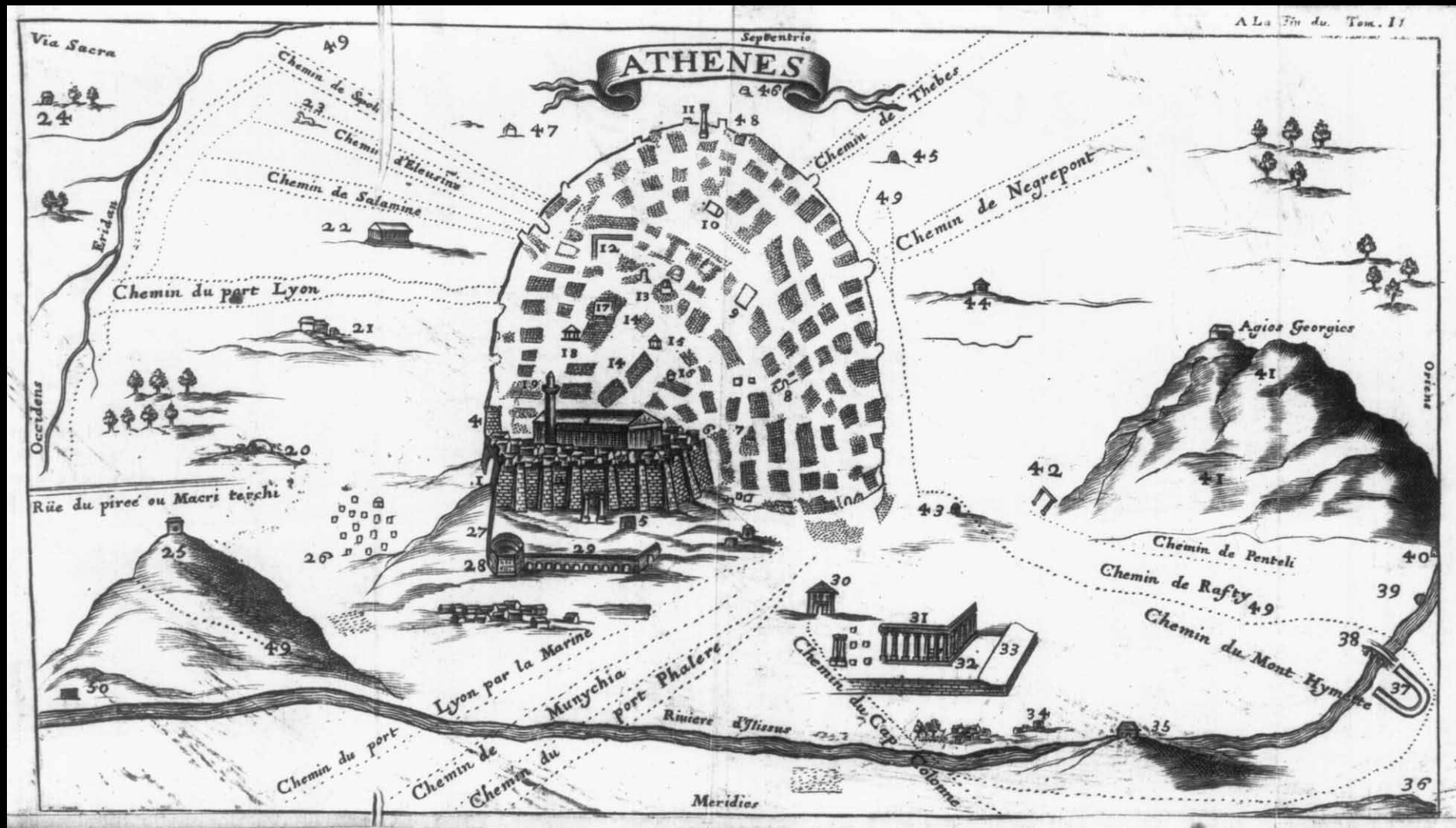
Η Αθήνα στο Χρονικό του
Jean de Courcy
15ος αιώνας

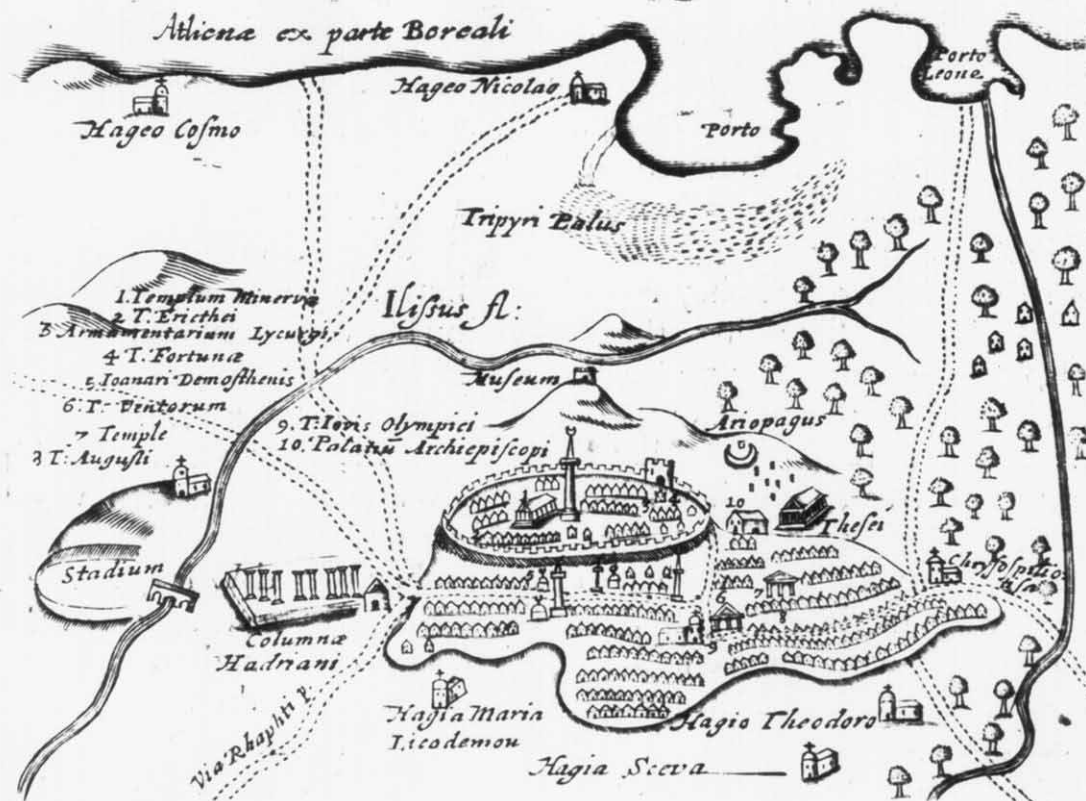
Η Αθήνα ως λιμάνι στο Sebastian Müller, *Cosmographia*, Βασιλεία, 1541

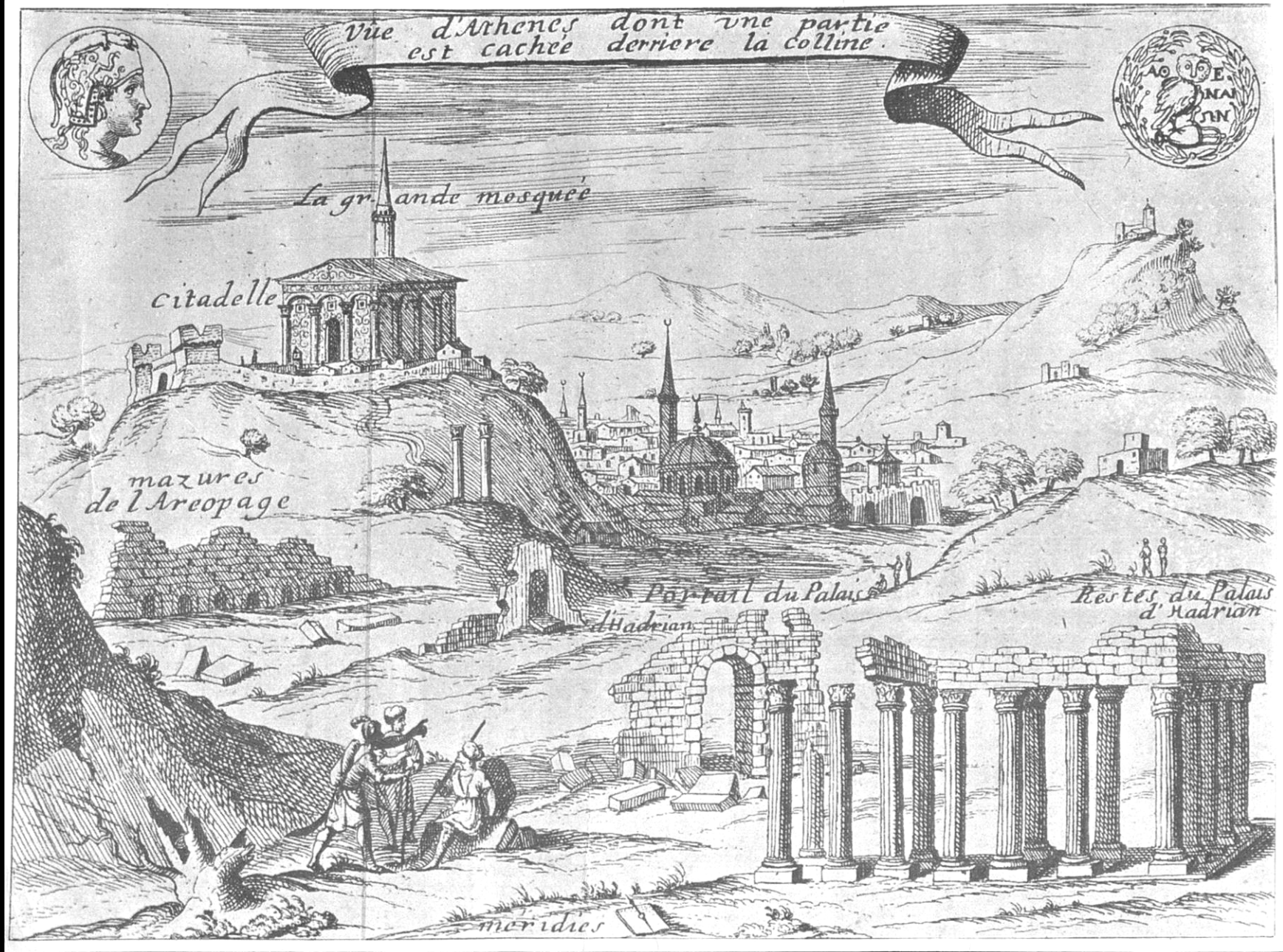
Το σχέδιο της Αθήνας των Γάλλων καπουτσίνων μοναχών, περ. 1670

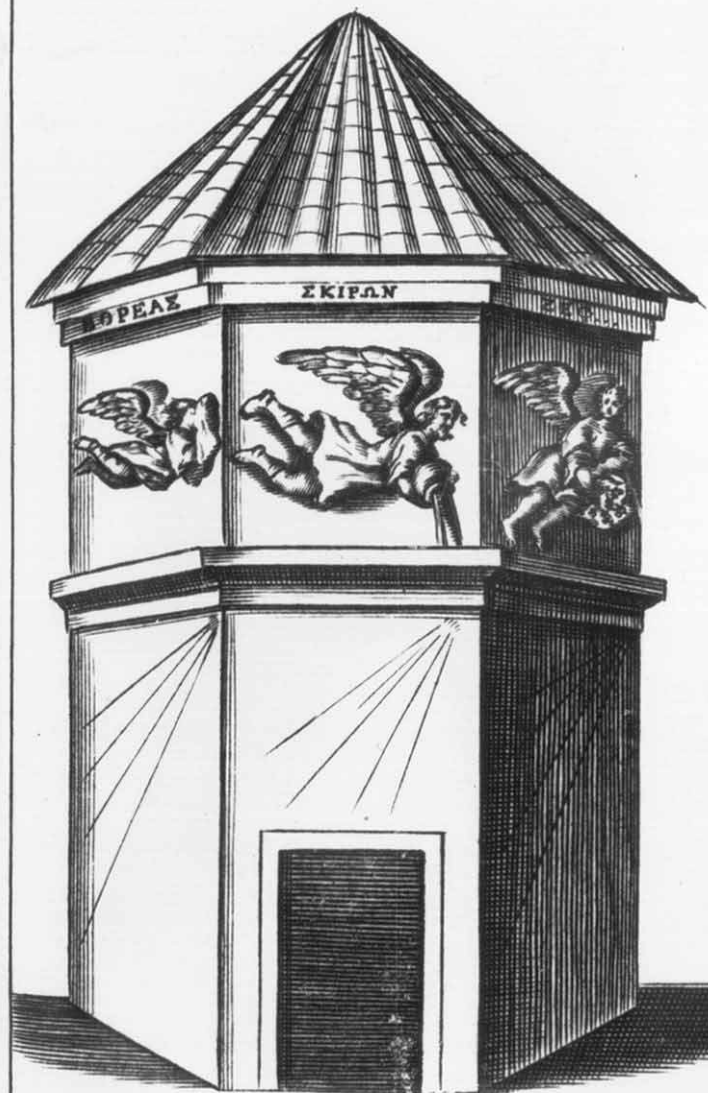
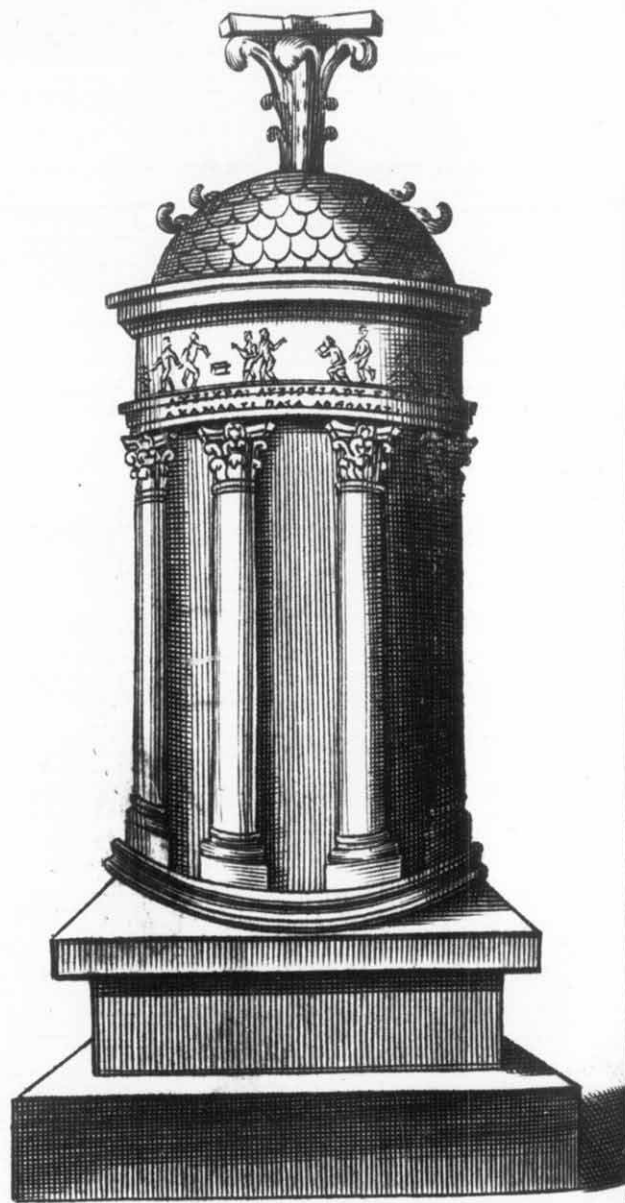
Jacob Spon, George Wheler, *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant fait aux années 1675 et 1676*, Lyon, 1678

Η Αθήνα στο George Wheler, *A Journey into Greece*, London, 1682

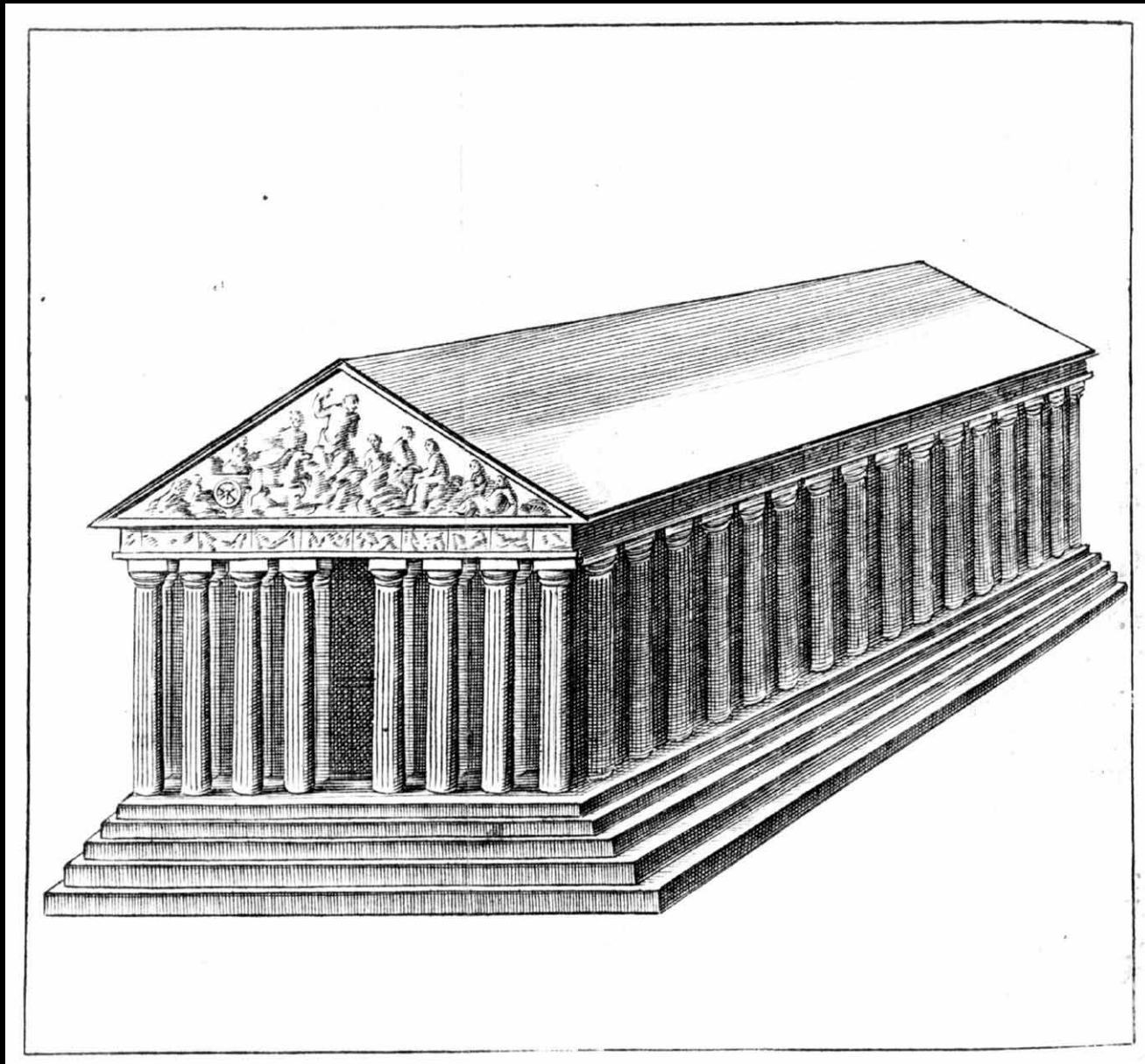

Jacob Spon, *Relation de l'état présent de la ville d'Athènes*, Lyon, 1674

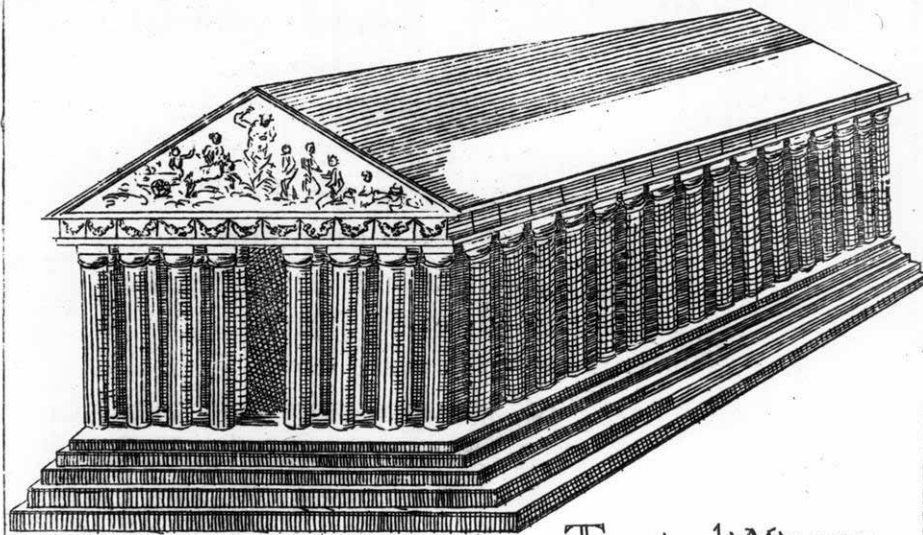

Το μνημείο
του
Λυσικράτους
και ο Πύργος
των Ανέμων

Jacob Spon,
George
Wheler,
*Voyage
d'Italie, de
Dalmatie, de
Grèce et du
Levant fait
aux années
1675 et
1676, Lyon,
1678*

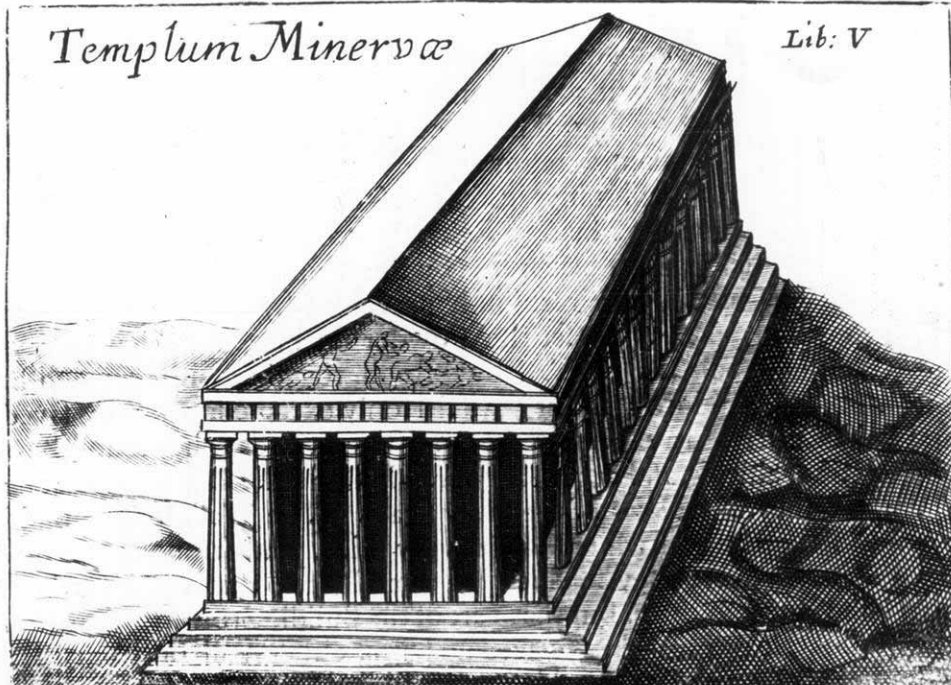

Ο Παρθενώνας στο Jacob Spon, George Wheler, *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant fait aux années 1675 et 1676*, Lyon, 1678

Tempio di Minerva

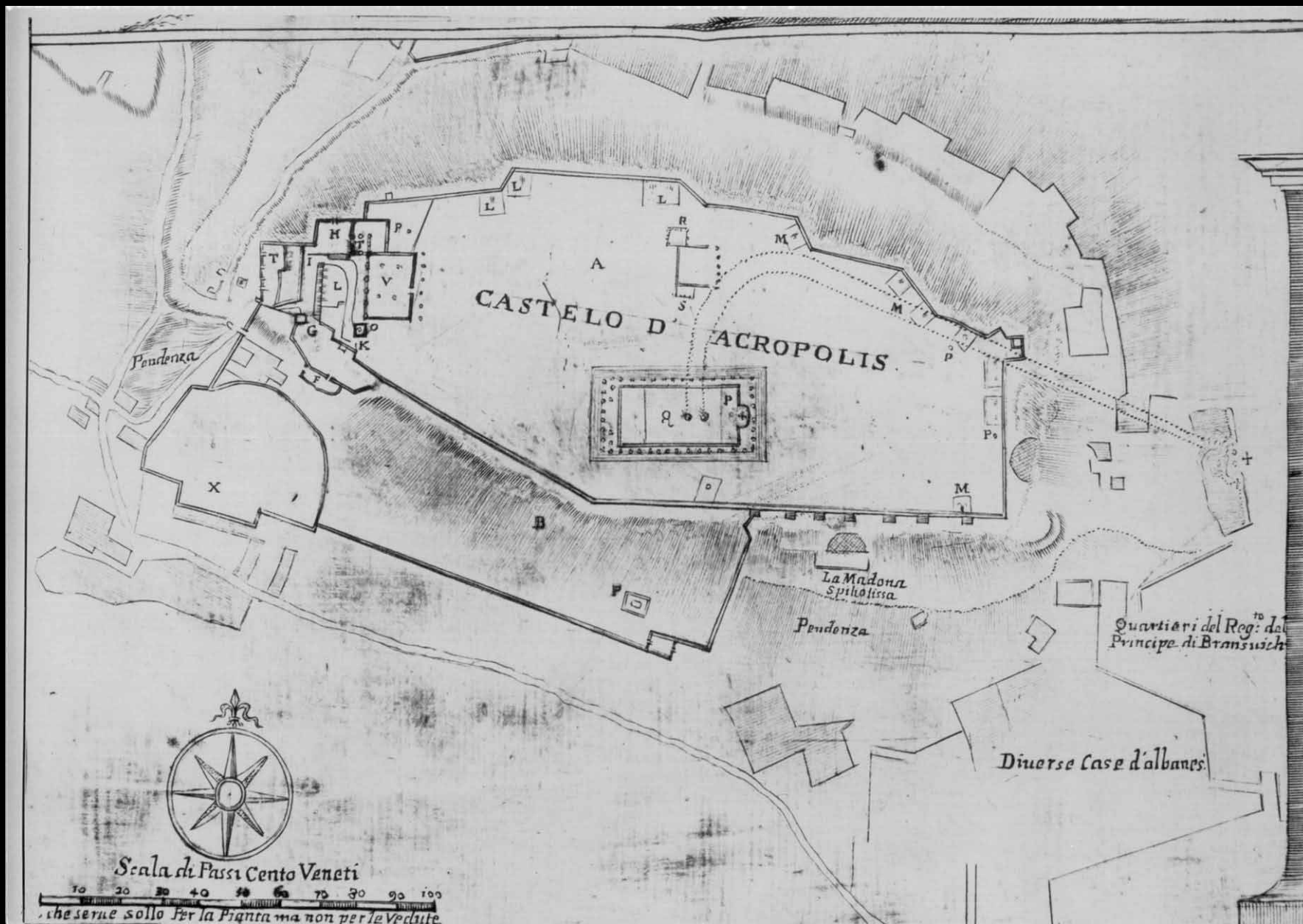
Ο Παρθενώνας στο
Cornelio Magni, *Relazione
della Città d'Athene*,
Parma, 1688

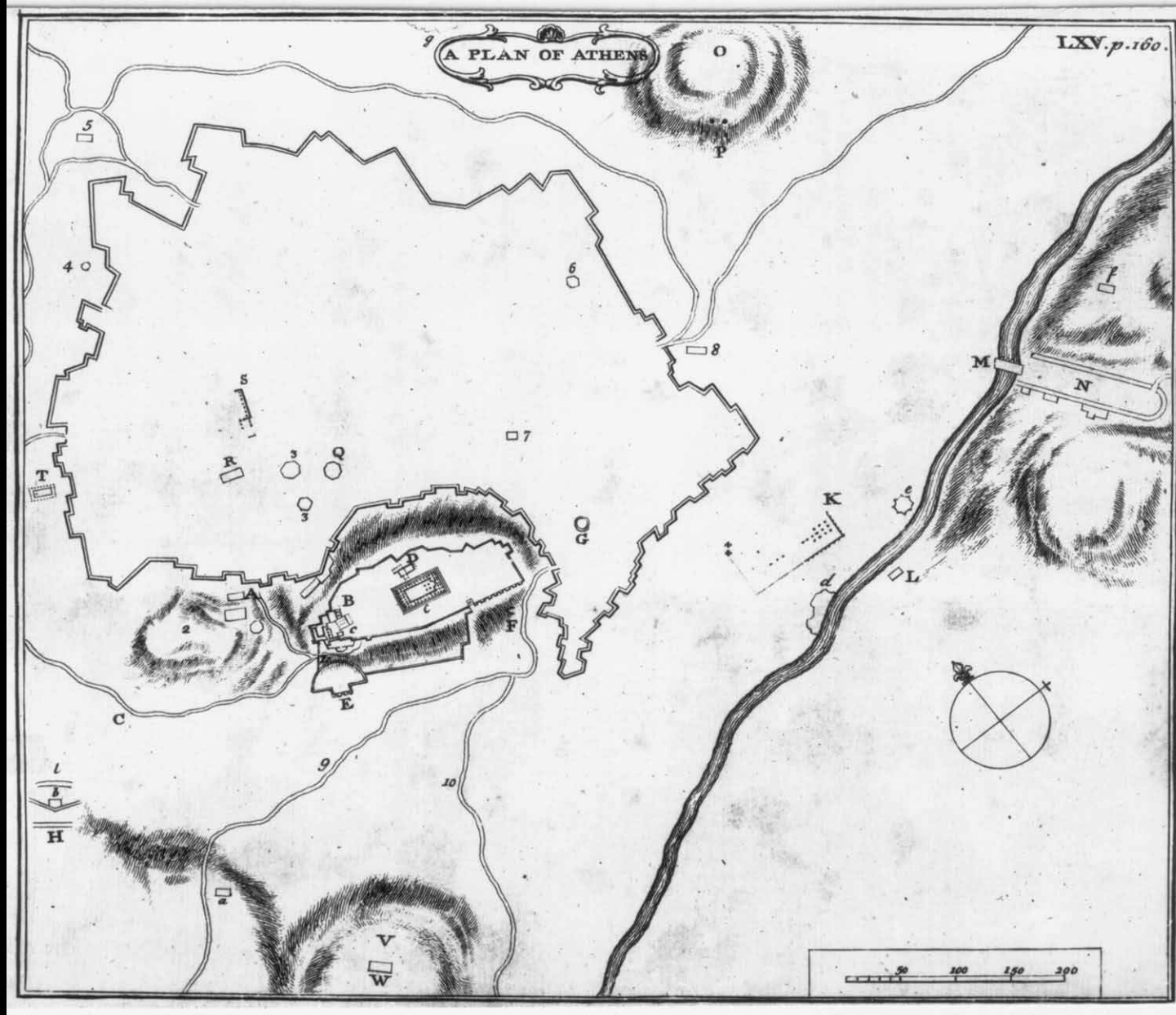
Templum Minervæ

Lib: V

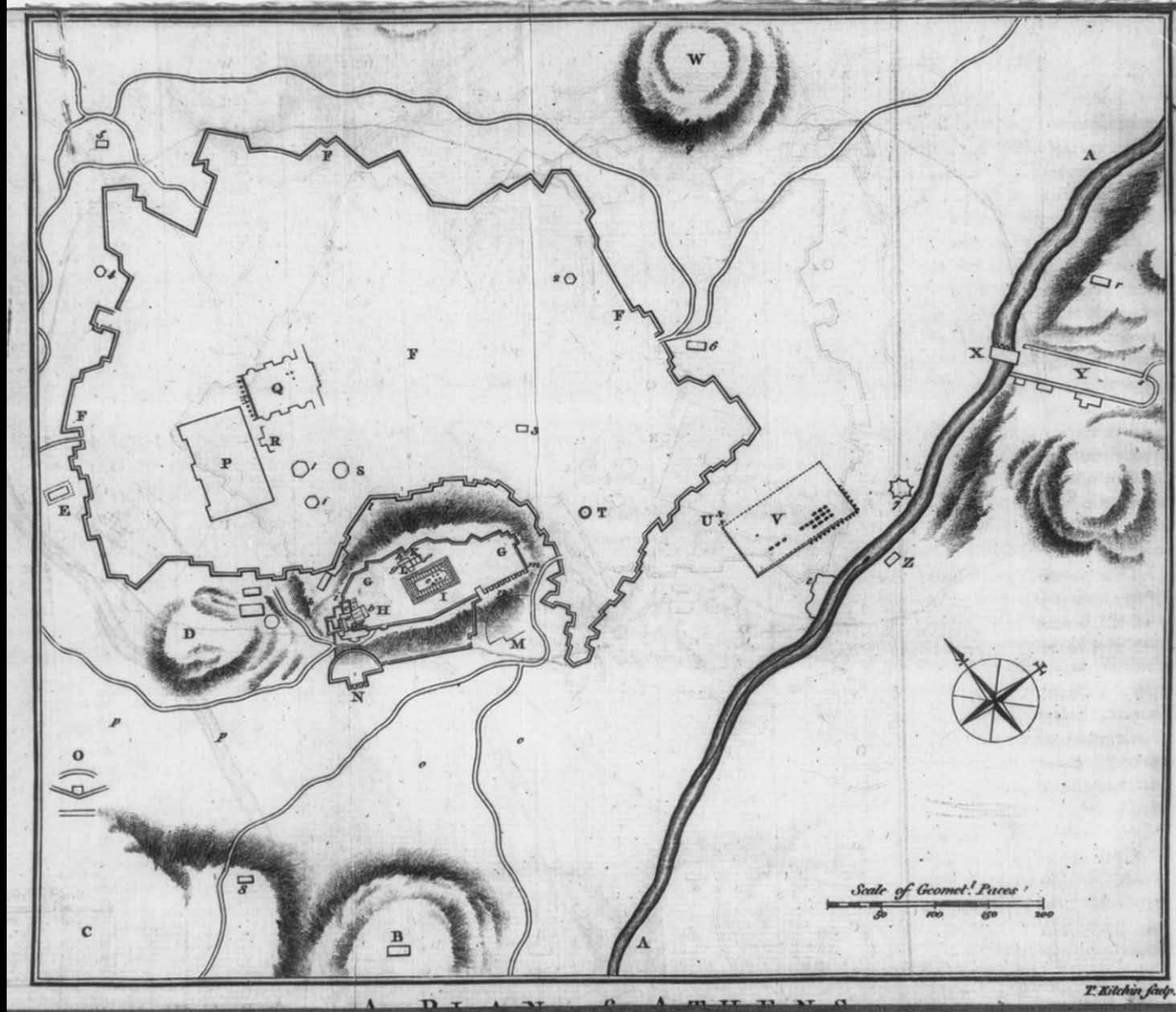
Ο Παρθενώνας στο
George Wheler, *A Journey into
Greece*, London, 1682

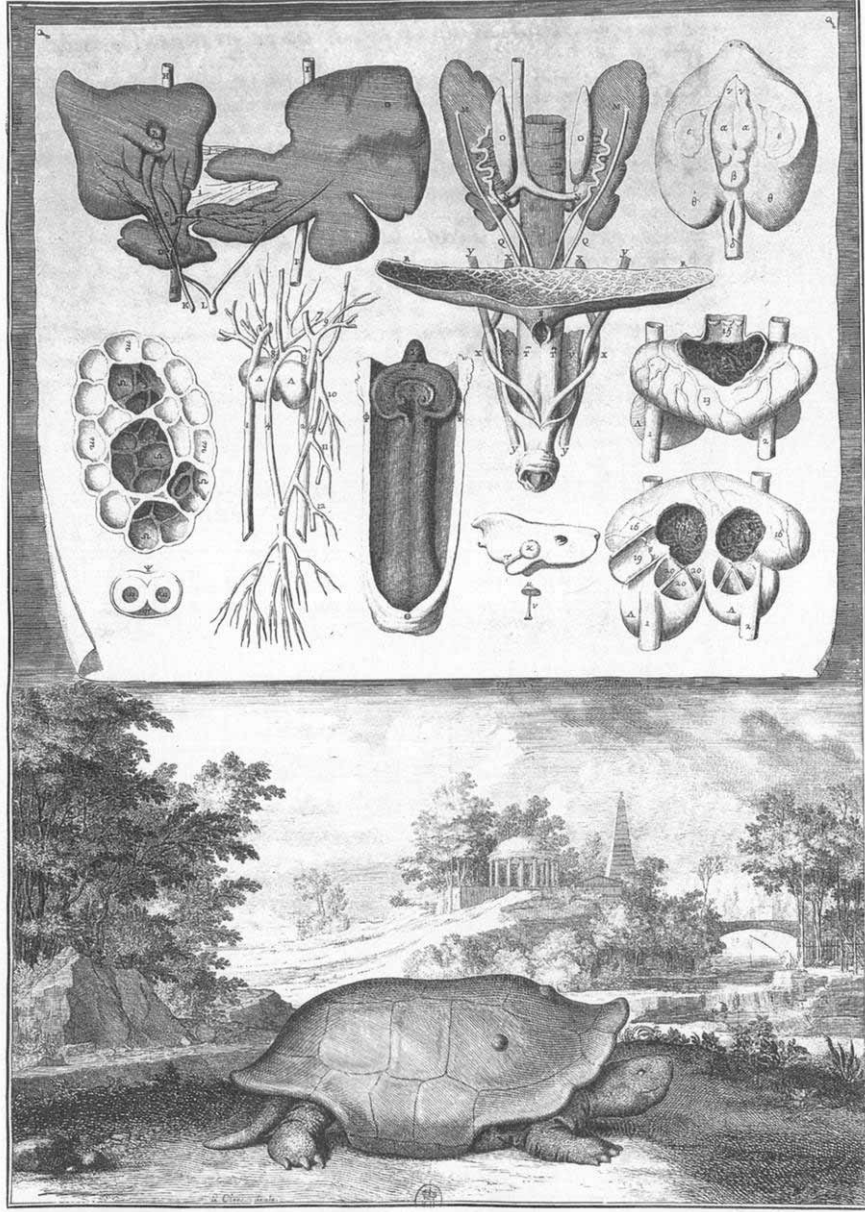
Η πρώτη κάτοψη της Ακρόπολης από τον μηχανικό του Βενετσιάνικου στρατού Giacomo Milhan Verneda, το 1687

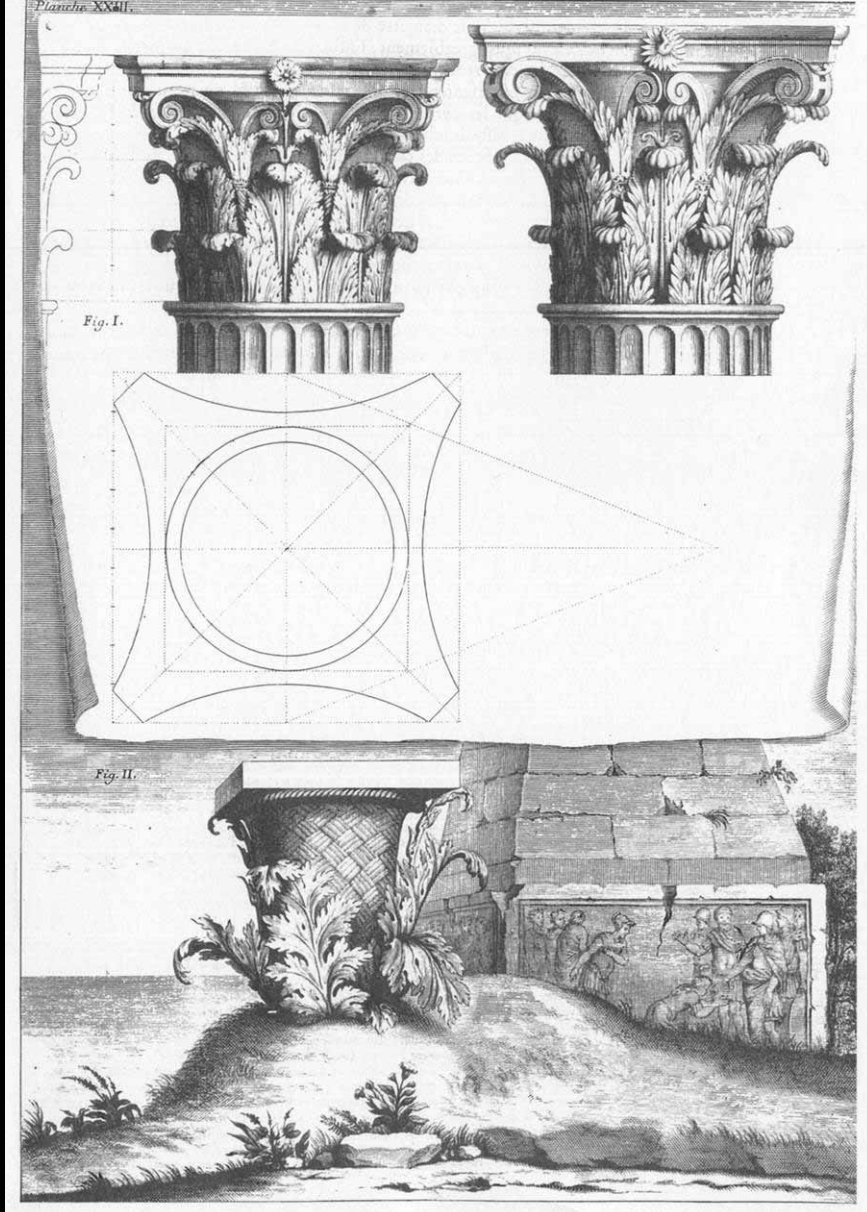
Η κάτοψη της Αθήνας στο Richard Pococke, *A Description of the East and some other countries*, London 1745

Η κάτοψη της Αθήνας στο Richard Chandler, *Travels in Greece, or an account of a tour made at the expense of the Society of Dilettanti*, Oxford 1776

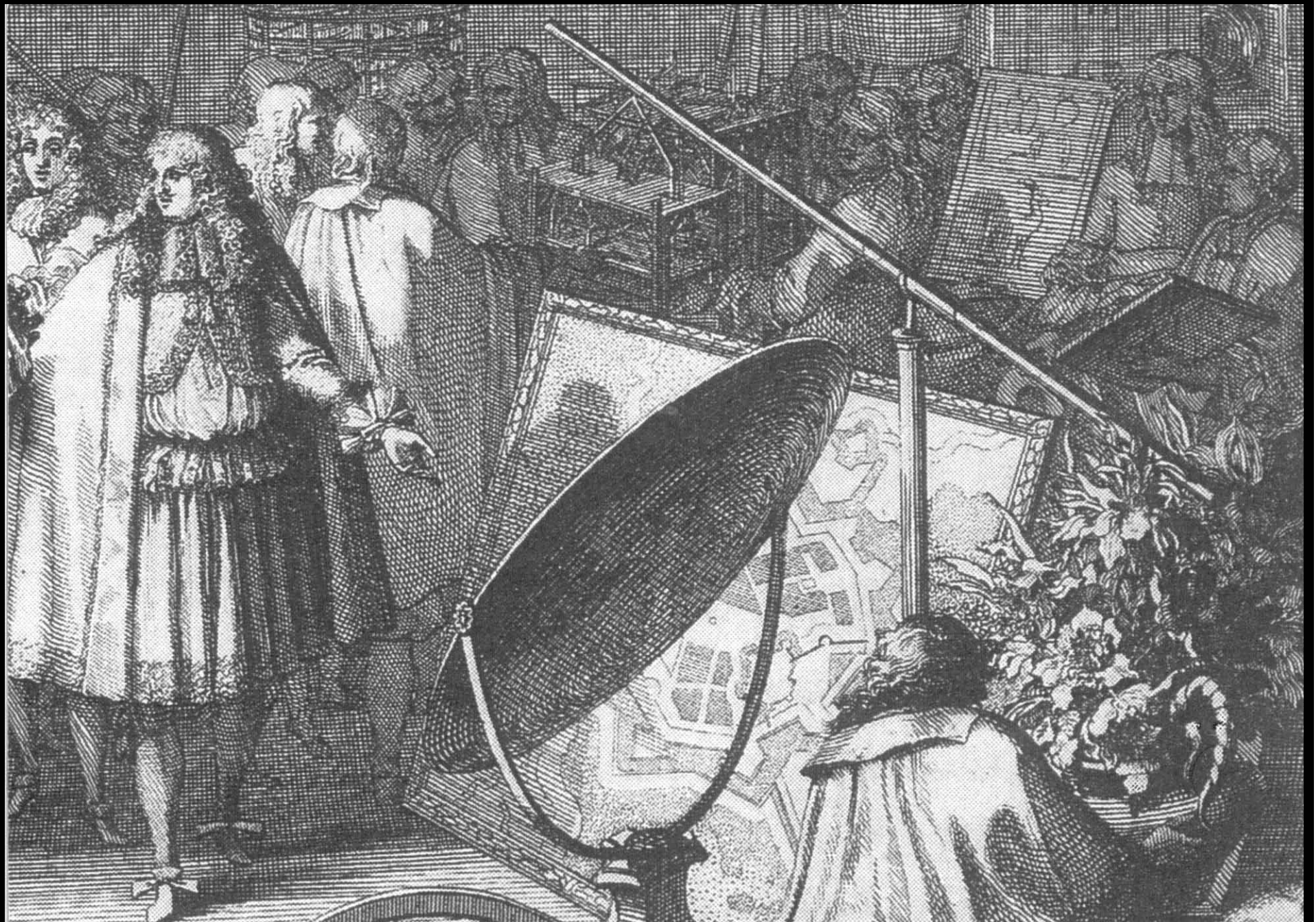
Η χελώνα στο Claude Perrault, *Mémoires pour servir à l'histoire naturelle des animaux*. Paris 1676

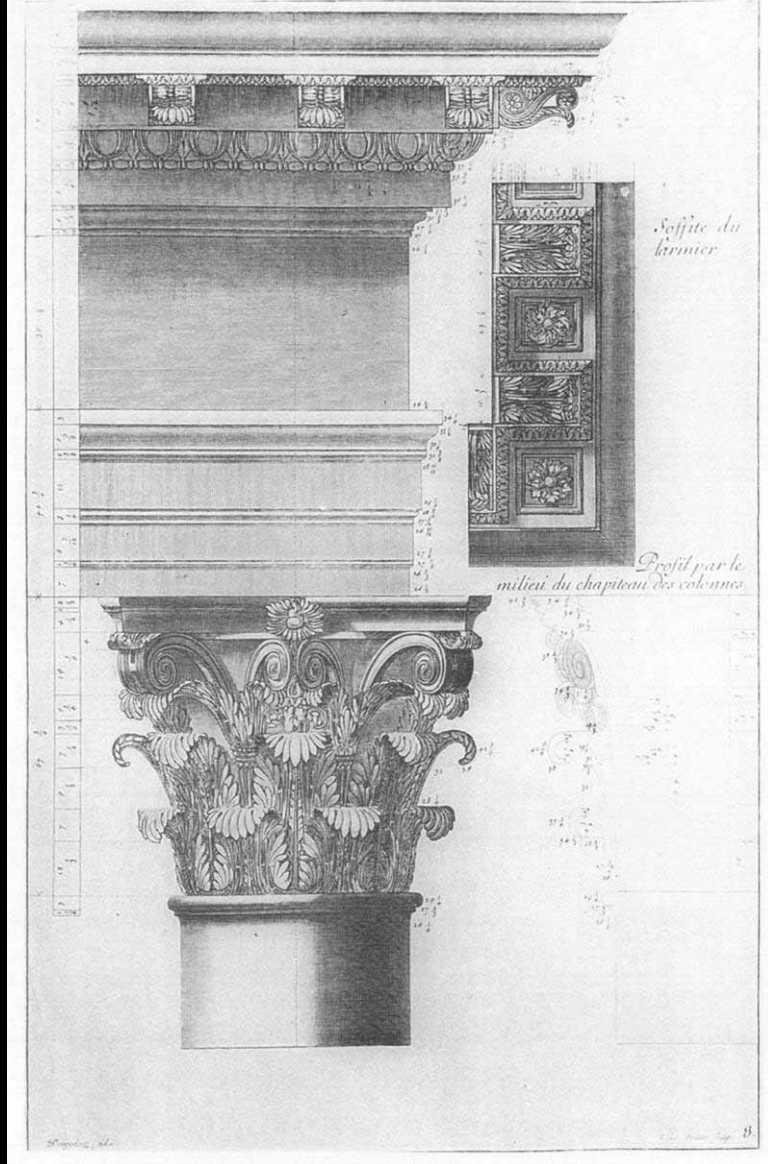

Το κορινθιακό κιονόκρανο στο Claude Perrault, *Les dix livres de l'architecture de Vitruve*. Paris 1673

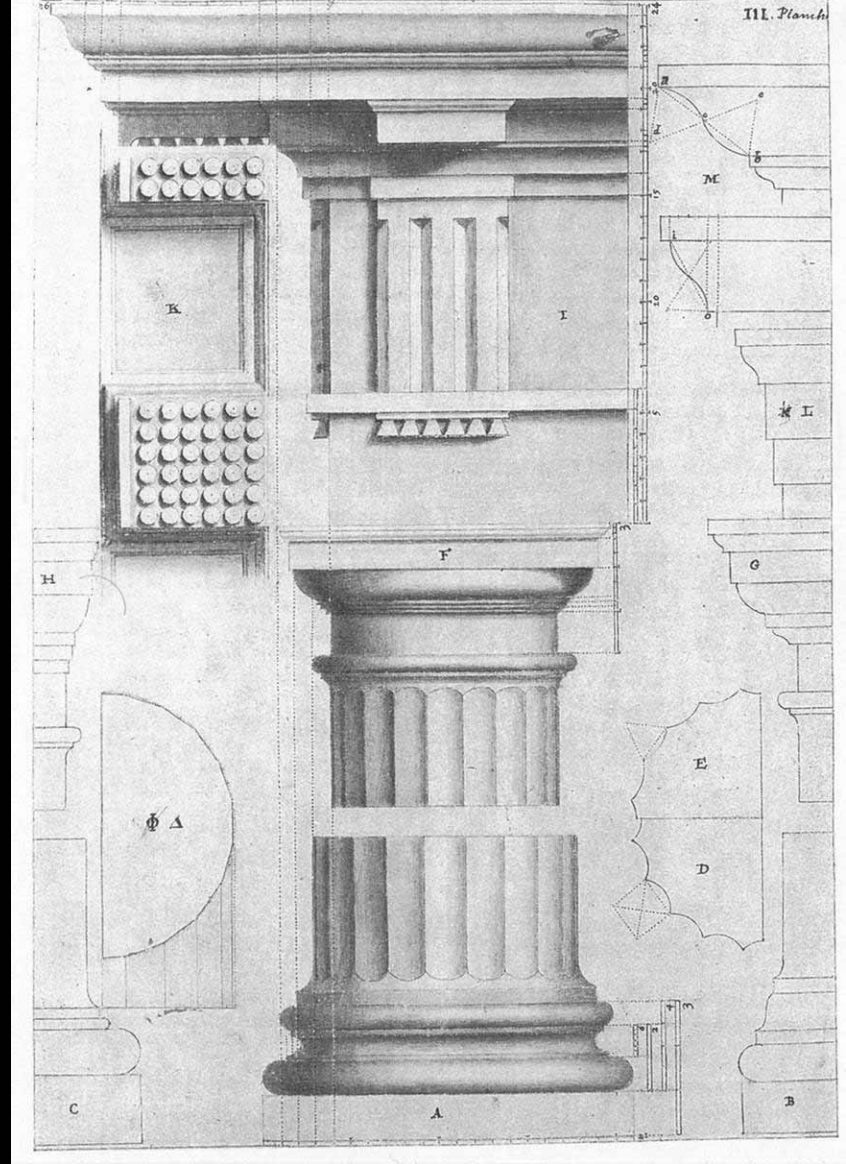

Ο Λουδοβίκος XIV
επισκέπτεται την
Ακαδημία των Επιστημών,
στο Claude Perrault,
*Mémoires pour servir à
l'histoire naturelle des
animaux*, Paris 1671

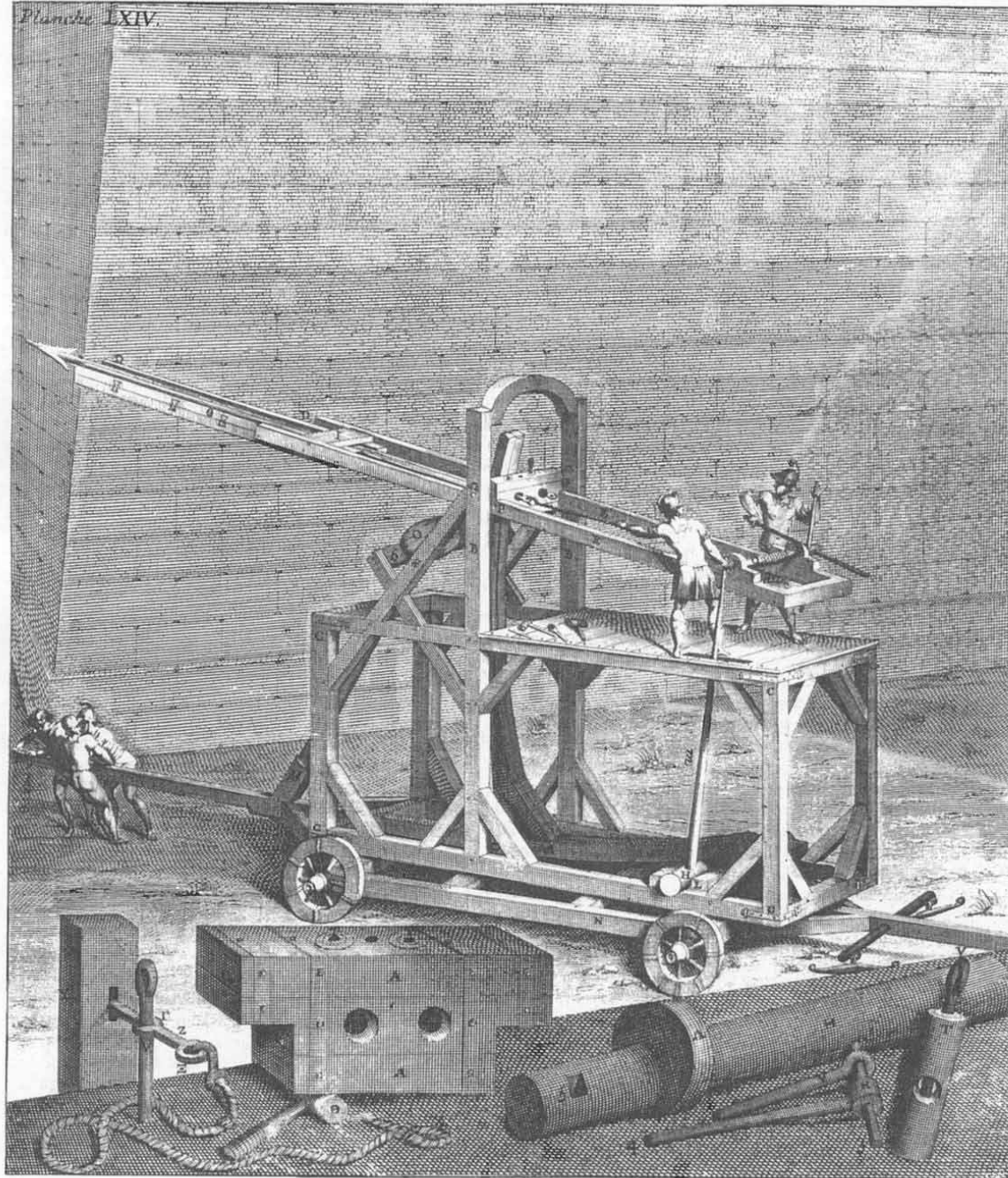

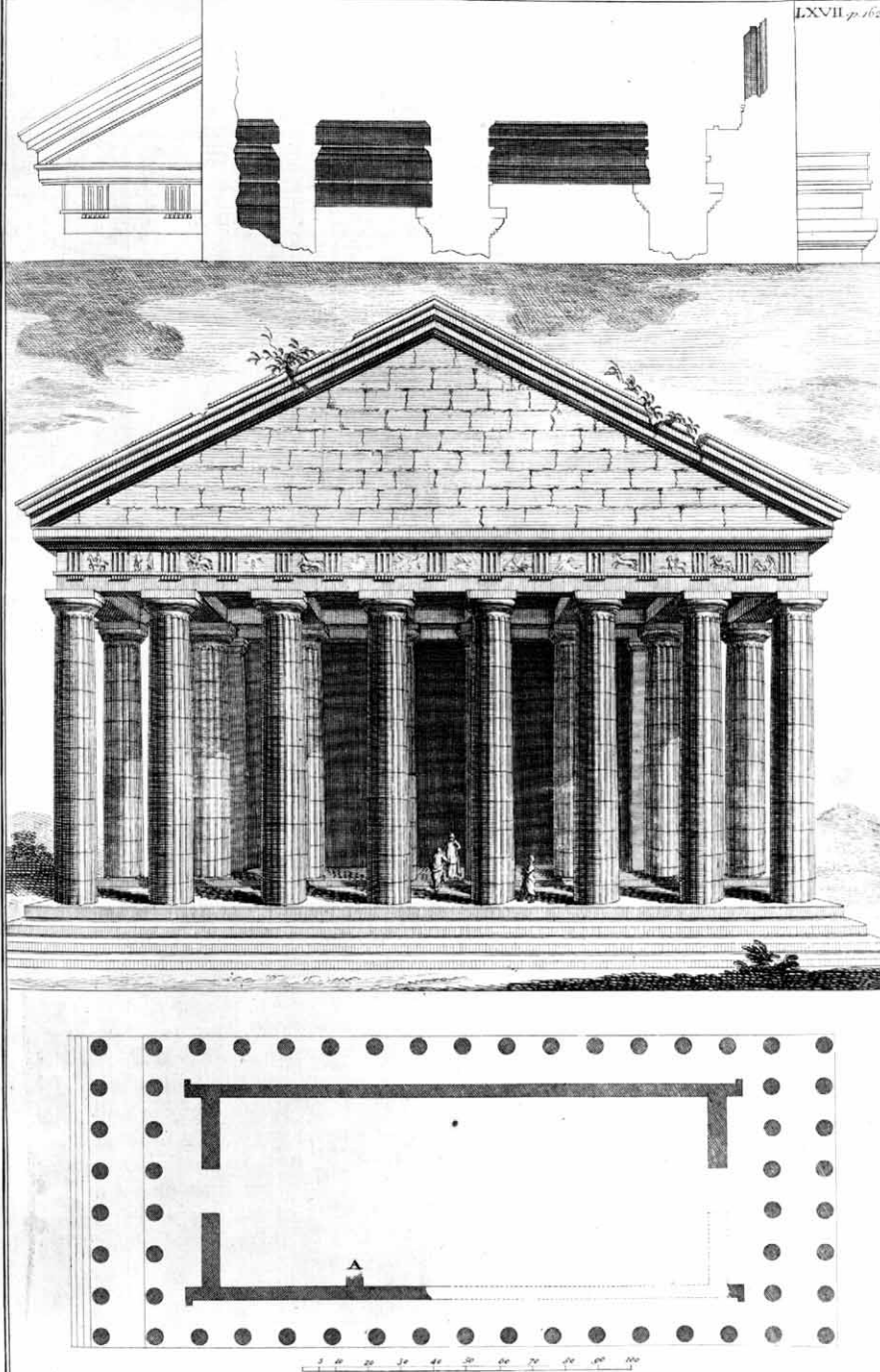
Ο κορινθιακός ρυθμός του Πανθέου της Ρώμης στο Antoine Desgodetz, *Les édifices antiques de Rome dessinés et mesurés très exactement*, Paris 1682

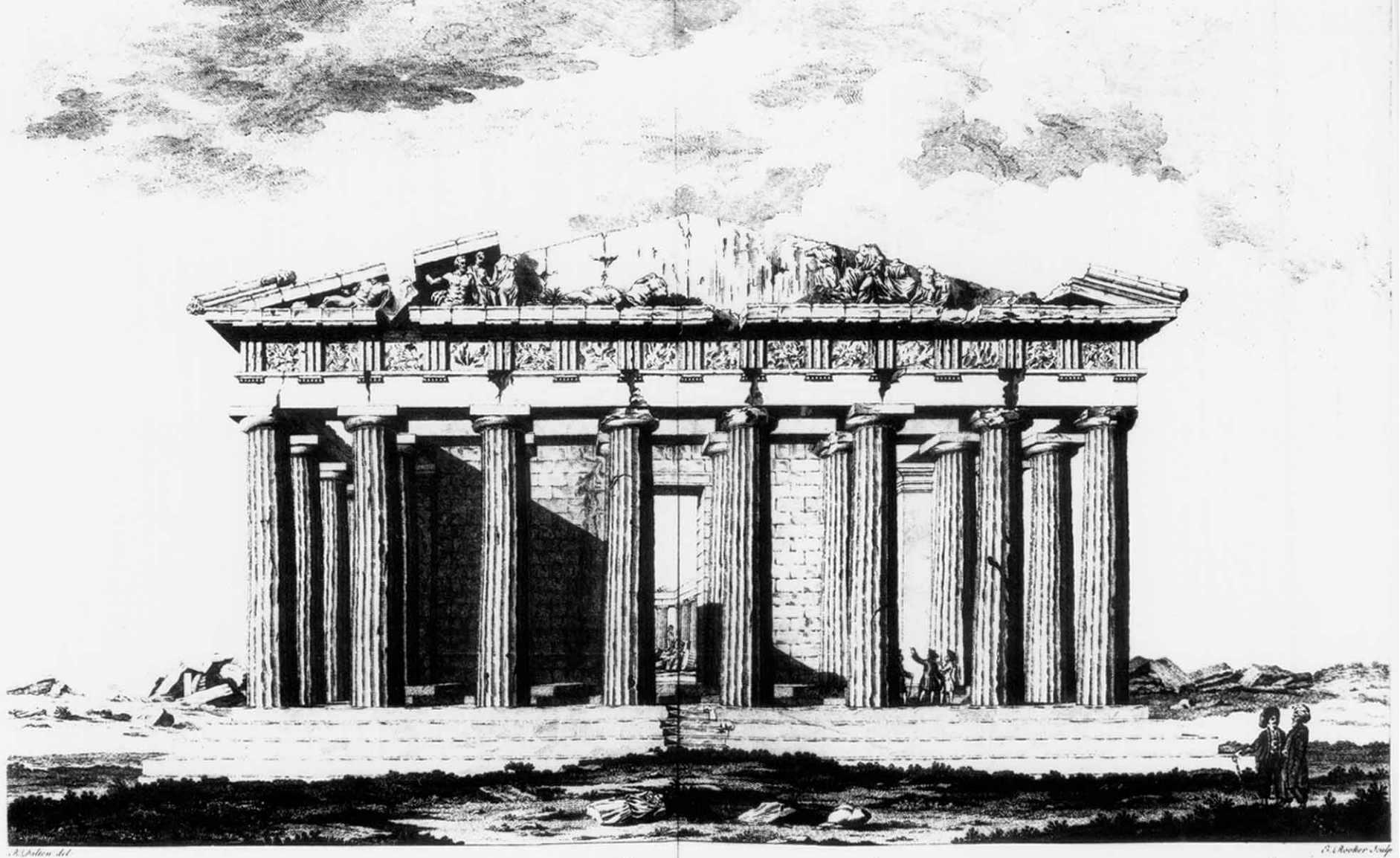
Ο δωρικός ρυθμός στο Claude Perrault, *L'Ordonnance des cinq espèces de colonnes selon la méthode des anciens*, Paris 1673

Πολιορκητική μηχανή στο
Claude Perrault, *Les dix
livres de l'architecture de
Vitruve*, Paris 1673

Ο Παρθενώνας σε όψη και
κάτοψη στο Richard Pococke, *A
Description of the East and
some other countries*, London
1745

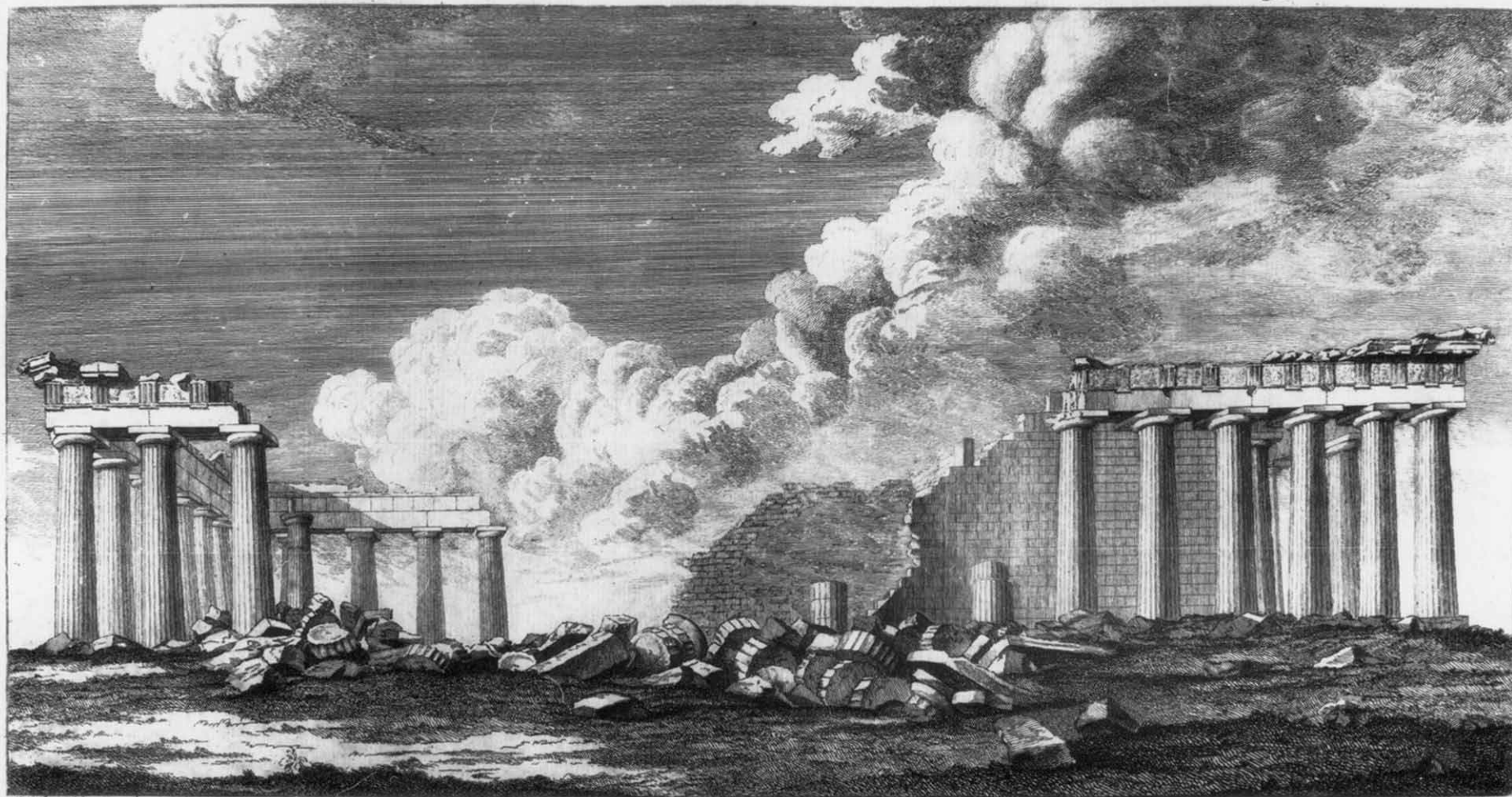
A. Wilson del.

A View of the PARTHENION or Temple of Minerva at Athens.

J. Hooker sculp.

Vue du PARTHENION ou Temple de Minerve à Athènes.

Ο Παρθενώνας στο Richard Dalton, *Antiquities and Views in Greece and Egypt* A.D. 1749, London 1791

R. Dalton del.

J. Baskin fecit.

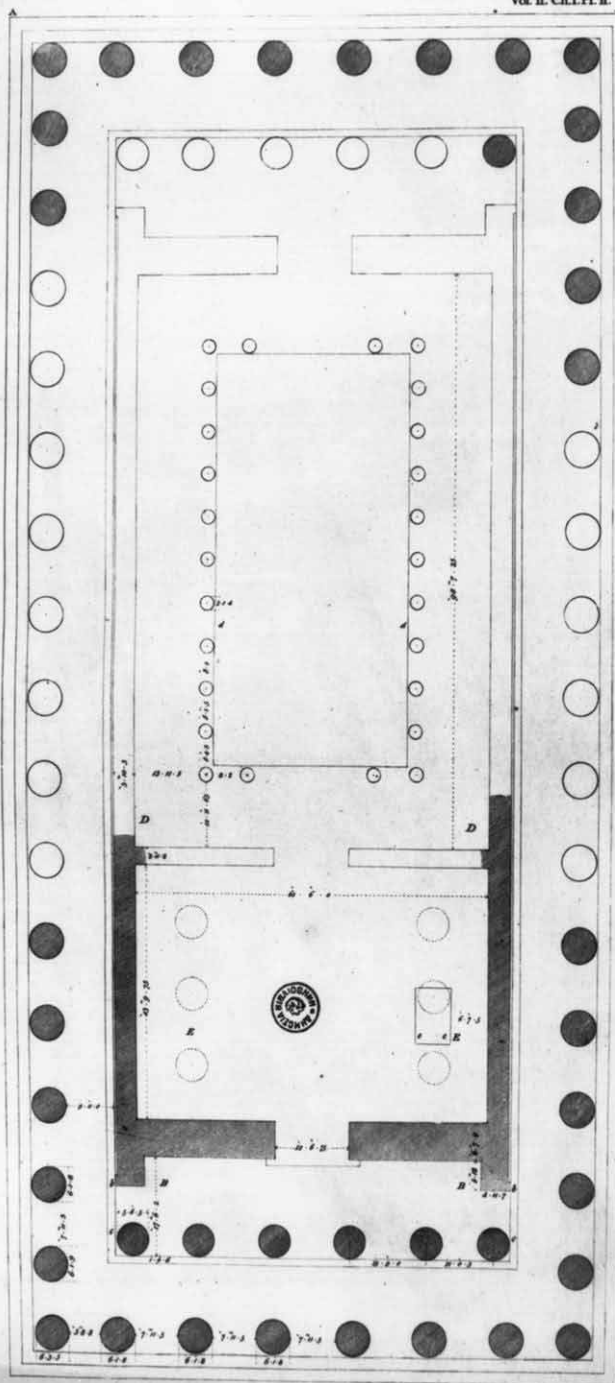
A View of the PARTHENION or Temple of Minerva on the Northside. [Vue du PARTHENION ou Temple de Minerve du Côté du Nord .

Published according to the Act of Parliament in April 1751.

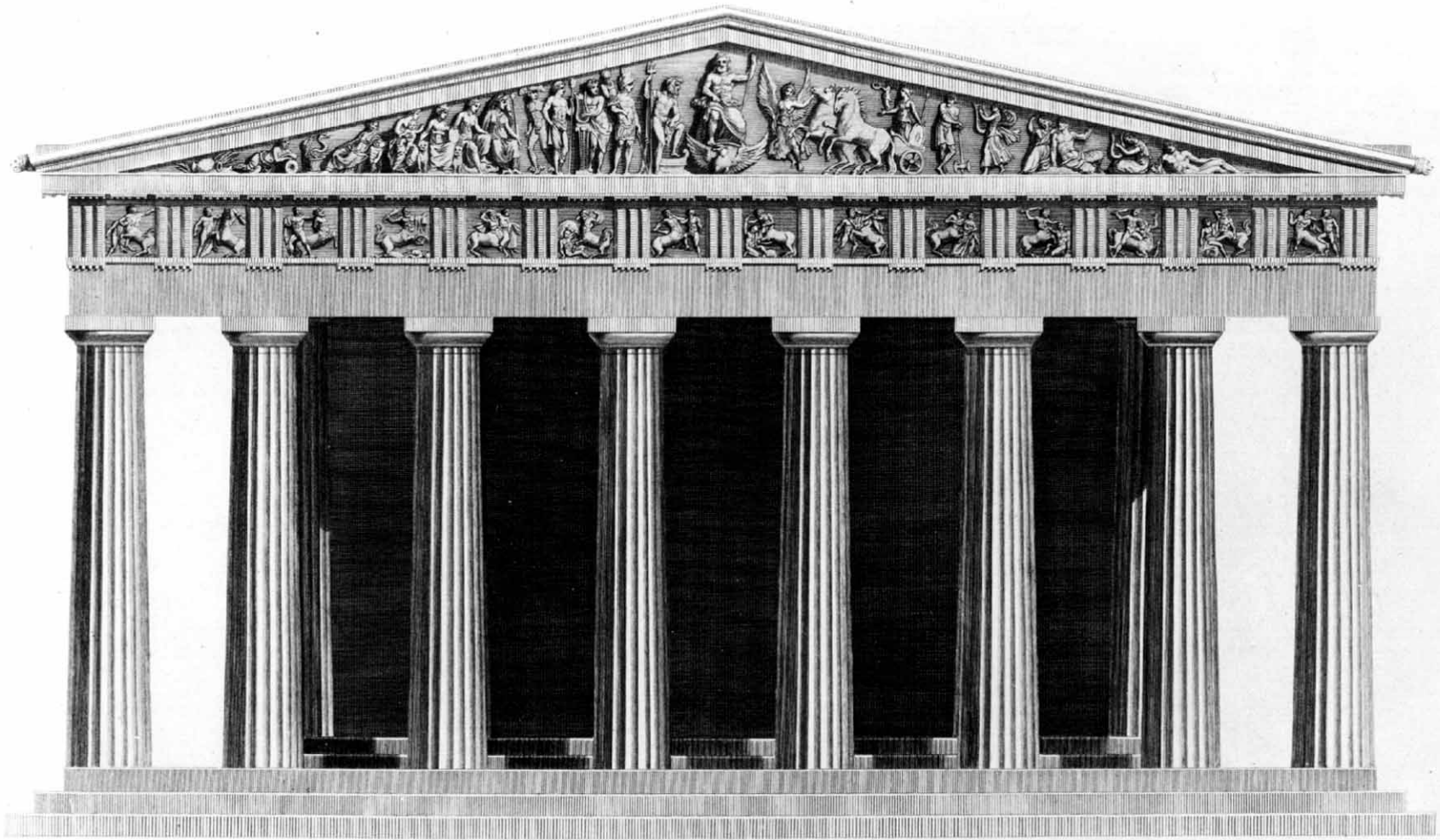
Ο Παρθενώνας στο Richard Dalton, *Antiquities and Views in Greece and Egypt* A.D. 1749, London 1791

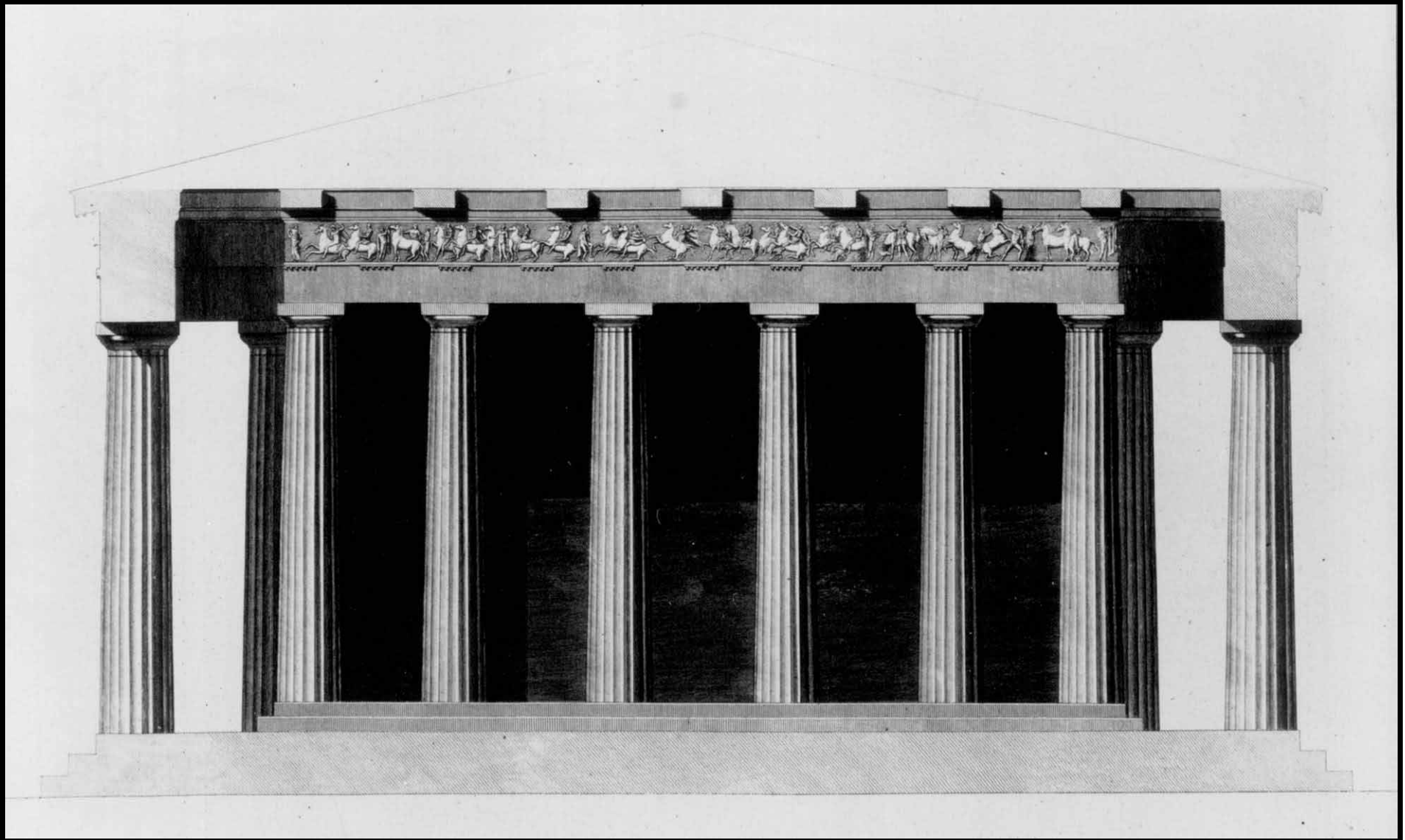
Ο Παρθενώνας στο James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and delineated by...* II, London 1789

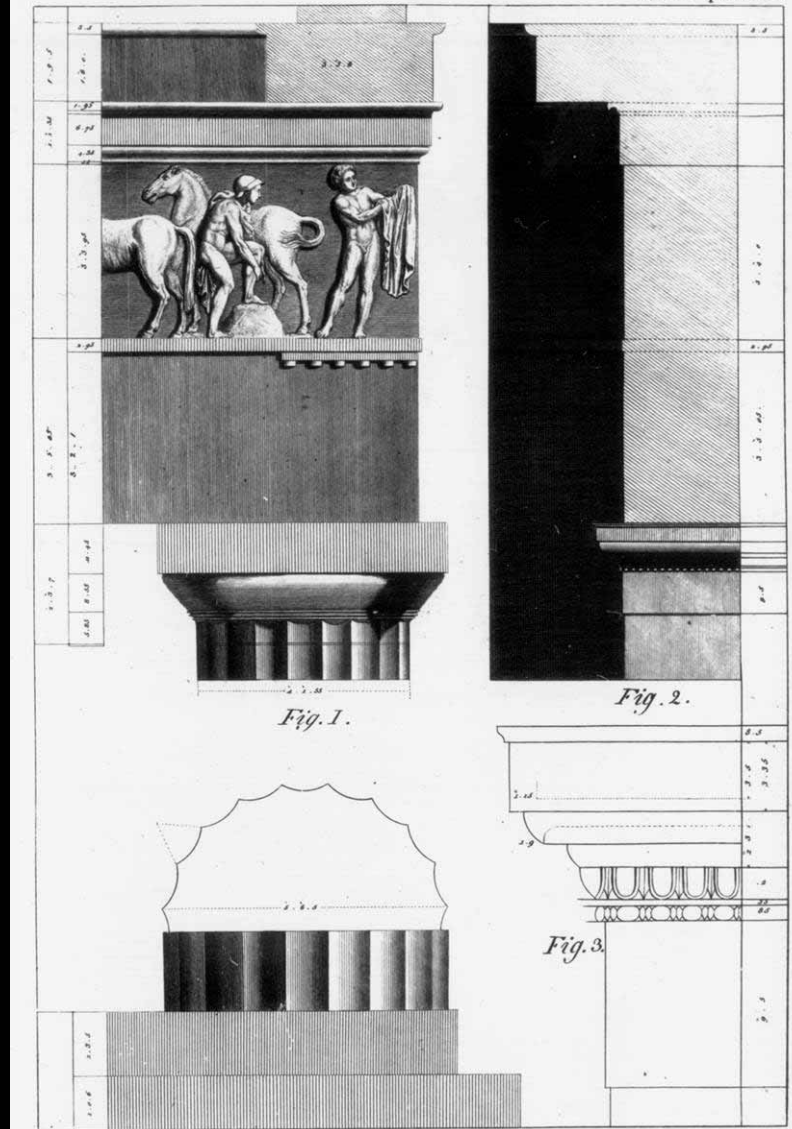
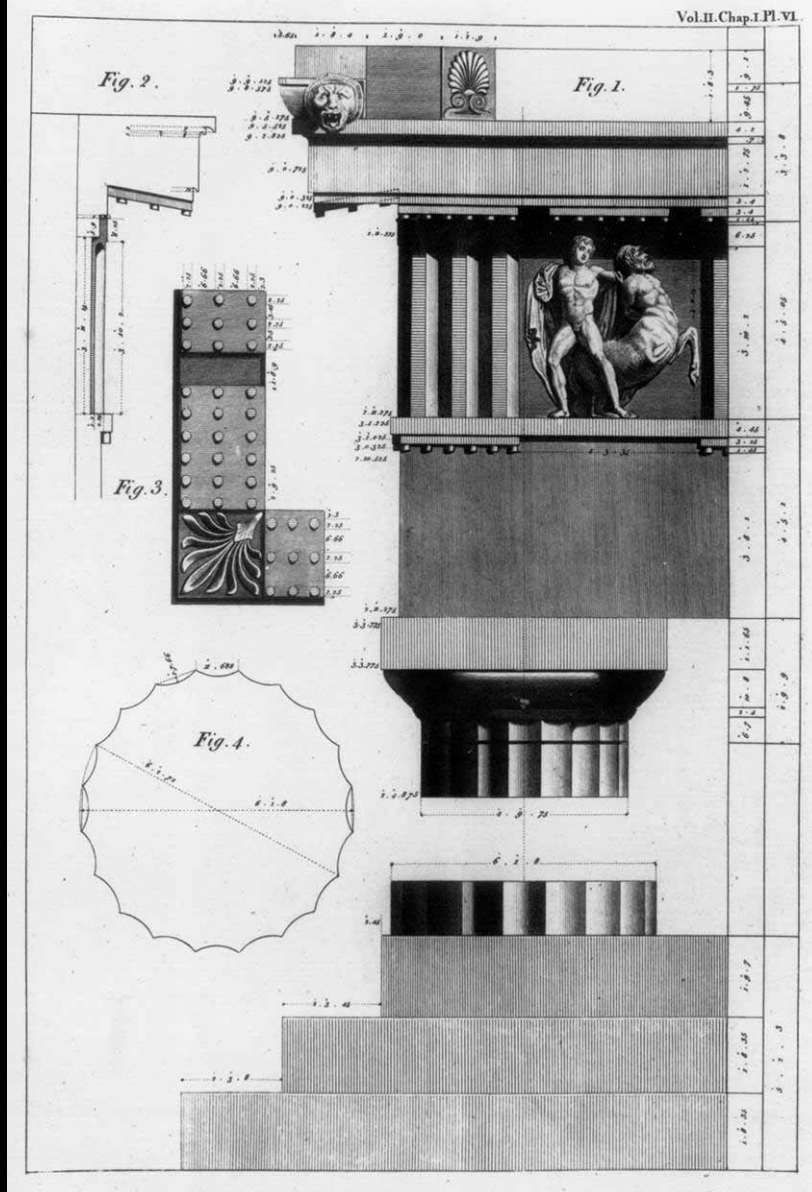
Η κάτοψη του Παρθενώνα
στο James Stuart &
Nicholas Revett, *The
Antiquities of Athens
measured and delineated
by...*, II, London 1789

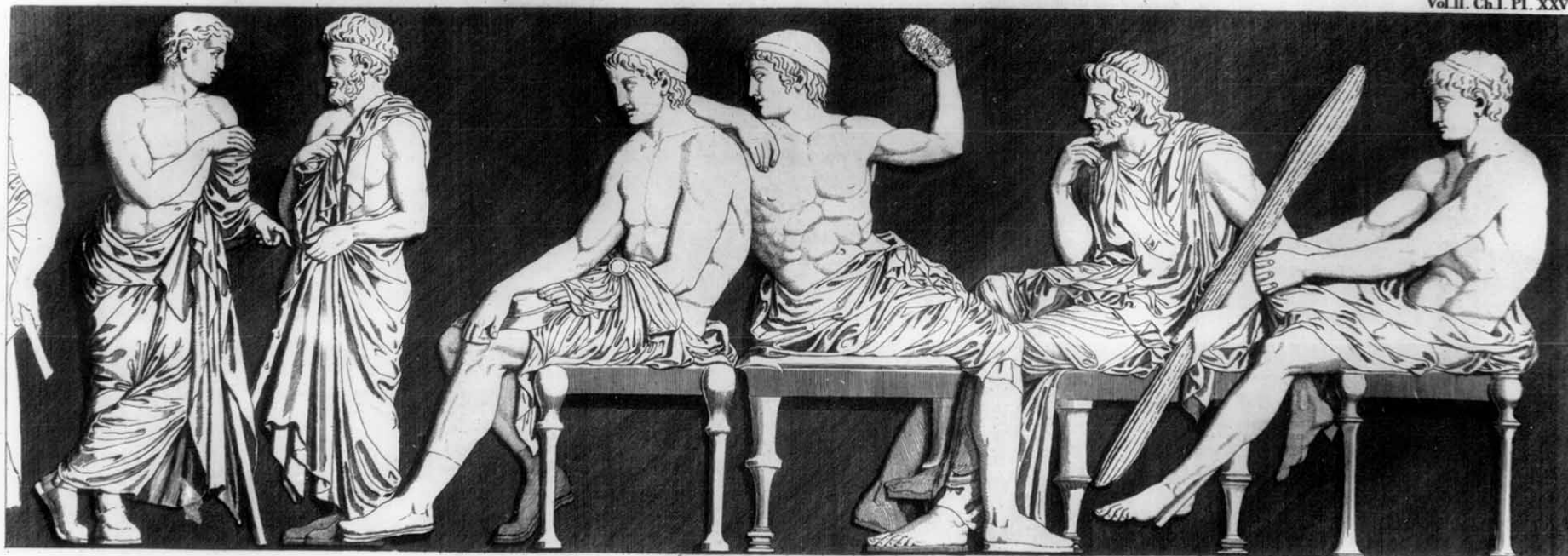

Η όψη του Παρθενώνα αποκατεστημένου στο James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and delineated by...*, II, London 1789

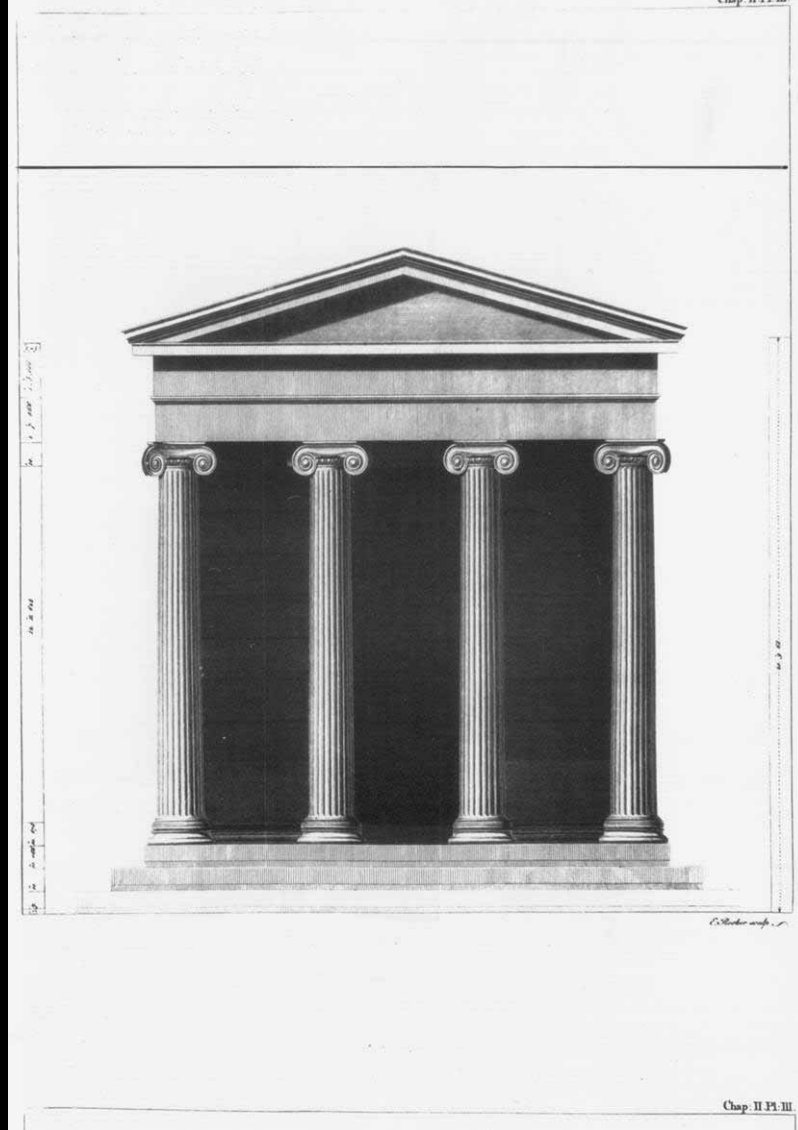
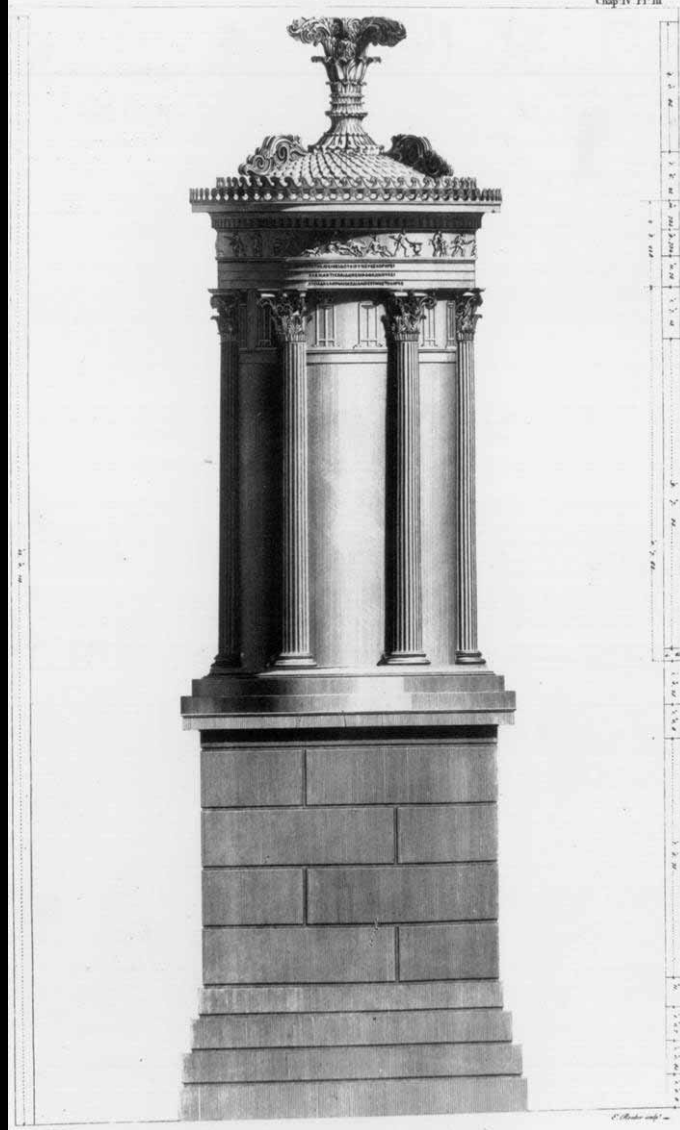
Η τομή του Παρθενώνα αποκατεστημένου στο James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and delineated by...*, II, London 1789

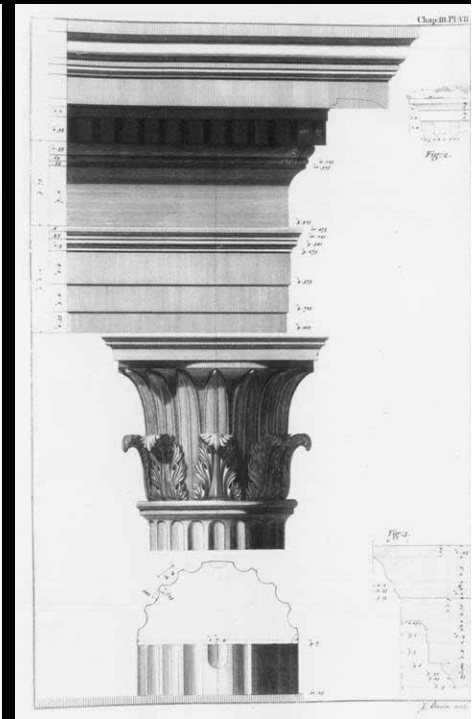
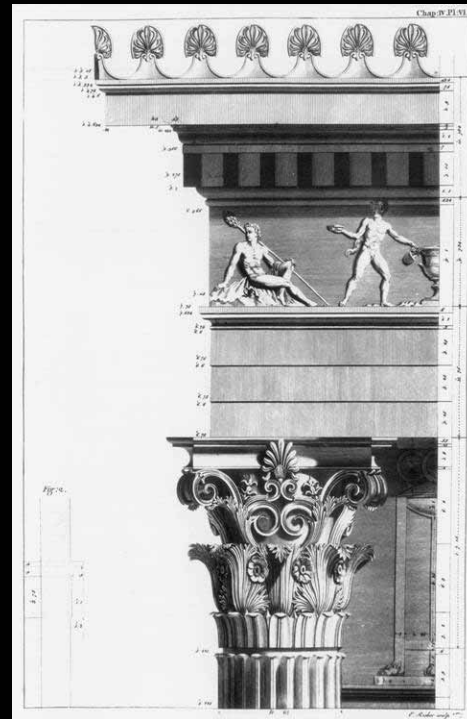
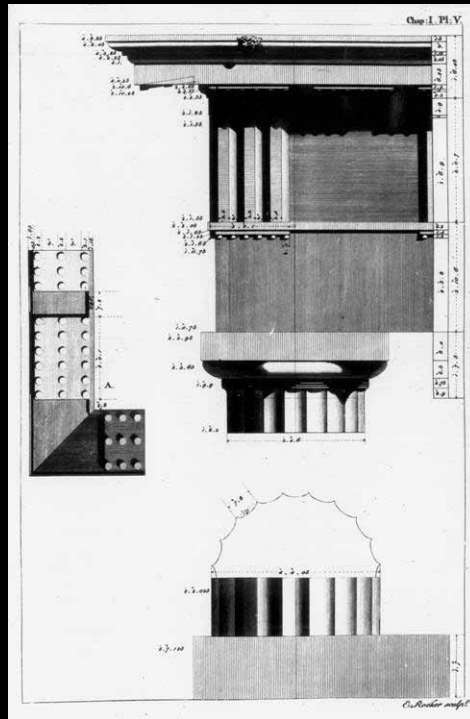
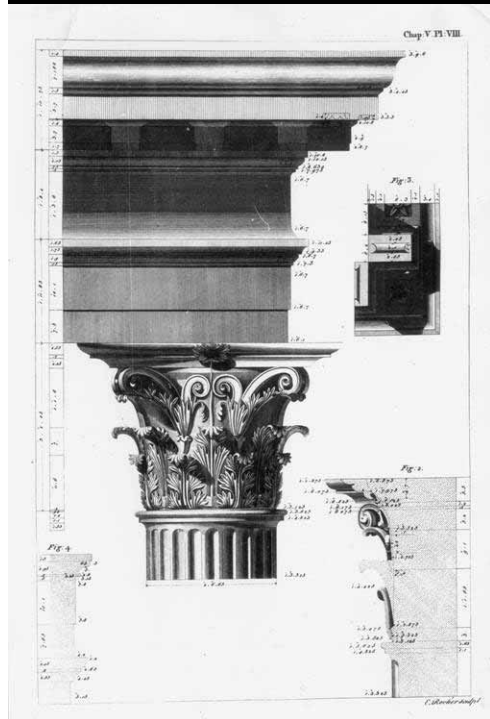

Published Oct. 27. 1787 according to Act of Parliament.

Η ζωφόρος του Παρθενώνα στο James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and delineated by...*, II, London 1789

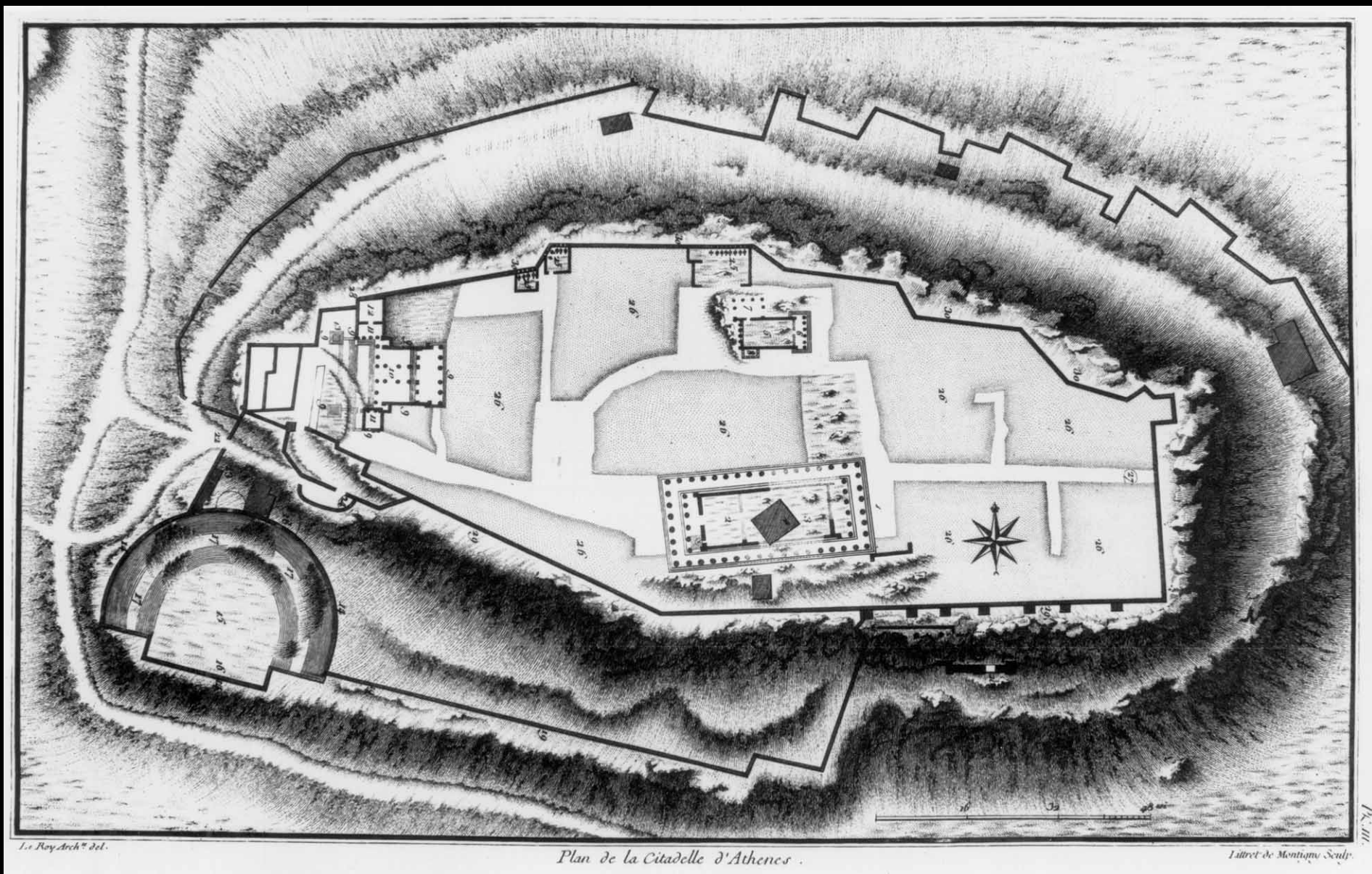
Το μνημείο του Λυσικράτους και ο μικρός ιωνικός ναός στον Ιλισό στο
 James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and
 delineated by...*, I, London 1762

Κιονόκρανο και θριγκός στη βιβλιοθήκη του Αδριανού, τον μικρό ιωνικό ναό στον Ιλισό, το μνημείο του Λυσικράτους και τον πύργο των Ανέμων στο James Stuart & Nicholas Revett, *The Antiquities of Athens measured and delineated by...*, I, London 1762

James Stuart, ο πύργος των Ανέμων και το μνημείο του Λυσικράτους στο Shugborough, το 1764 και το 1770 αντίστοιχα

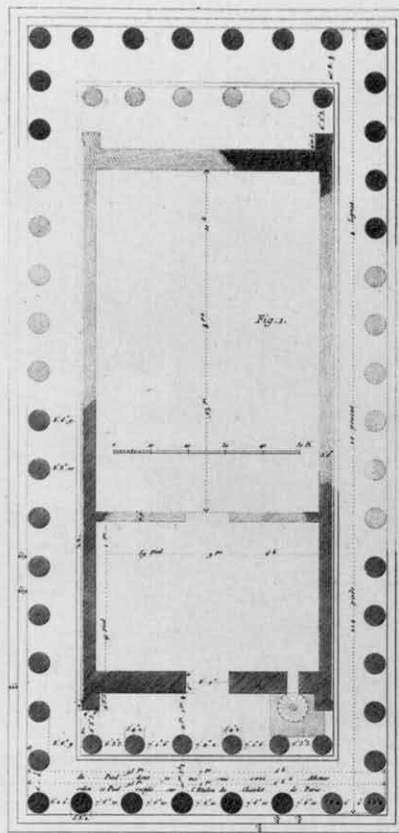

Η κάτοψη της Ακρόπολης στο Julien-David Leroy, *Les ruines des plus beaux monuments de la Grèce*, Paris 1758

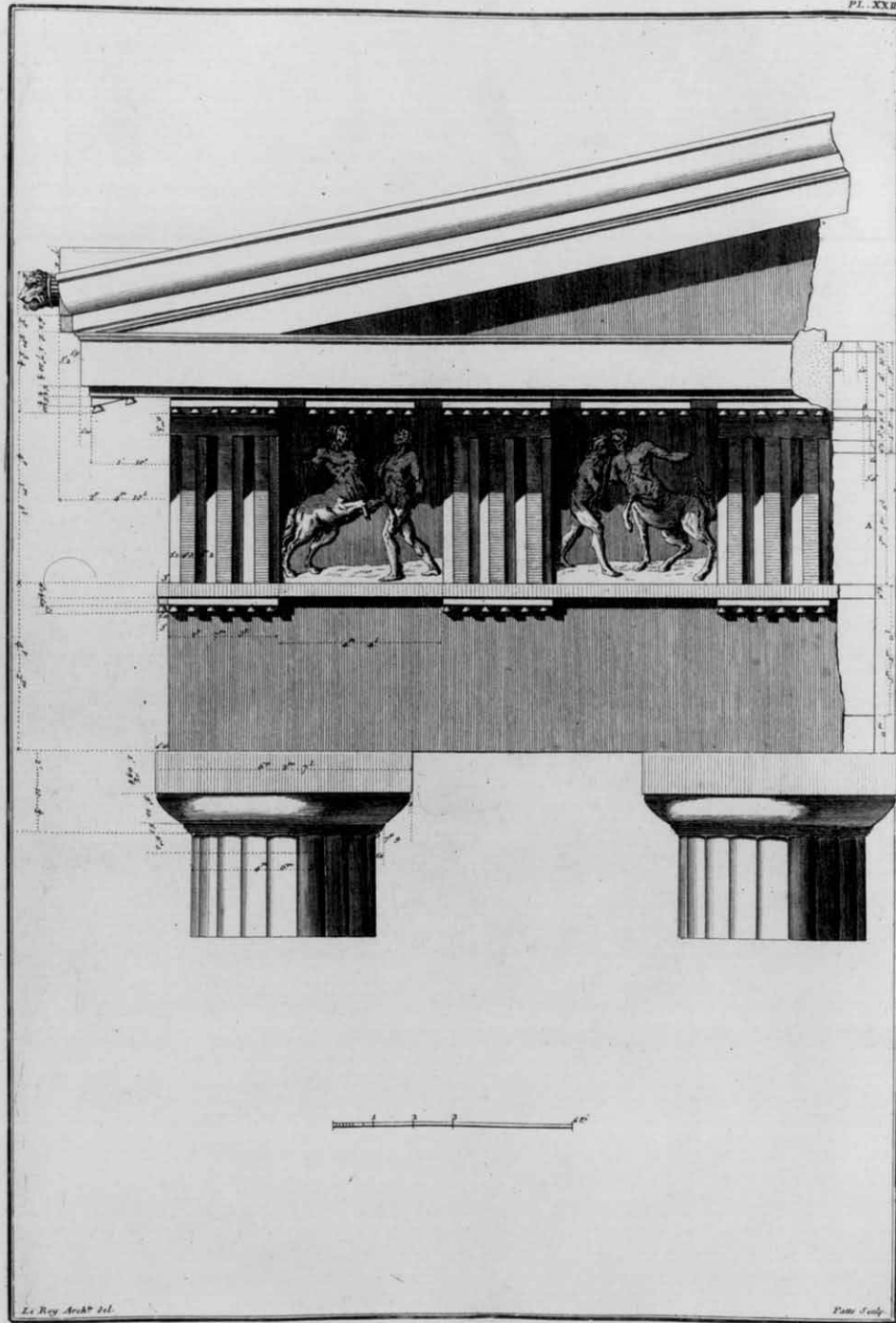

Vue du Temple de Minerve à Athènes.

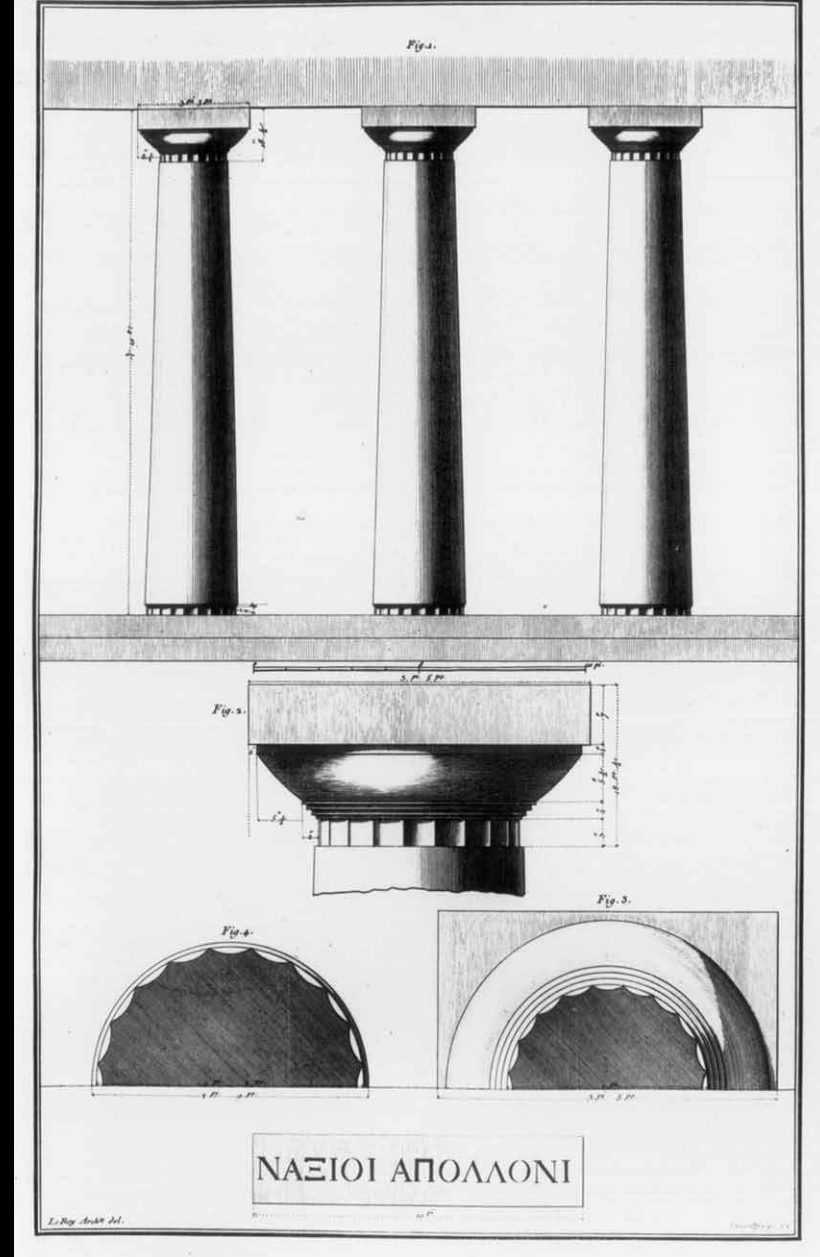
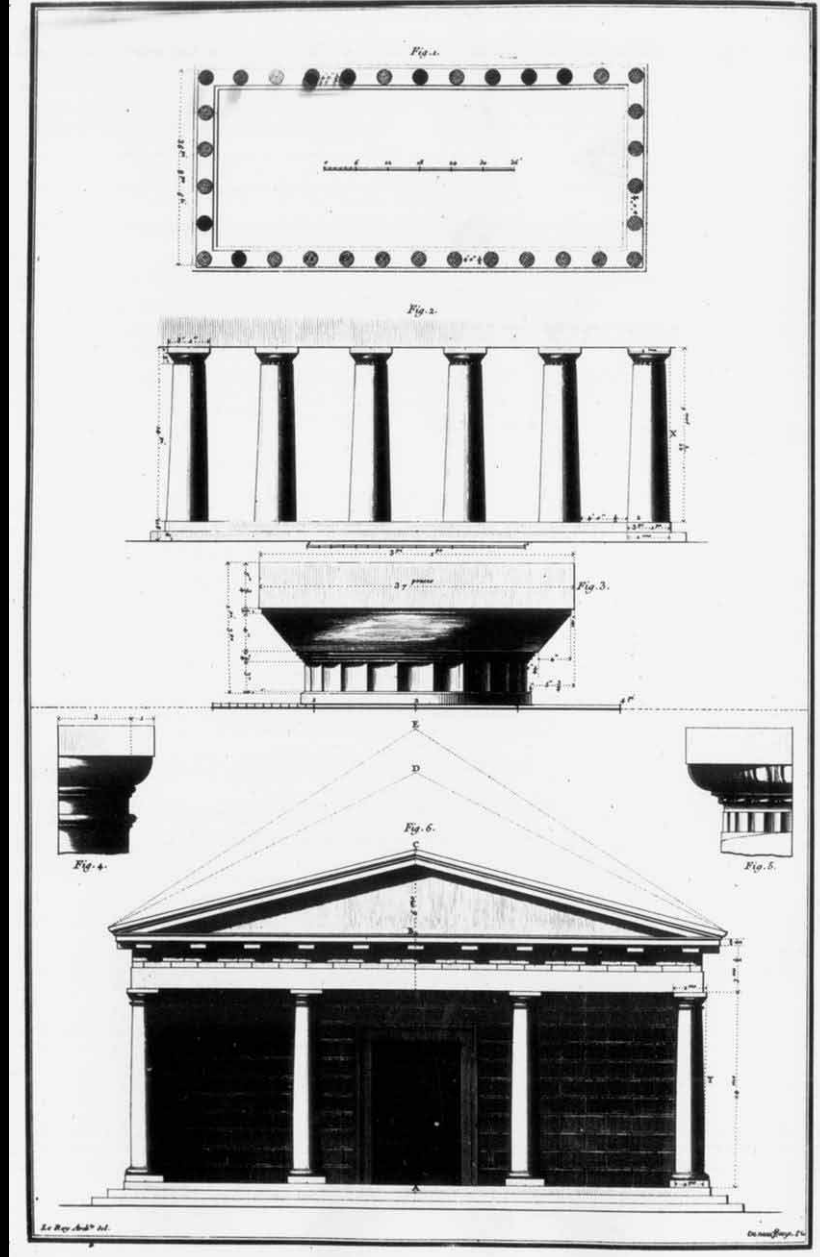
Ο Παρθενώνας στο Julien-David Le Roy, *Les ruines des plus beaux monuments de la Grèce*, Paris 1758

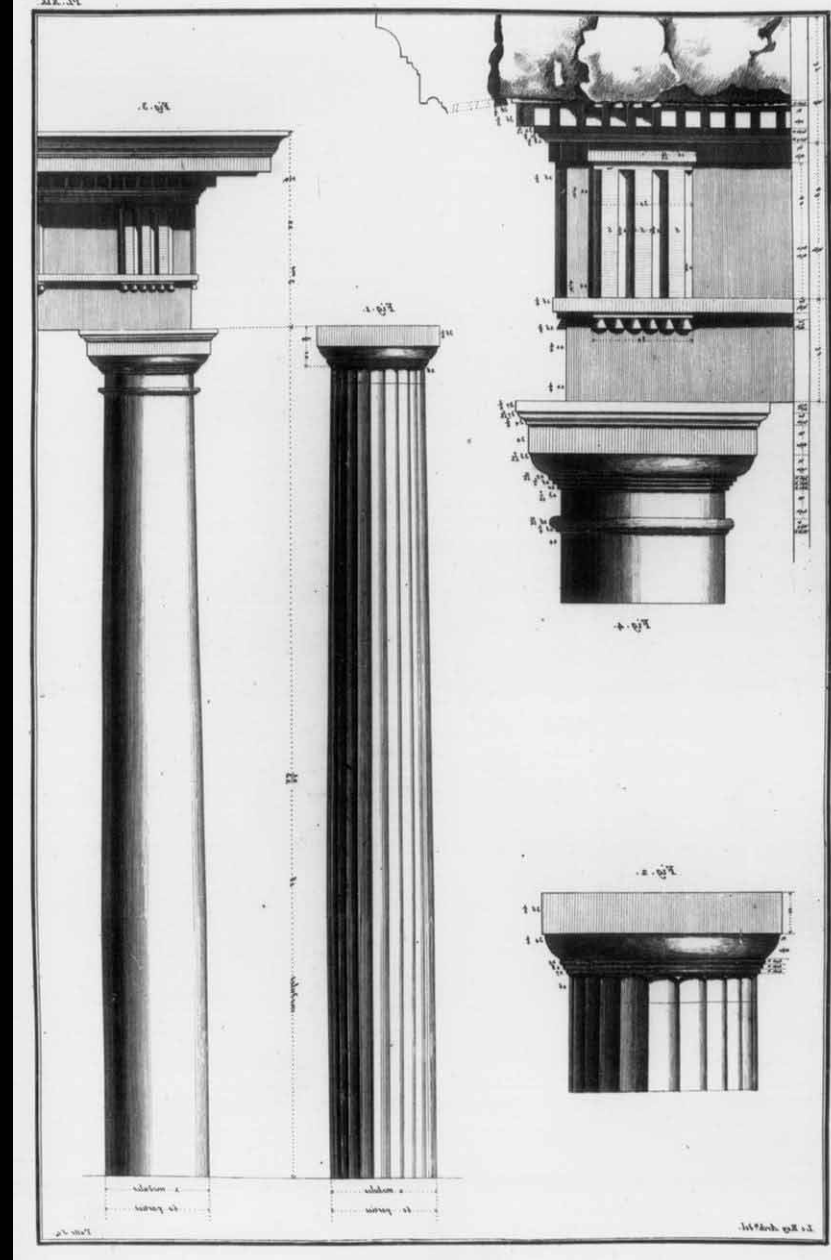
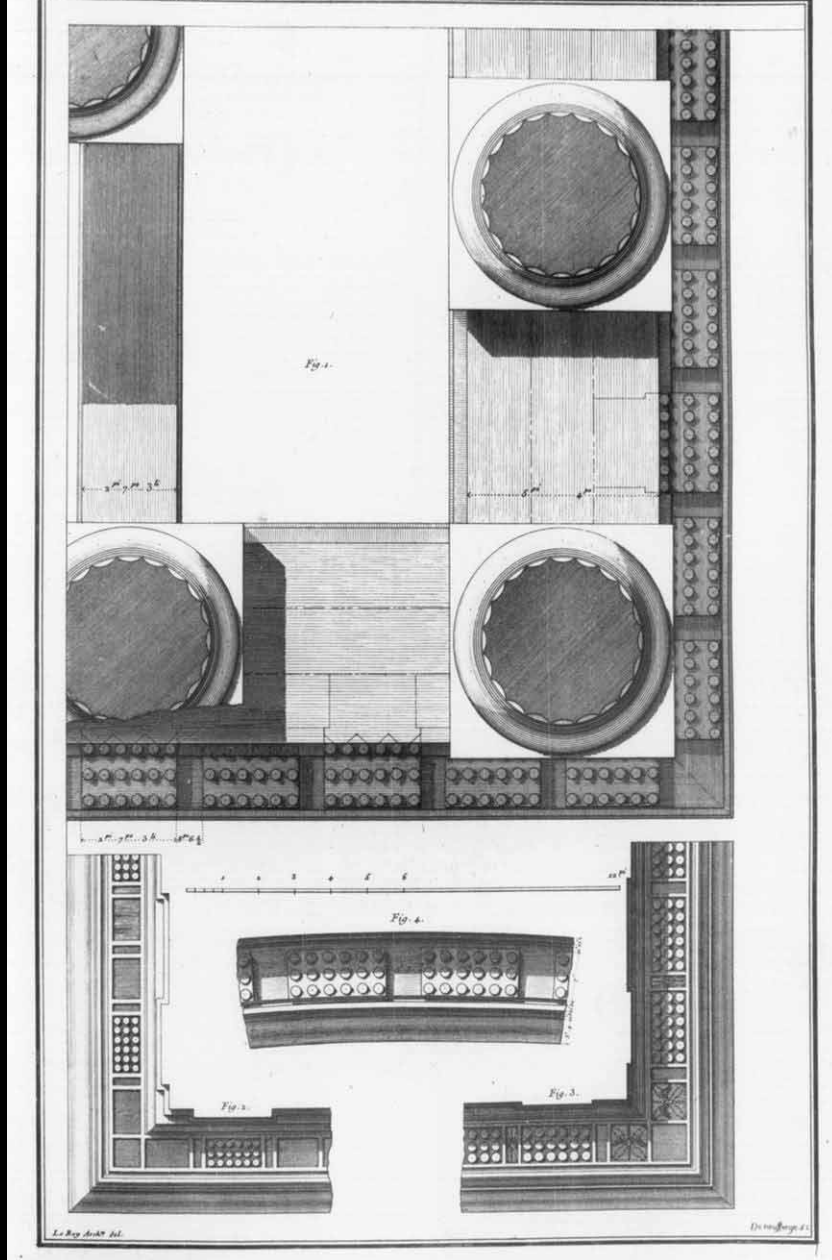
Κάτοψη και όψη του
αποκατεστημένου Παρθενώνα στο
Julien-David Leroy, *Les ruines des
plus beaux monuments de la
Grèce*, Paris 1758

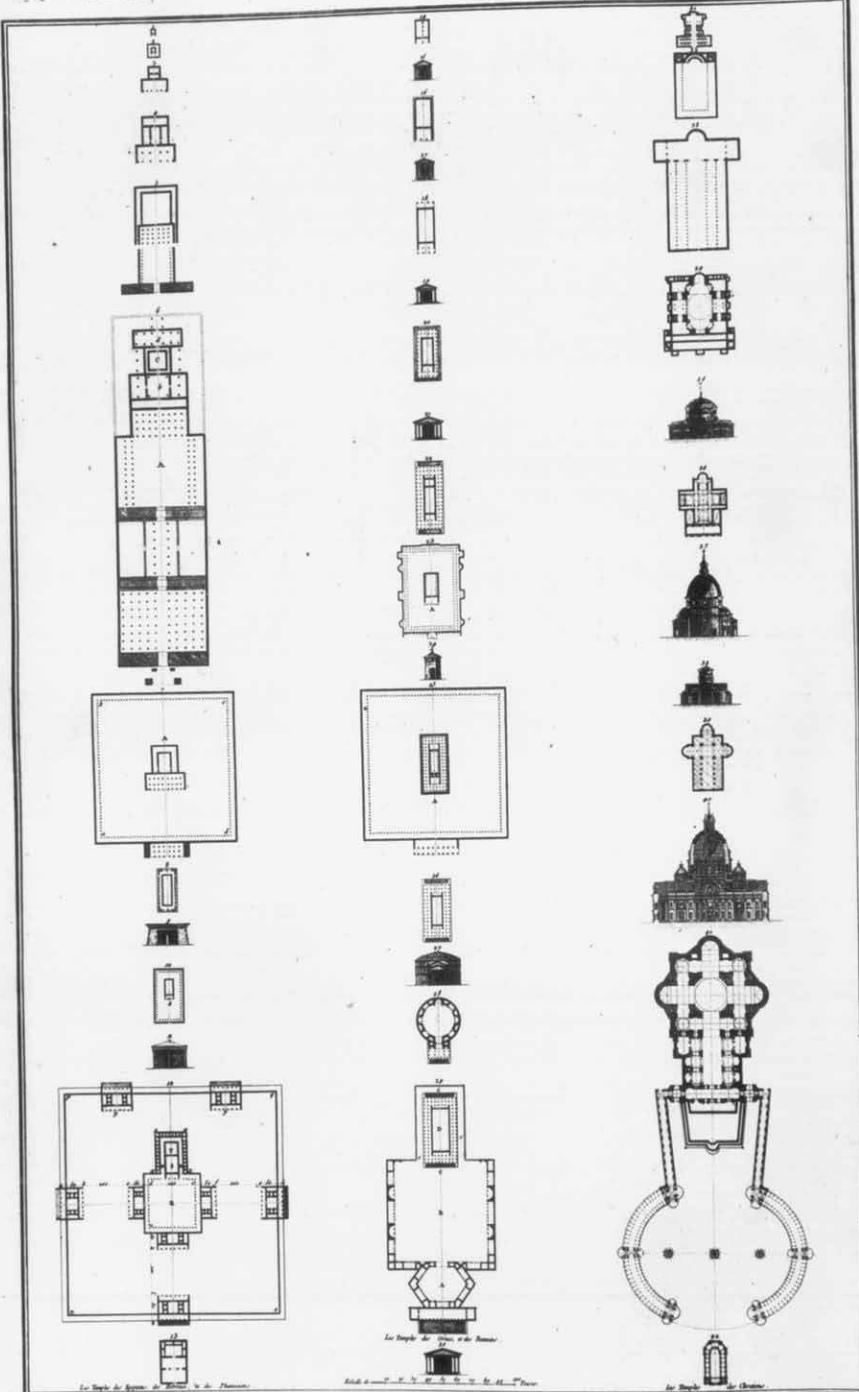
Ο θριγκός του αποκατεστημένου
Παρθενώνα στο Julien-David
Leroy, *Les ruines des plus beaux
monuments de la Grèce*, Paris
1758

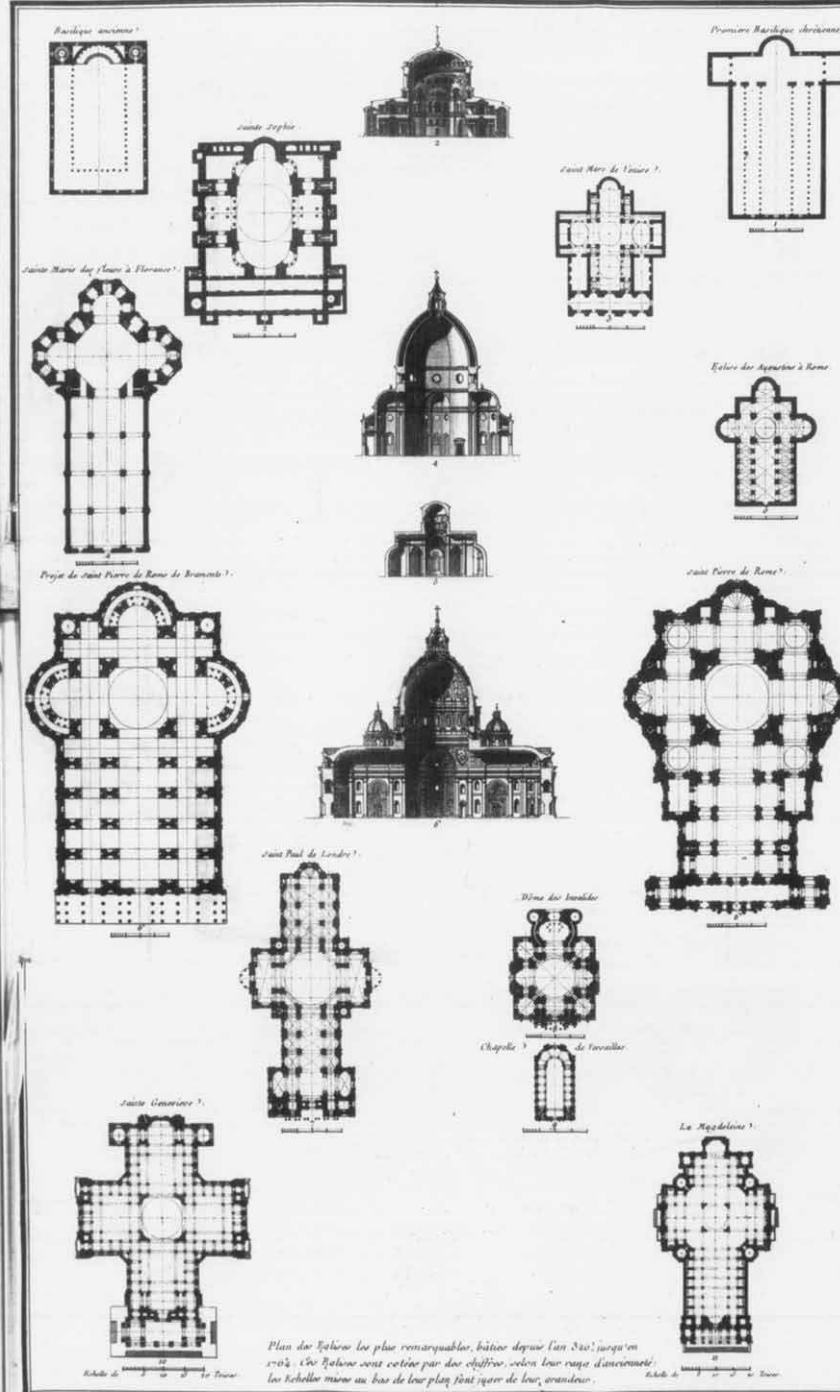
Ο ναός του Θορικού και ο ναός του Απόλλωνα στους Δελφούς στο Julien-David Leroy, *Les ruines des plus beaux monuments de la Grèce*, Paris 1758

Συγκριτική μορφολογία φατνωμάτων και ρυθμών στο Julien-David Leroy, *Les ruines des plus beaux monuments de la Grèce*, Paris 1758

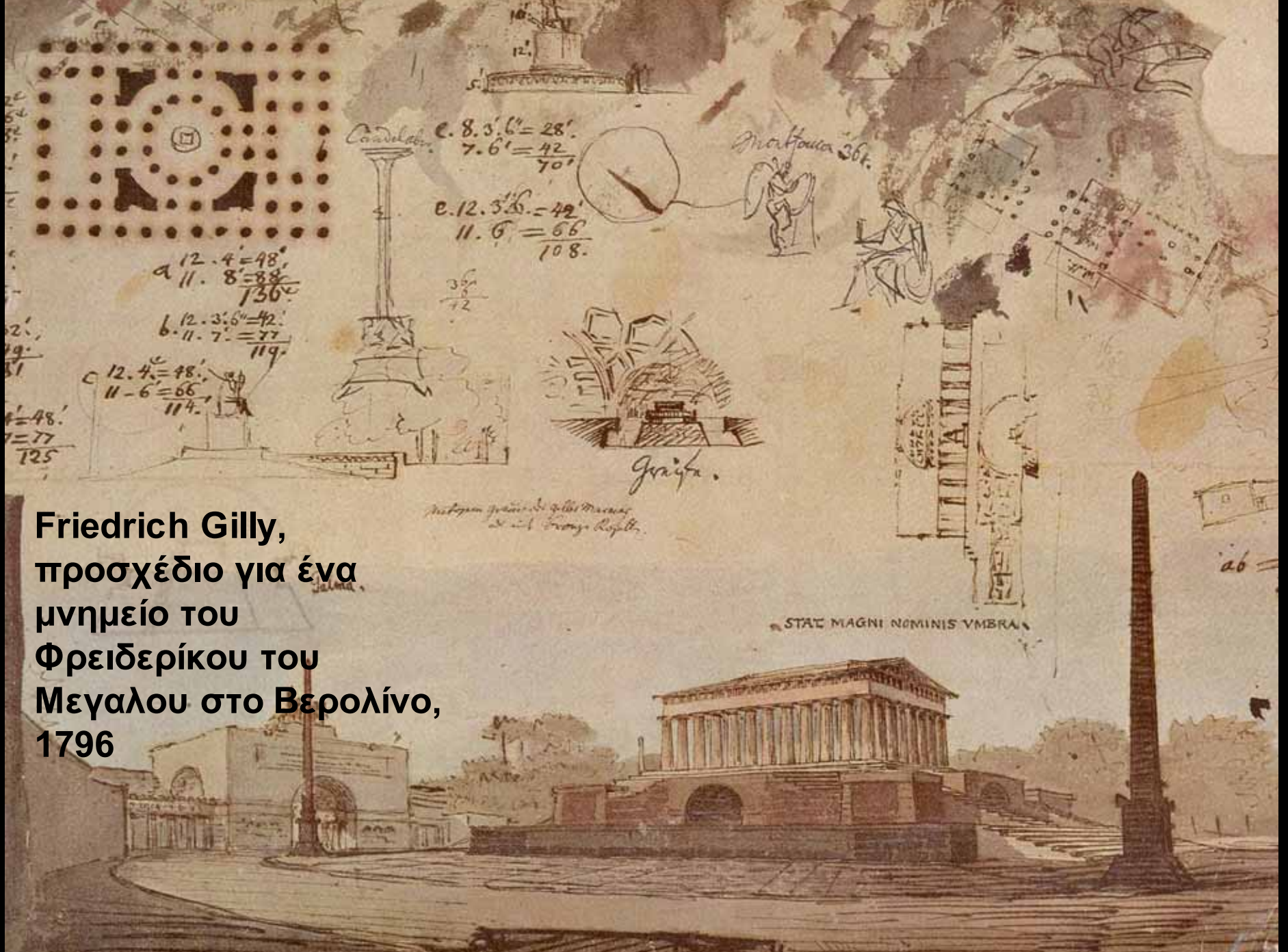

Συγκριτική τυπολογία των ναών των
αιγυπτιακών, των ελληνικών και
χριστιανικών ναών στο Julien-David
Leroy, *Les ruines des plus beaux
monuments de la Grèce*, Paris
1758, 1770²

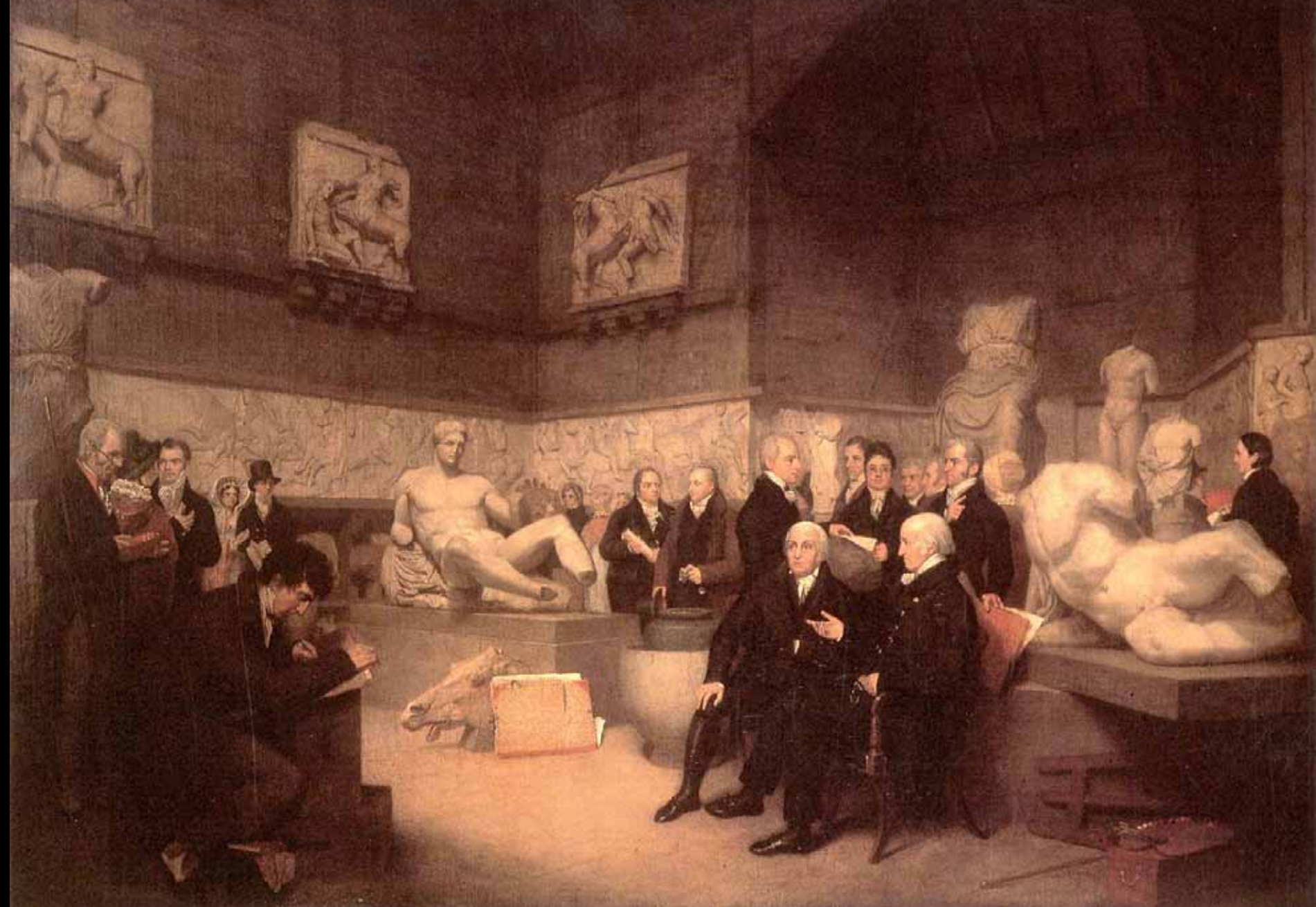
Συγκριτική τυπολογία
χριστιανικών ναών στο
Julien-David Leroy, *Histoire
de la disposition et des
formes différentes que les
chrétiens ont donné à leurs
Temples depuis le règne
de Constantin le Grand
jusqu'à nous*, Paris 1764

Friedrich Gilly,
προσχέδιο για ένα
μνημείο του
Φρειδερίκου του
Μεγάλου στο Βερολίνο,
1796

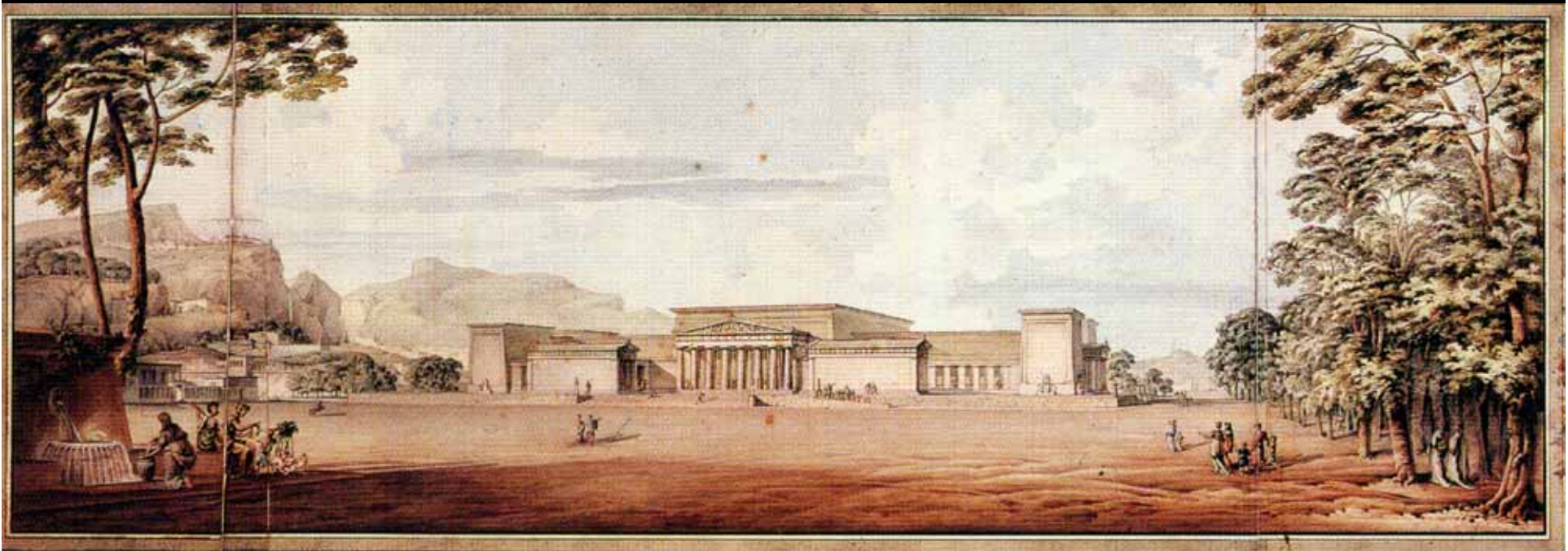

Friedrich Gilly, τελικό σχέδιο για το μνημείο του Φρειδερίκου του Μεγάλου, Βερολίνο, 1797

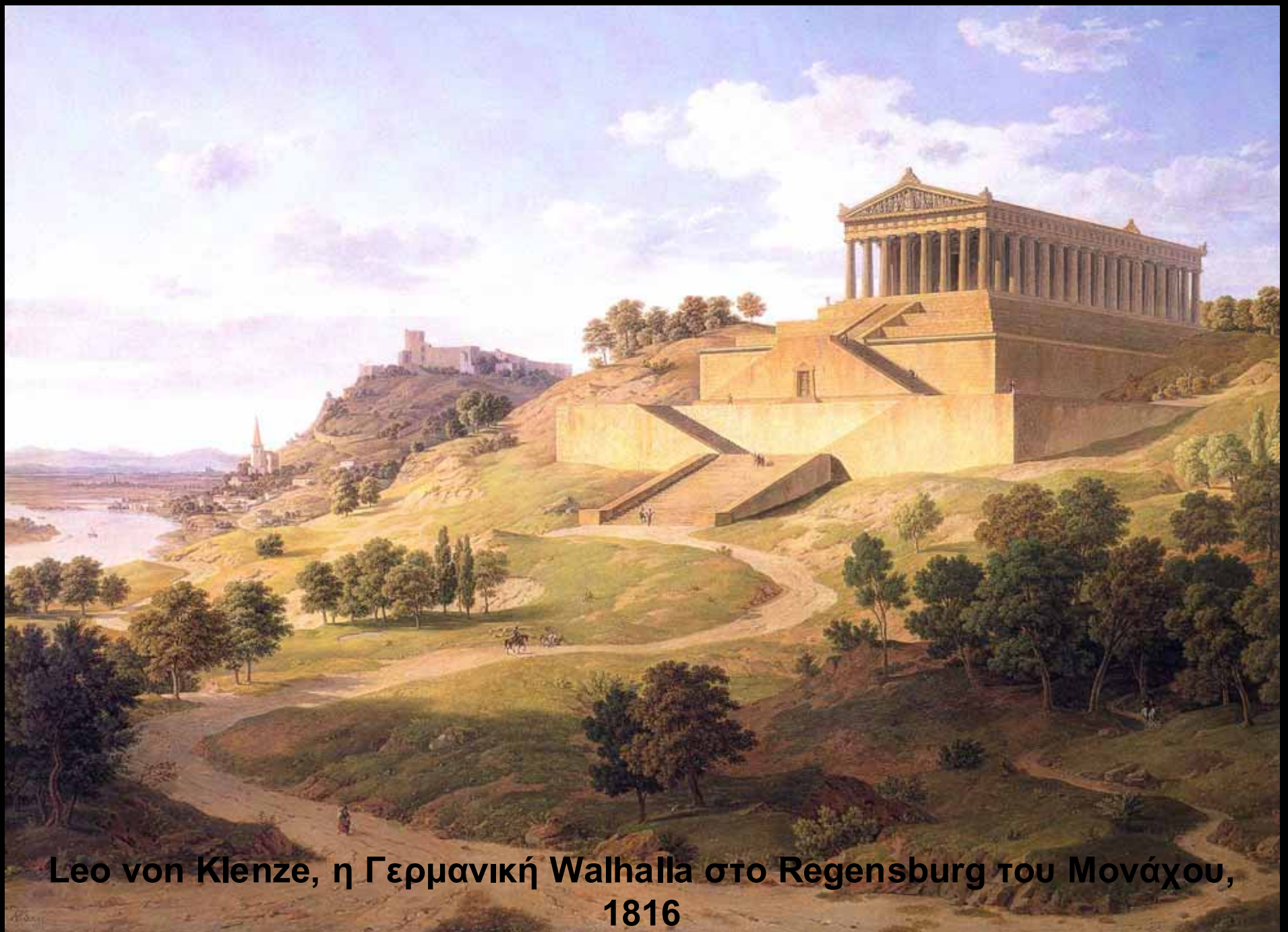
Archibald Archer, η 'αίθουσα του Elgin' στο Λονδίνο, 1819

**Carl Haller von Hallerstein, συμμετοχή στο
διαγωνισμό για τη Γλυπτοθήκη του Μονάχου, 1815**

**Carl Haller von Hallerstein, συμμετοχή στο
διαγωνισμό για τη Γερμανική Walhalla, 1814**

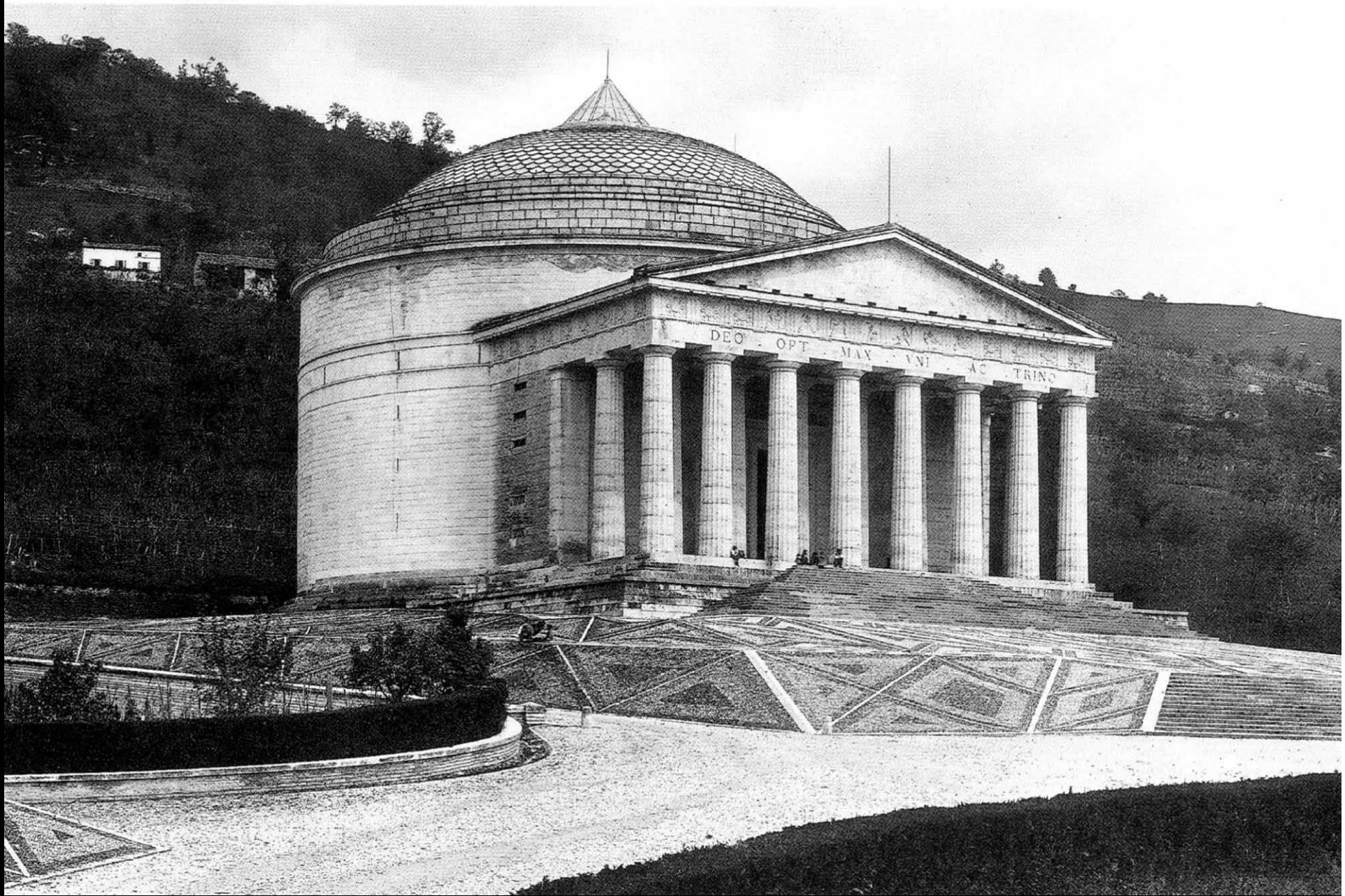
**Leo von Klenze, η Γερμανική Walhalla στο Regensburg του Μονάχου,
1816**

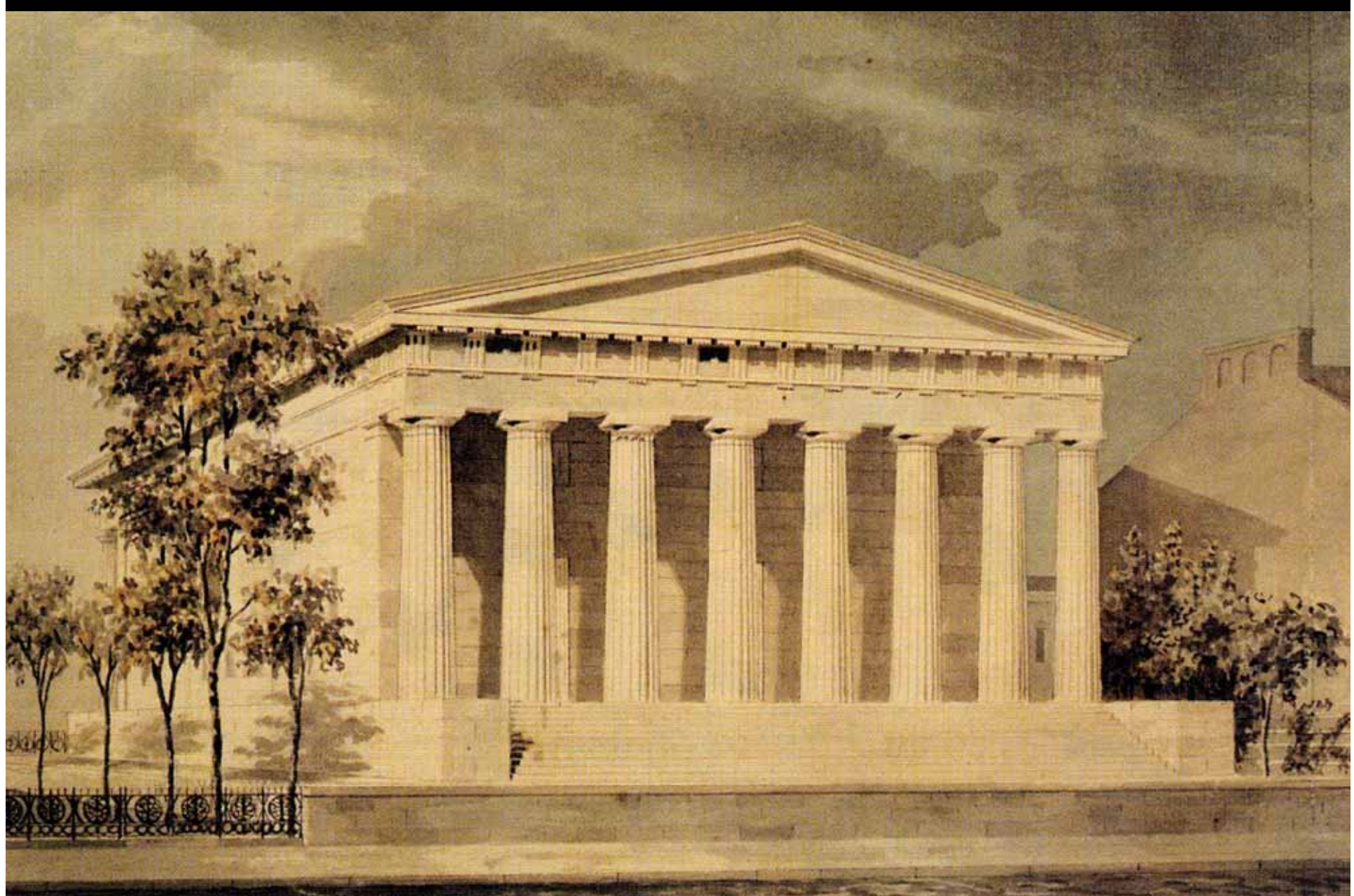
1531. P. Z. - REGENSEBURG DIE WALHALLA

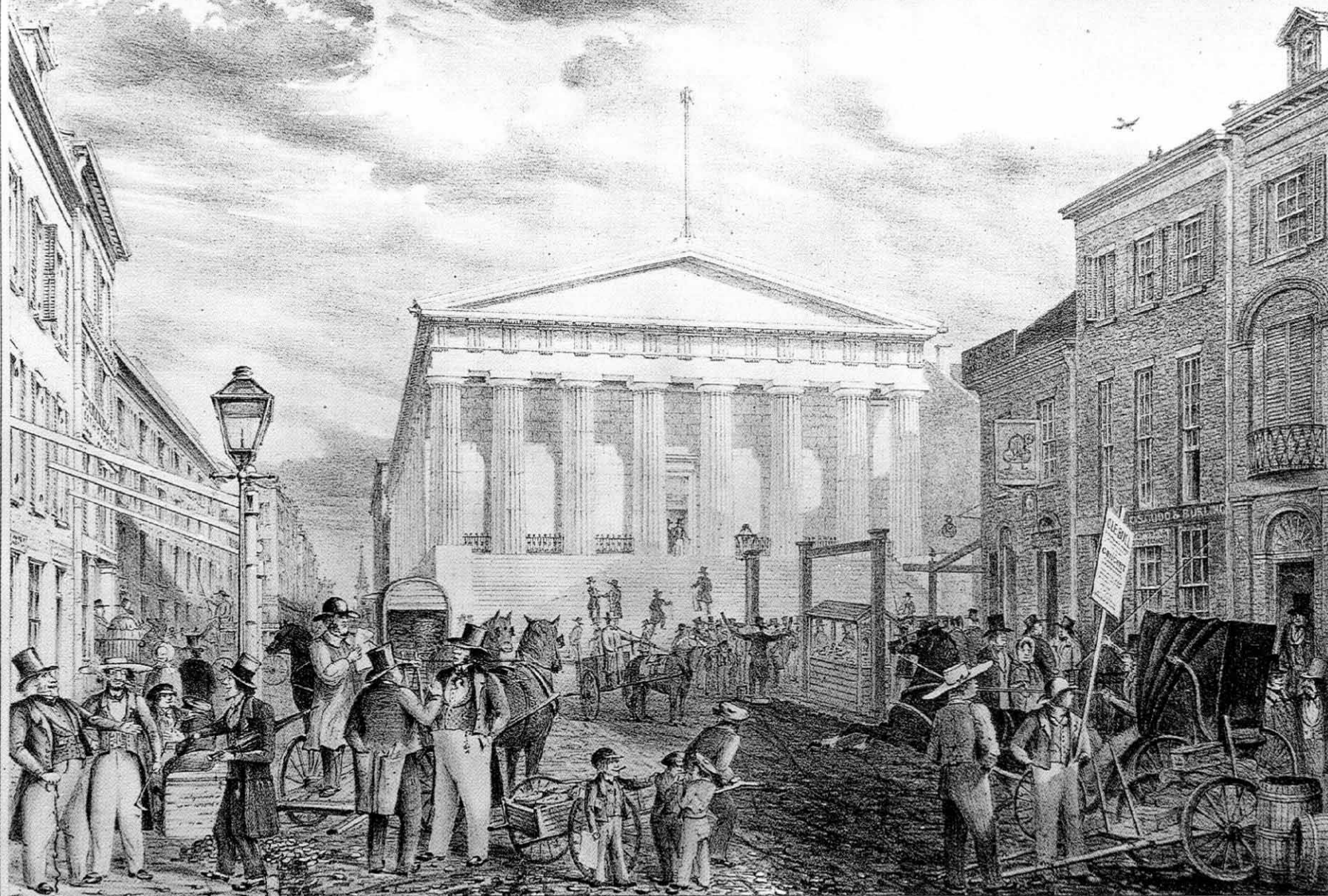

Το μαισολείο του γλύπτη Canova στο Possagno, 1819

**William Strickland, η Τράπεζα των Ηνωμένων Πολιτειών στη
Φιλαδέλφεια, 1818**

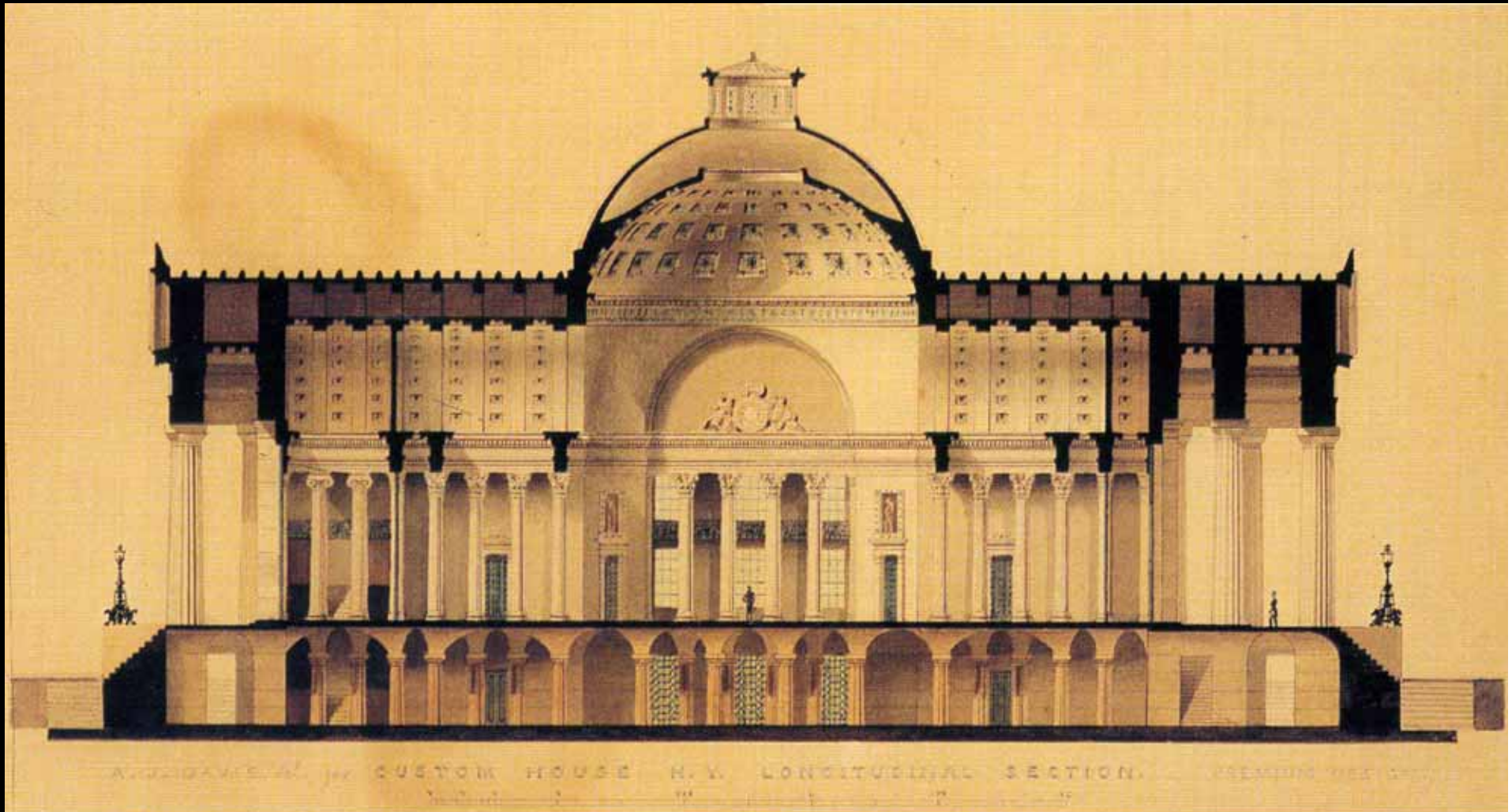
DESIGNED FROM NATURE AND ON STONE BY ROBERT KERR

ANALOGY: HISTORICAL SCENE OF IMPORTANCE IN THE YEAR 1842 BY ROBERT KERR, ARCHT. THE SCENE WAS TAKEN BY THE PHOTOGRAPHIC ARTISTS IN 1842

10 CROWN STREET, NEW YORK, JANUARY 12, 1843

VIEWS IN NEW-YORK BY ROBERT KERR, ARCHT.
No 1

THE CUSTOM HOUSE, WALL STREET

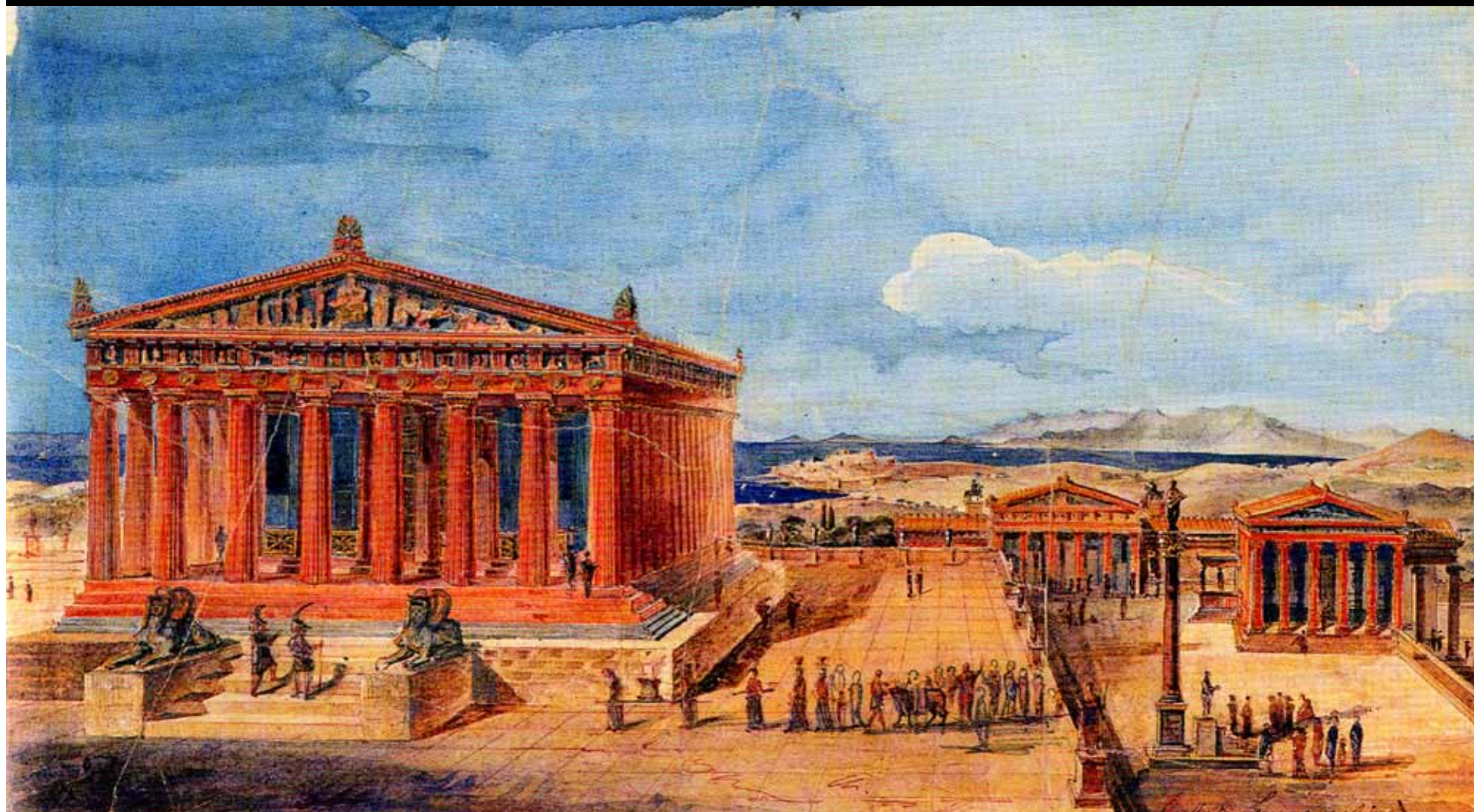

Ελληνική επανάσταση

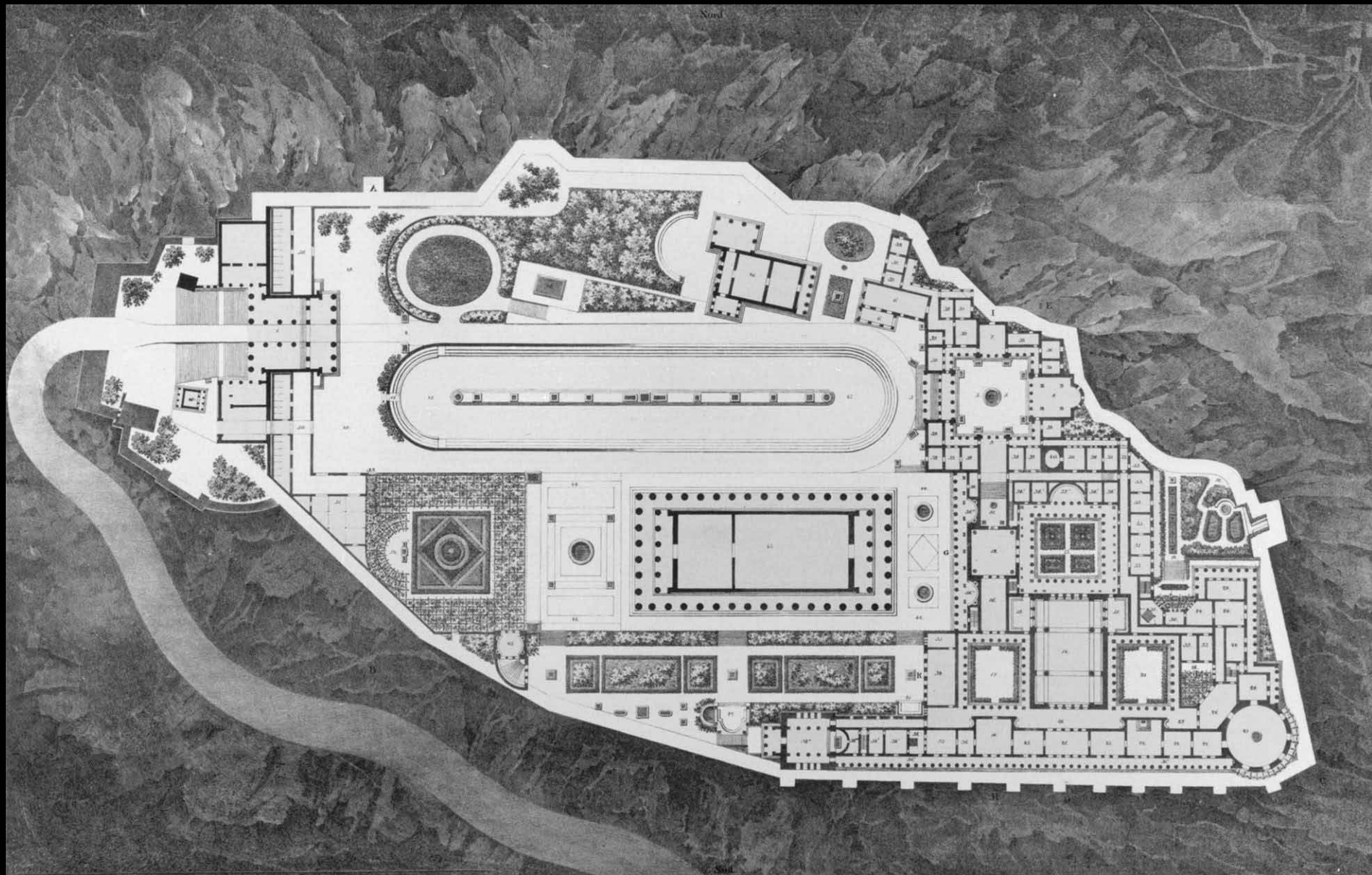

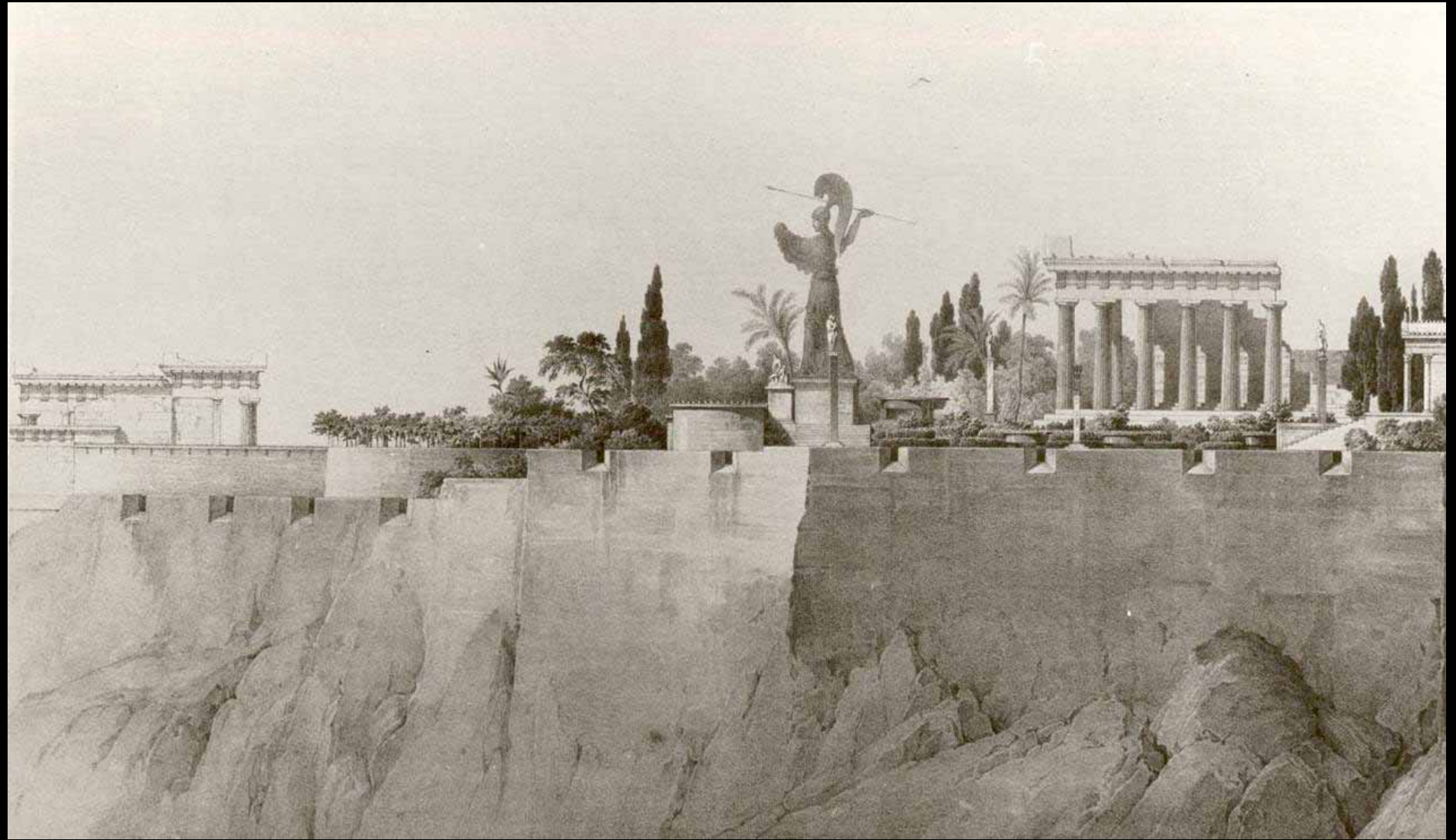
Leo von Klenze, ο Παρθενώνας από τα δυτικά,
1824

Karl Friedrich Schinkel, σχέδιο Ανακτόρων του βασιλιά Όθωνα στην Αθήνα, 1834

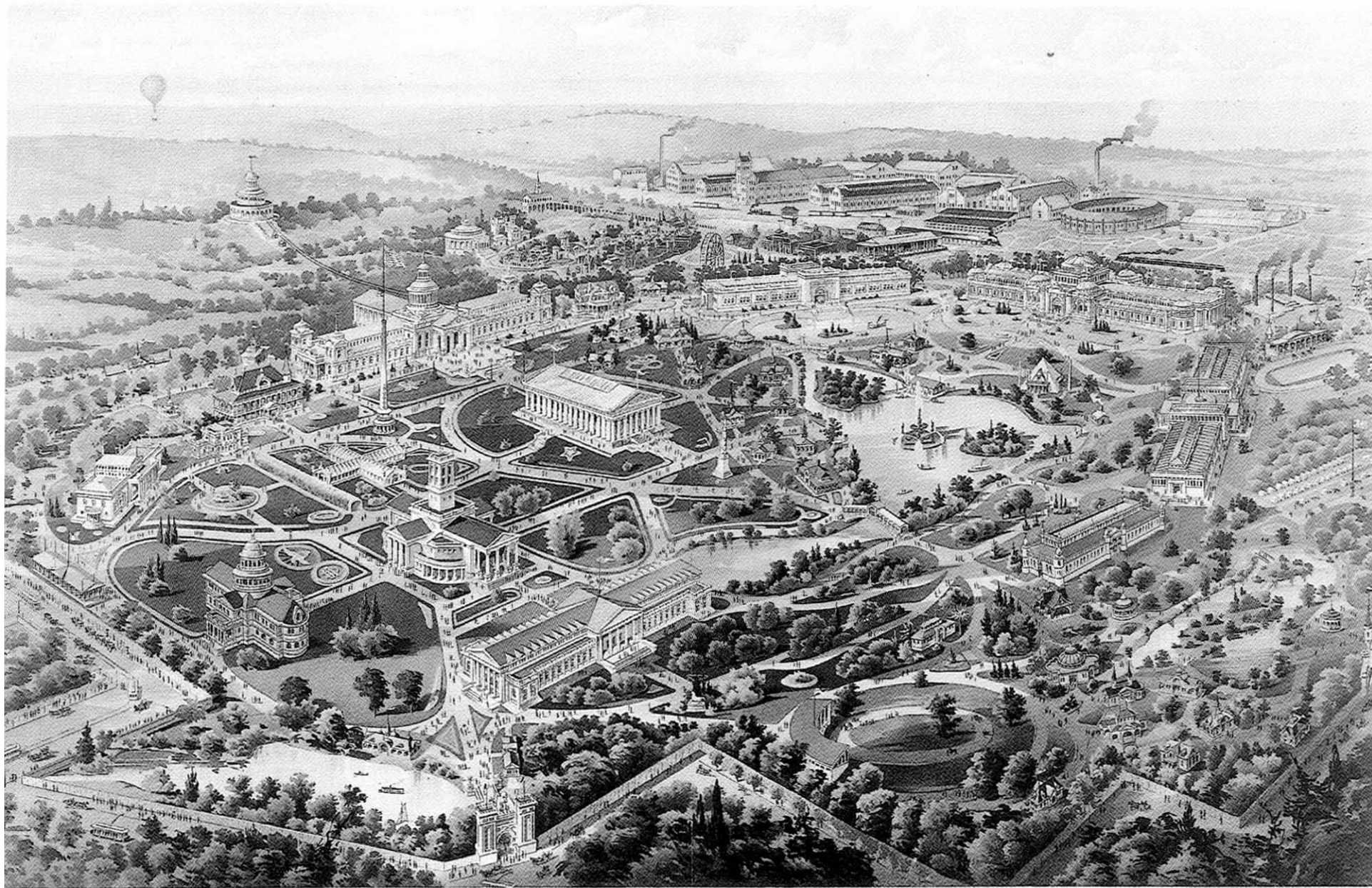
Karl Friedrich Schinkel, σχέδιο Ανακτόρων του βασιλιά Όθωνα στην Αθήνα, 1834

Karl Friedrich Schinkel, σχέδιο Ανακτόρων του βασιλιά Όθωνα στην Αθήνα, 1834

Karl Friedrich Schinkel, σχέδιο Ανακτόρων του βασιλιά Όθωνα στην Αθήνα, 1834

OPENS MAY 1ST

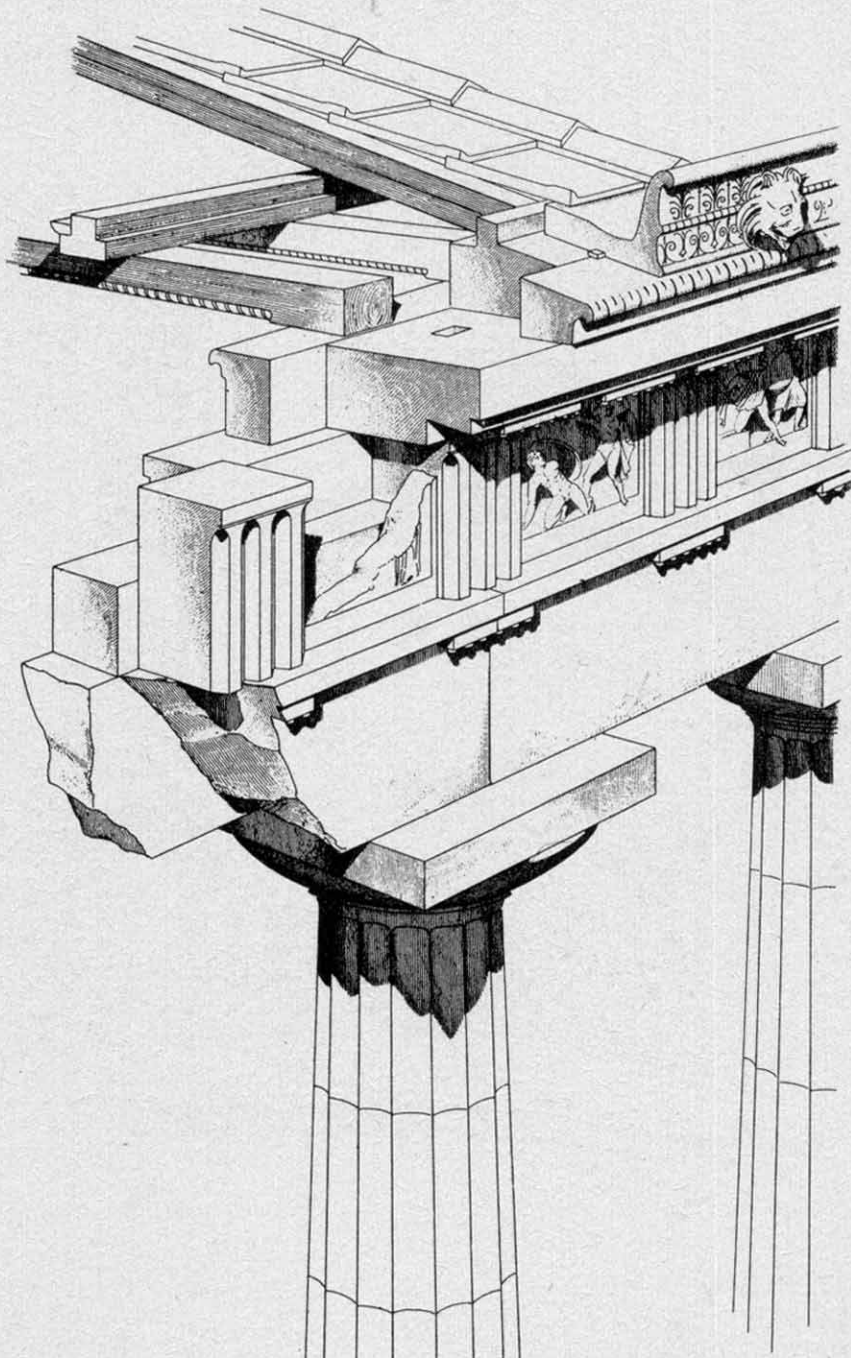
+++
TENNESSEE CENTENNIAL EXPOSITION.
NASHVILLE, TENNESSEE.

CLOSES OCT. 31ST

© HENDERSON LITH. CO. CINCINNATI

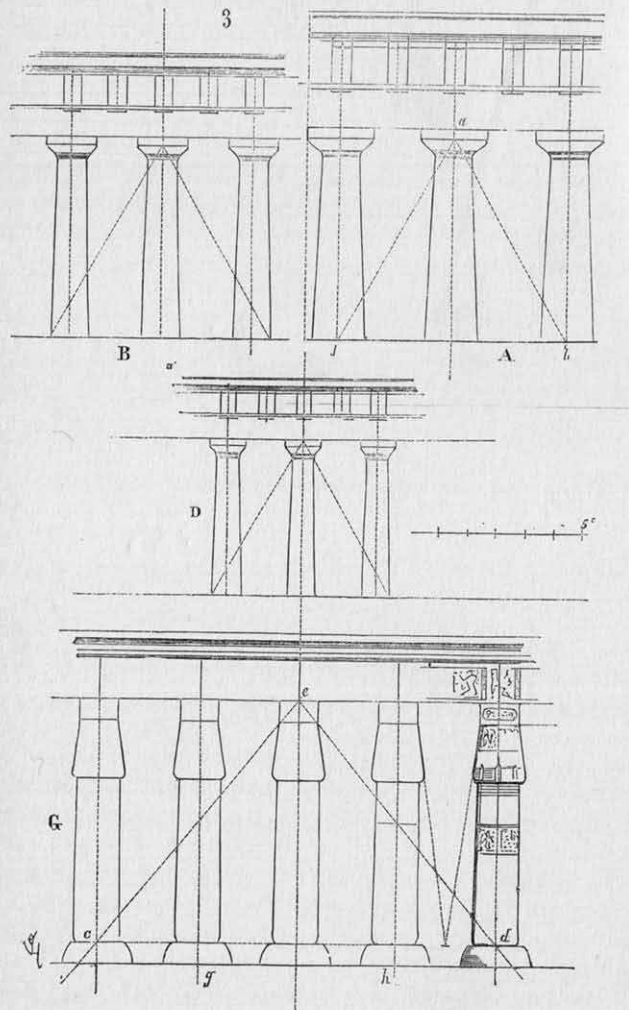

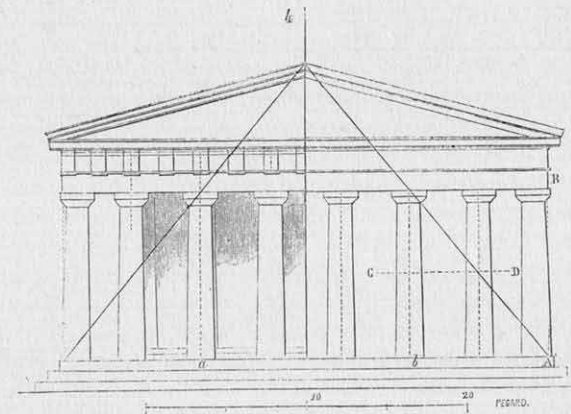
Κατασκευαστική
αναπαράσταση του
θριγκού του Παρθενώνα
στο Eugène Emmanuel
Viollet-le-Duc, *Entretiens
sur l'architecture*, Paris
1863

Soit que ce triangle, pris sur la diagonale de la base carrée d'une pyramide dont la projection verticale, parallèlement à l'un des côtés du

carré, est un triangle équilatéral, ait paru donner des lignes inclinées agréables à l'œil, la silhouette dominante d'une pyramide de cette sorte

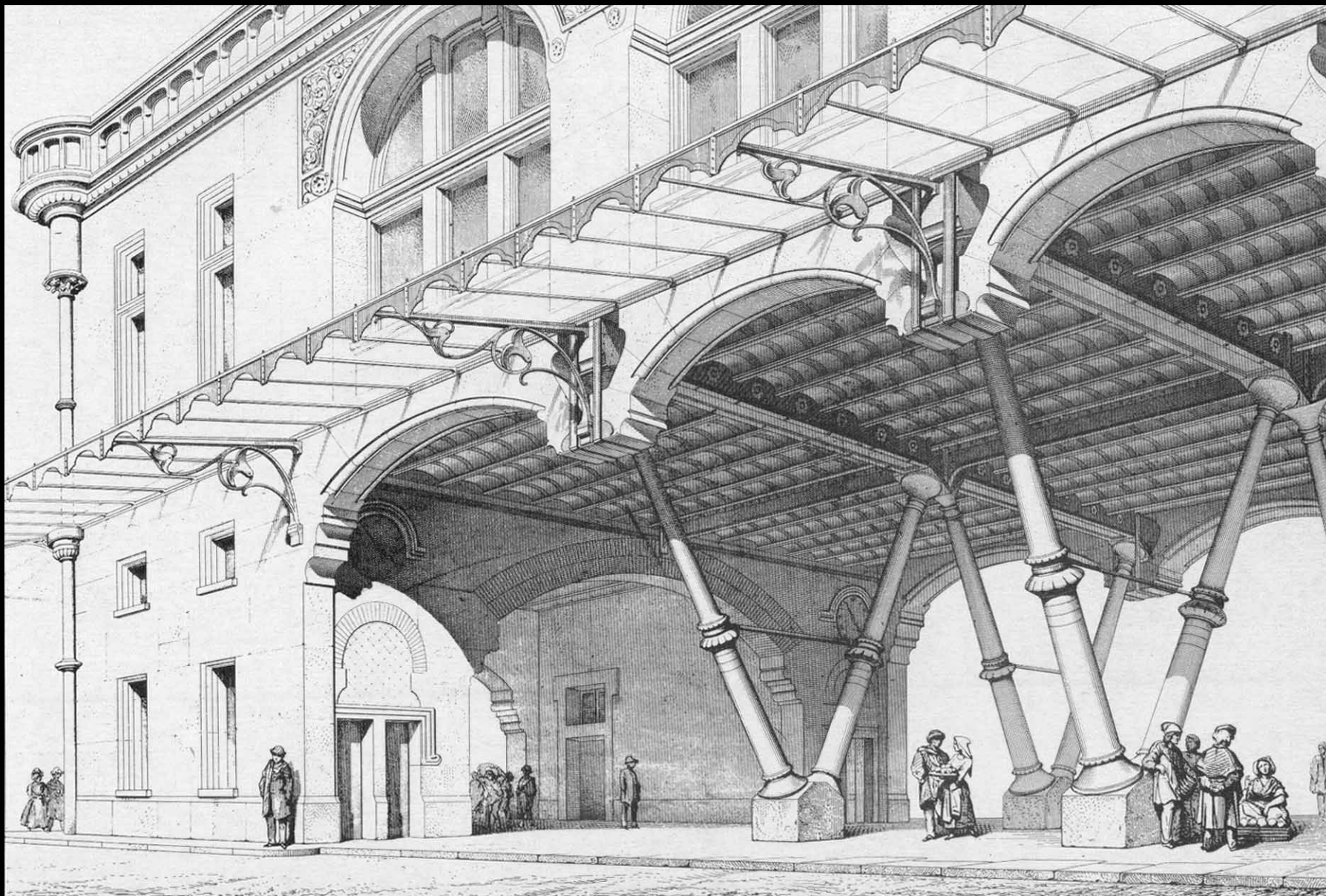
étant plutôt celle produite par les diagonales que celle produite par une projection verticale parallèlement à la base; soit que le triangle équilatéral ait paru insuffisant, trop aigu, pour mettre en proportion des édifices d'une grande étendue; toujours est-il que si nous appliquons ce triangle *cde*, pris verticalement sur la diagonale de la base carrée d'une pyramide, engendrée par un triangle équilatéral, au Parthénon par exemple, nous sommes amenés à faire de curieuses observations. Nous voyons que ce triangle se trouve exactement renfermé entre les deux lignes verticales abaissées du milieu de la ligne externe des colonnes d'angle et le sommet extrême du fronton (figure 4), et que les côtés de ce triangle, à leur point de rencontre avec la ligne inférieure de l'architrave, donnent les deux axes des troisièmes colonnes à droite et à gauche.

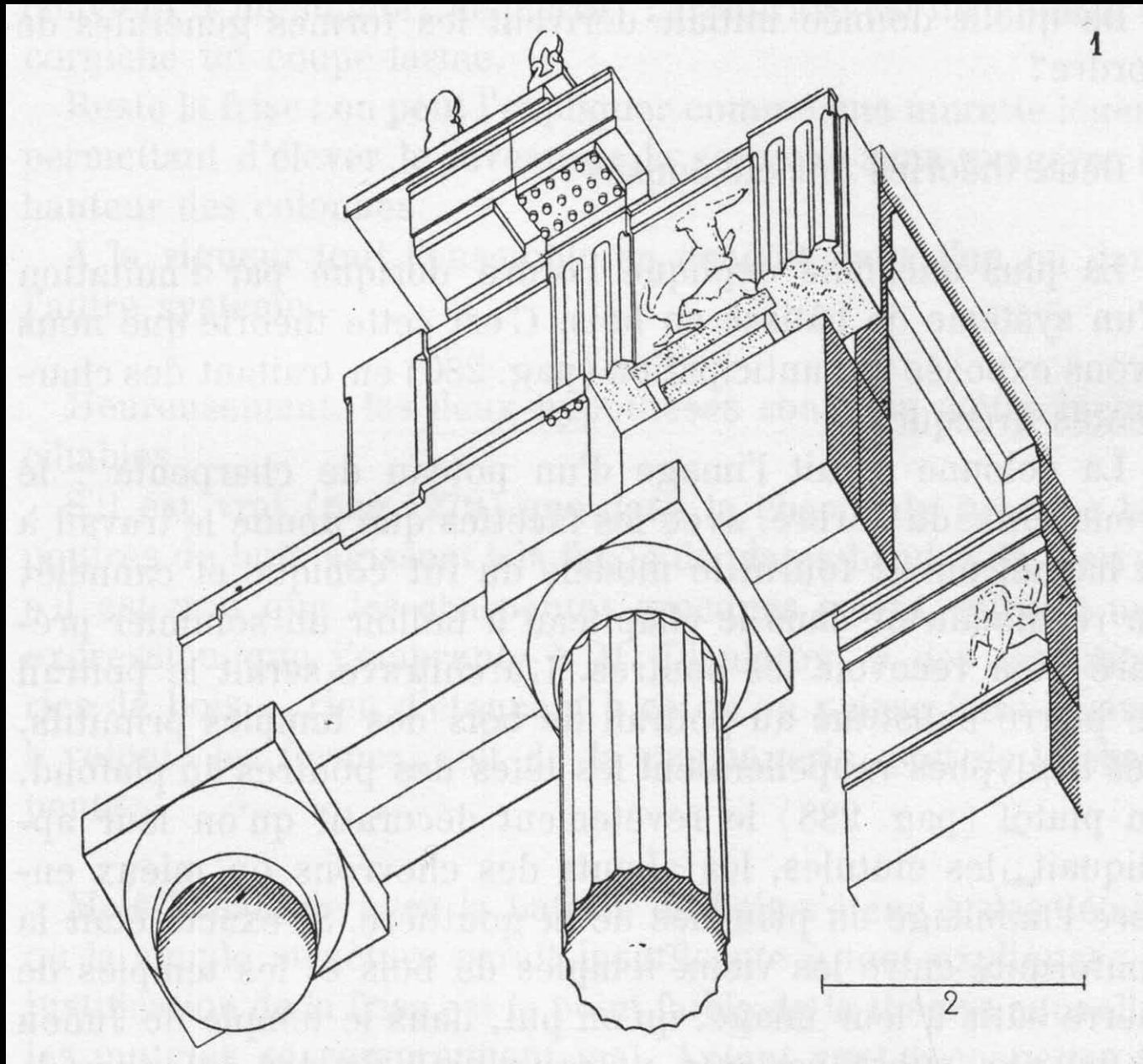
Qu'en divisant alors l'intervalle *ab* en trois parties égales et en reportant l'une de ces divisions à droite et à gauche, on a obtenu les axes des six colonnes centrales; que les angles A du triangle donnent l'aplomb B de l'architrave; que la ligne horizontale CD, tirée à la rencontre des côtés du triangle avec l'axe de la seconde colonne, donne la hauteur qui a servi à fixer les proportions relatives de l'édifice, le module, en un mot.

L'œil, dans un édifice qui se compose de points d'appui isolés portant une plate-bande, ne se contente pas seulement de la rigidité de ces points d'appui, de leur force relative: il veut trouver entre eux une solidarité, des points solides à l'extrémité inférieure de lignes obliques suivant un certain angle que la raison indique; car passé cet angle, en effet, les conditions de stabilité ne sont plus remplies. Dans le tracé G de la figure 3, par exemple, l'artiste a senti que, voulant avoir une ordonnance

Συγκριτική μορφολογία και αρμονία των ρυθμών σε αρχαίους ναούς και τον Παρθενώνα στο Eugène Emmanuel Viollet-le-Duc, *Entretiens sur l'architecture*, Paris 1863

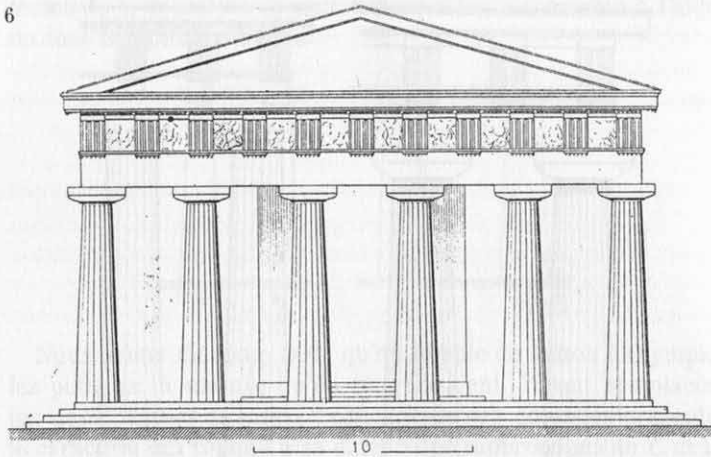
Η νέα μεταλλική αρχιτεκτονική στο Eugène Emmanuel Viollet-le-Duc,
Entretiens sur l'architecture, Paris 1863

Κατασκευαστική
αναπαράσταση
του θριγκού του
Παρθενώνα στο
Auguste Choisy,
*Histoire de
l'architecture*,
Paris 1899

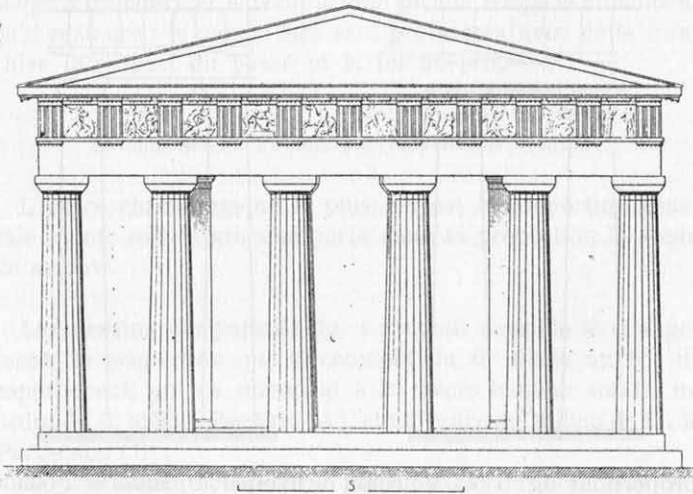
Afin d'accentuer davantage ce changement de physionomie, nous mettons en regard quelques frontispices doriques.

6

La fig. 6 répond à l'âge archaïque (temple S de Sélinonte) : un ordre écrasé, à fût démesurément conique, à chapiteau évasé, à lourd entablement.

7

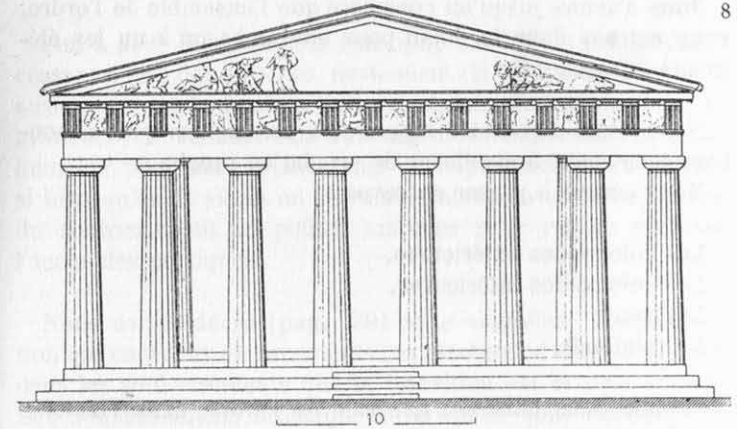

Dans l'application fig. 7 (temple dit de Thésée), l'ordre s'est

dégagé des exagérations de l'archaïsme, on touche à l'instant de la perfection.

La fig. 8 montre l'ordre à la meilleure époque de l'art grec : la façade qu'elle représente est celle du Parthénon. A peine le style se distingue-t-il de celui du temple de Thésée : l'art aux approches de son point culminant n'admet que des variations presque insensibles ; mais cette fois l'absolue justesse est

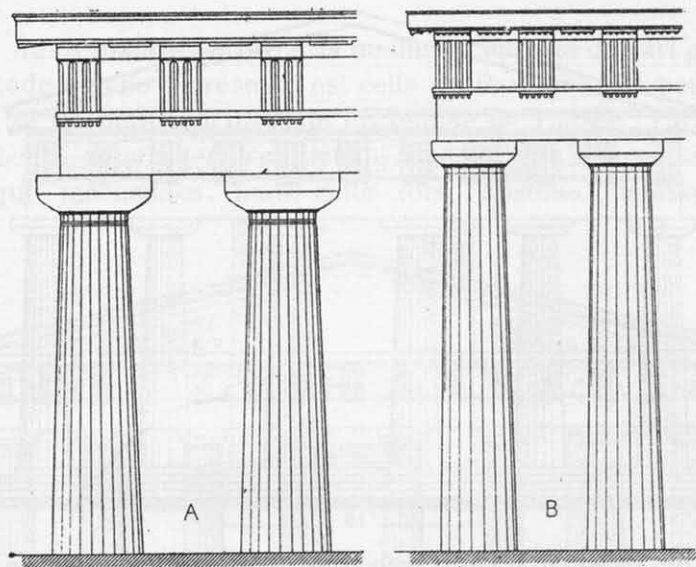
8

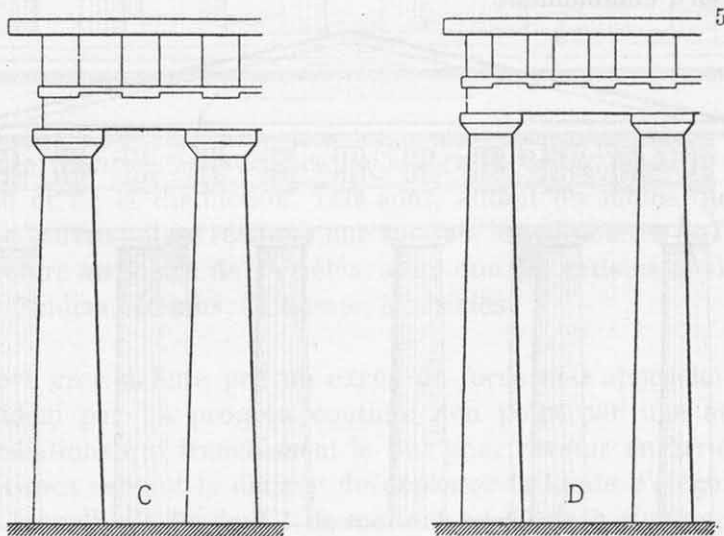
atteinte, l'impression dominante est celle de la mesure, du calme et de la distinction. Tels sont, autant du moins qu'un chef-d'œuvre puisse résumer une époque, les caractères de l'architecture au siècle de Périclès, alors que les artistes avaient nom Phidias, Ictinus, Callicrate, Mnésiclès.

L'art grec débute par un excès de force et s'approche de son idéal par un progrès continu, non point par une série d'oscillations qui franchissent le but pour revenir en arrière. Les Grecs sentent le danger de dépasser la limite d'élégance vers laquelle ils tendent : ils mettent un siècle à s'en approcher ; et la marche de l'architecture de Pisistrate à Périclès n'est autre chose que la gradation d'un art qui, sans se départir jamais de la gravité imposante de son premier âge, se dé-

Et si l'on dépasse le 5e siècle pour traverser la période macédonienne et descendre jusqu'à la domination romaine, on voit

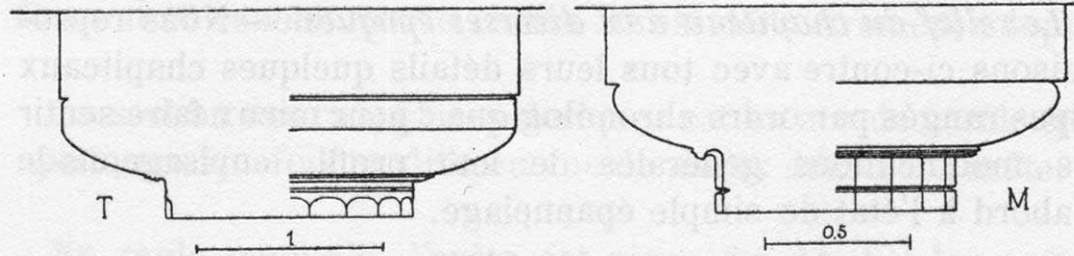
la tendance à la légèreté s'exagérer au point de donner les

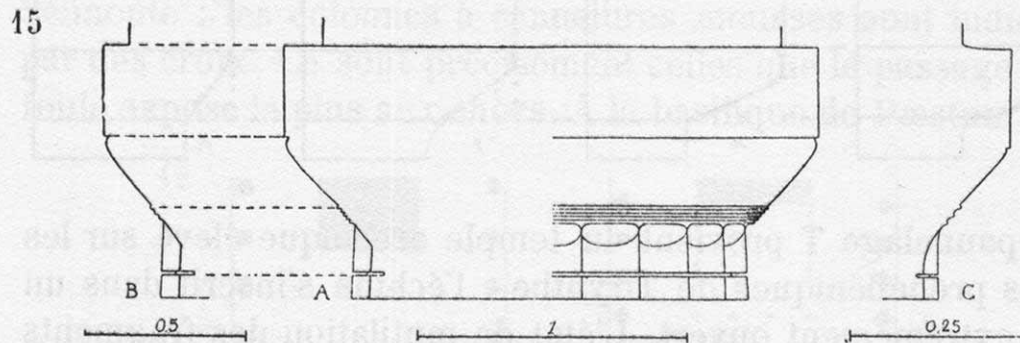
proportions fig. 5 (C, Metroum d'Olympie; D, Minerve Poliade de Pergame)

Συγκριτική μορφολογία δωρικού
ρυθμού με αποκορύφωμα τον
Παρθενώνα στο Auguste Choisy,
Histoire de l'architecture, Paris 1899

Profil. — Le profil de l'« échine » est en courbe sensiblement parabolique. Cette courbe, d'abord très accentuée (fig. 14),

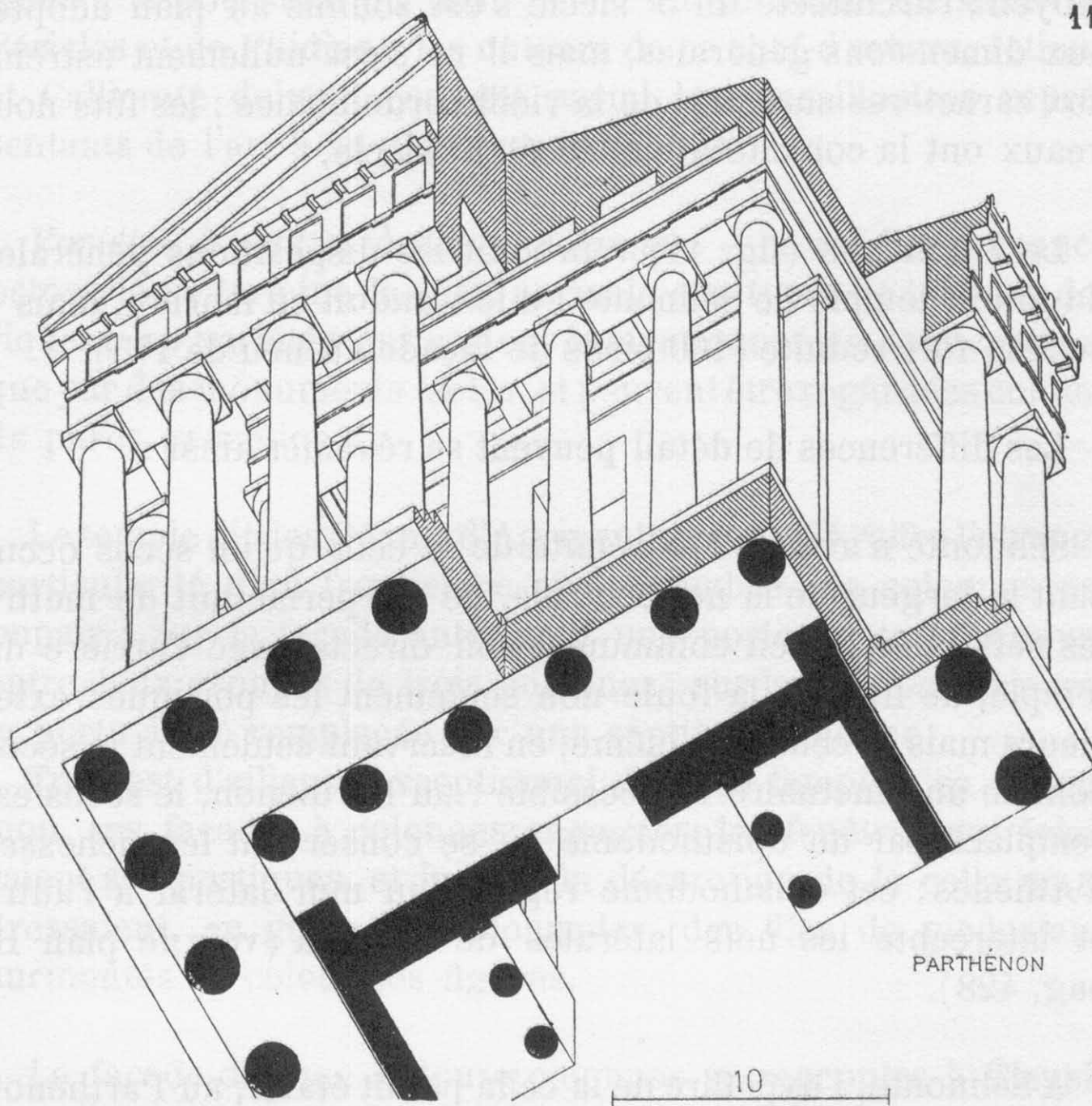

prend dans les monuments du 5e siècle une allure plus tendue : elle se raidit suivant des tracés tels que A et B (fig. 15), pour dégénérer, vers l'époque macédonienne, en une ligne à peu près droite C.

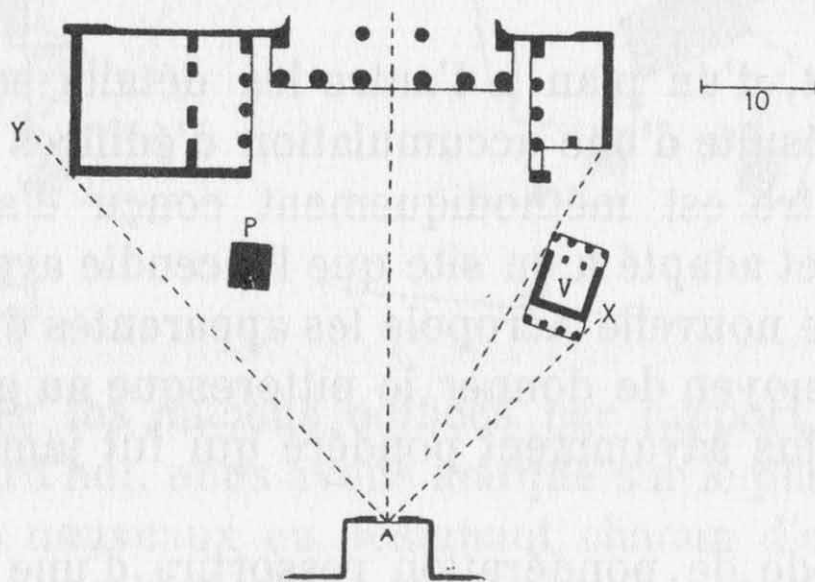
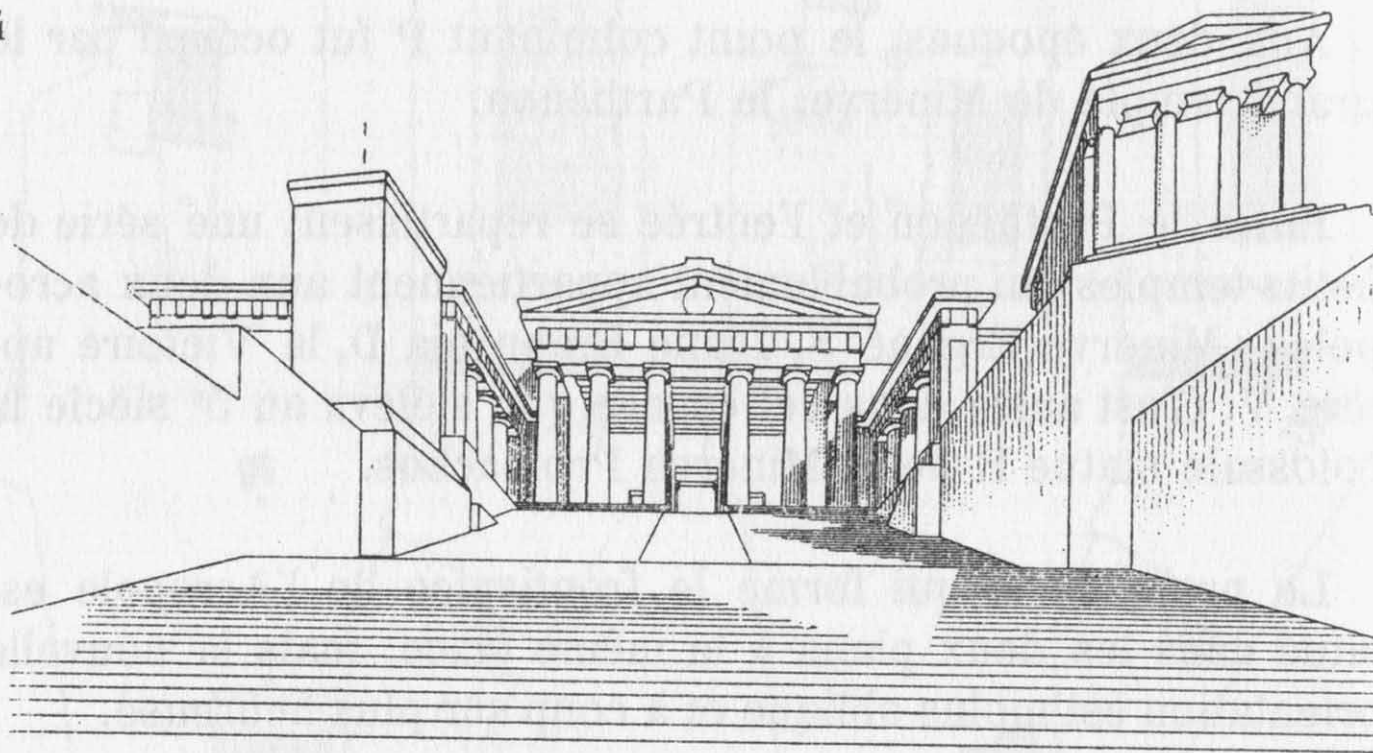

Les profils T et M (fig. 14) proviennent de Tarente et de Métafonte; A et B (fig. 15), du Parthénon; C, du propylée de Palatitza.

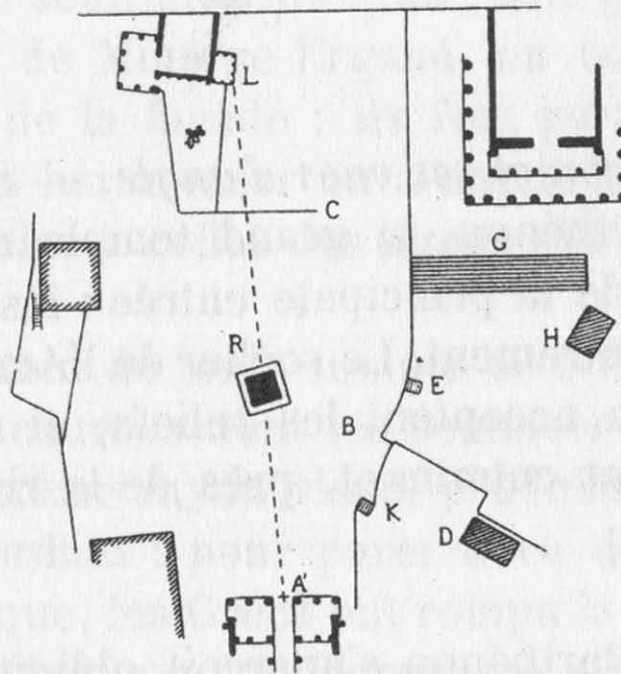
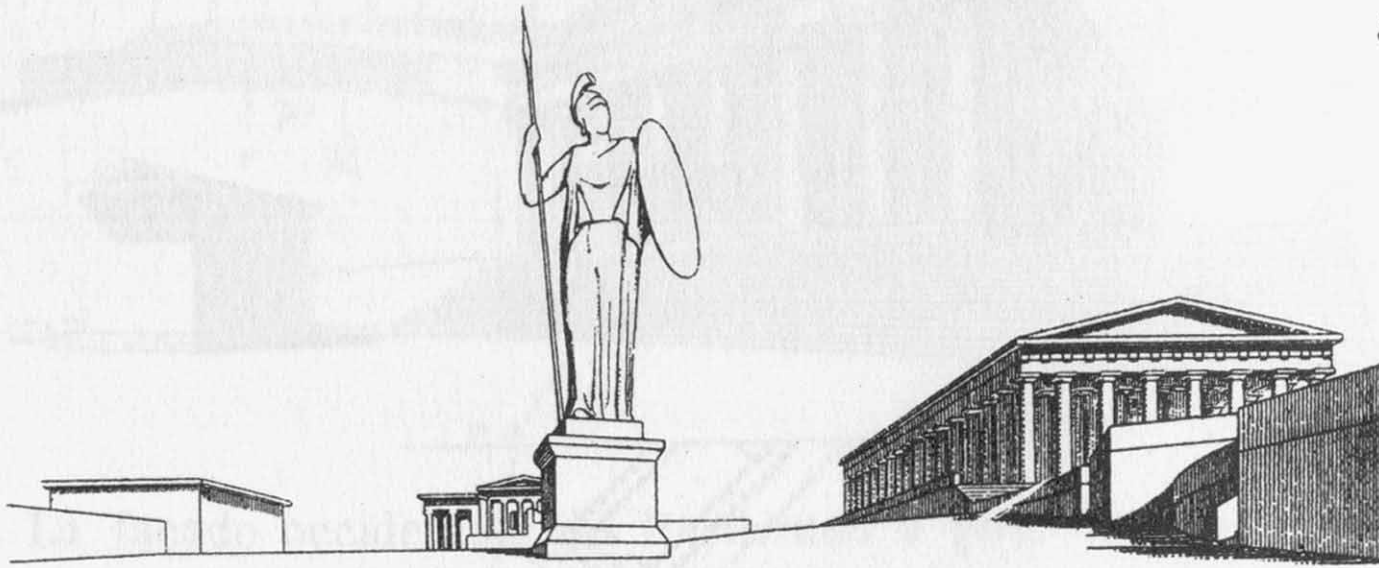
Συγκριτική μορφολογία
δωρικού κιονόκρανου με
αποκορύφωμα τον
Παρθενώνα στο Auguste
Choisy, *Histoire de
l'architecture*, Paris 1899

Αξονομετρική
κάτοψη, όψη και
τομή του
Παρθενώνα στο
Auguste Choisy,
*Histoire de
l'architecture*,
Paris 1899

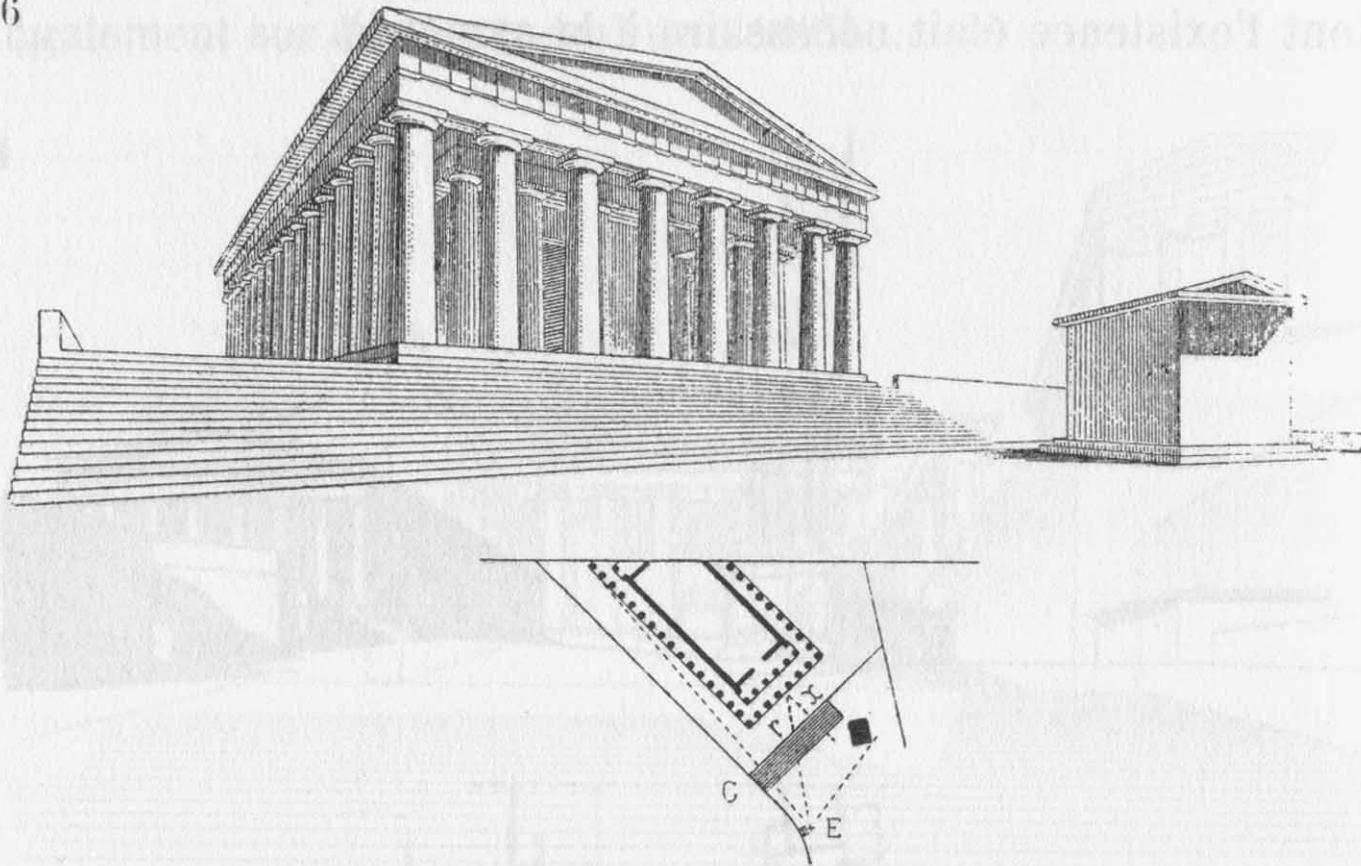

Η πορεία και η
θέα προς την
Ακρόπολη στο
Auguste Choisy,
*Histoire de
l'architecture*,
Paris 1899

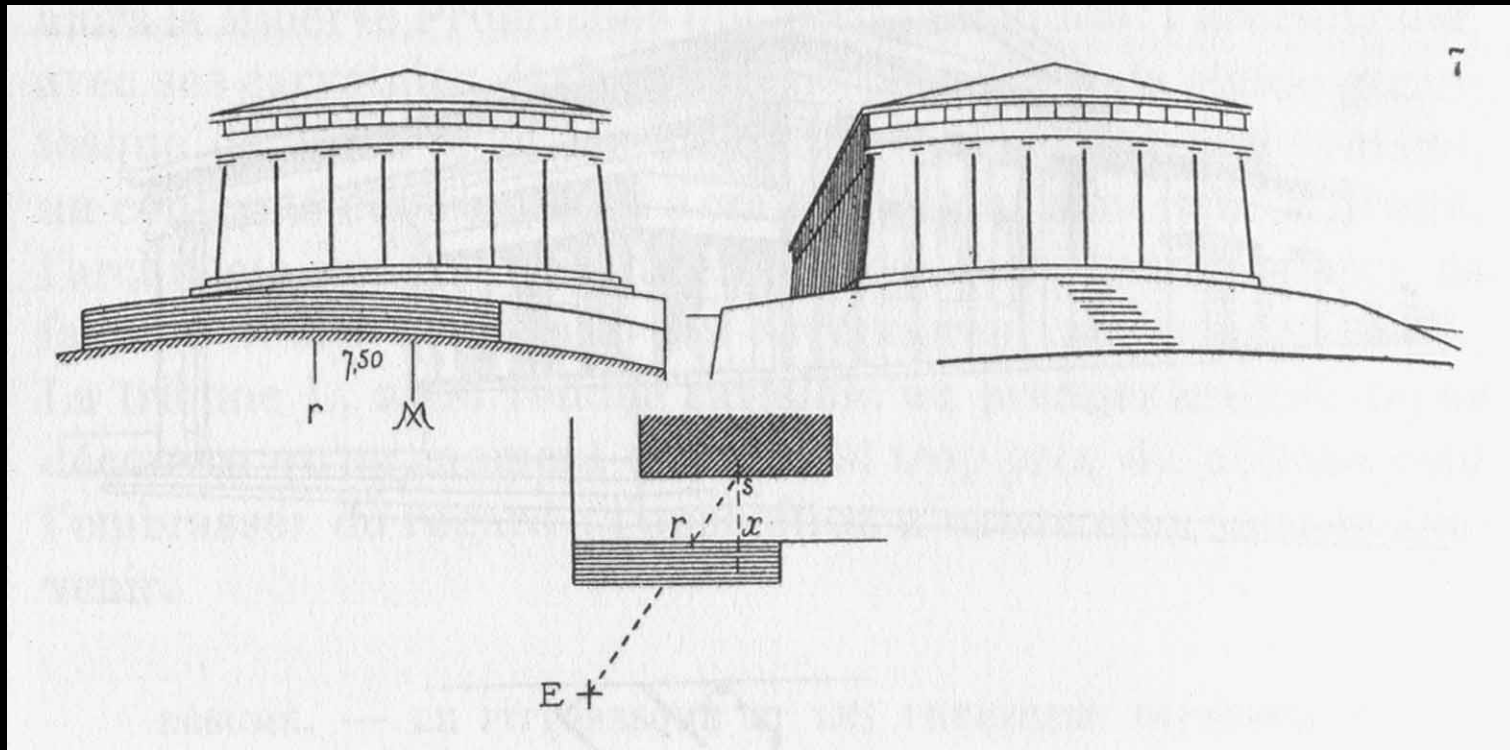

Η πορεία και η
θέα μέσα στην
Ακρόπολη στο
Auguste Choisy,
*Histoire de
l'architecture*,
Paris 1899

6

Η πορεία και η θέα μέσα στην Ακρόπολη στο Auguste Choisy,
Histoire de l'architecture, Paris 1899

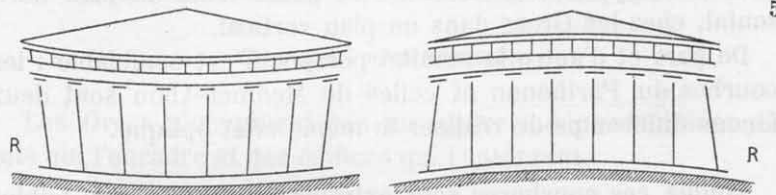

Οπτικές διορθώσεις στη θέα του Παρθενώνα στο Auguste Choisy,
Histoire de l'architecture, Paris 1899

de pures déformations, et n'implique rien quant aux dispositions originelles.

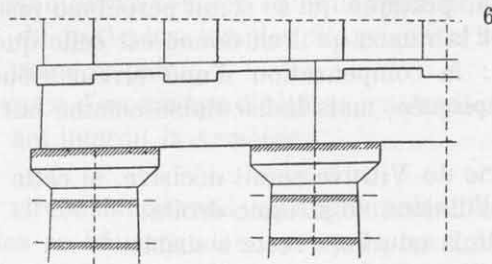
Substitution de courbes aux lignes horizontales. — Voici encore (fig. 5 R) une illusion que l'on peut constater en présence de nos façades :

En même temps que les lignes verticales divergent, les lignes horizontales de l'entablement fléchissent en tournant leur concavité vers le ciel, comme si la colonnade cédait en son milieu sous la surcharge du fronton.

Les Grecs ont aussi observé cette apparence, et ils y ont remédié en courbant réellement les lignes dans un sens inverse de celui où les lignes droites eussent semblé fléchir : de sorte qu'en amplifiant les courbures en même temps que nous forçons les inclinaisons des colonnes, nous obtenons pour la façade du Parthénon un diagramme tel que R'.

Le croquis fig. 6 accuse en l'exagérant la déformation du chapiteau qui résulte de la courbure des lignes de l'architrave.

Bombement des dallages. — Un carrelage exactement plan semble déprimé en son milieu : Au Parthénon, cette dépression apparente est compensée par un léger bombement.

ΟΠΤΙΚΕΣ διορθώσεις του
Παρθενώνα στο Auguste
Choisy, *Histoire de
l'architecture*, Paris 1899

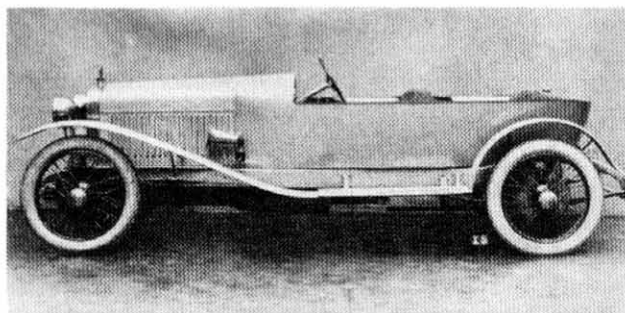
Cliché Albert Morancé.

PARTHÉNON, de 447 à 434 av. J.-C.

faire mieux que l'adversaire *dans toutes les parties*, dans la ligne d'ensemble et dans tous les détails. C'est alors l'étude poussée des parties. Progrès.

Le standart est une nécessité d'ordre apporté dans le travail humain.

Le standart s'établit sur des bases certaines, non pas arbi-

DELAGE, Grand-Sport, 1921.

